

573

Besluit van 19 november 1987, houdende regelen ter uitvoering van de bepalingen van de Mediawet (Mediabesluit)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, van Onze Minister-president, Minister van Algemene Zaken en van Onze Minister van Binnenlandse Zaken, van 30 september 1987, RTP/JZ/U-90646 en in overeenstemming met onze Minister van Financiën;

Gelet op de artikelen 31, eerste en vierde lid, 35, 38, eerste lid, 39, tweede lid, 42, vijfde lid, 50, eerste lid, 51, vierde lid, 52, tweede lid, 58, derde en vierde lid, 72, vierde lid, 91, vierde lid, 103, 106, tweede lid, 107, eerste lid, 111, tweede en vijfde lid, 112, tweede en vijfde lid, 113, tweede lid, 116, 118, 119, tweede lid, 121, derde lid, 131, 132, tweede en derde lid, 160 en 168, eerste lid, van de Mediawet (Stb. 1987, 249);

Gelet op artikel 1, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur (Stb. 1978, 581) en artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Wet nationale ombudsman (Stb. 1981, 35);

De Raad van State gehoord (advies van 10 november 1987, no. W13.87.0514);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde ministers van 18 november 1987, nr. RTP/JZ/U-90973;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. BINNENLANDSE OMROEP

PARAGRAAF 1.1. LANDELIJKE OMROEP

Artikel 1

Ten behoeve van landelijke omroep zijn beschikbaar voor de uitzending van:

- a. radioprogramma's: vijf zendernetten, onderscheidenlijk Radio 1, 2, 3, 4 en 5;
- b. televisieprogramma's: drie zendernetten, onderscheidenlijk Nederland 1 en 2 en vanaf 4 april 1988 Nederland 3.

Artikel 2

1. Toewijzing van zendtijd voor landelijke omroep kan, behoudens in de gevallen, bedoeld in artikel 37 van de Mediawet, uitsluitend geschieden indien daarvoor schriftelijk een aanvraag bij het Commissariaat voor de Media is ingediend.

2. De aanvrager van zendtijd verschaft het Commissariaat de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn.

3. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag, of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, kan het Commissariaat de aanvrager uitnodigen de aanvraag aan te vullen binnen een bij de uitnodiging te stellen termijn.

4. Indien de aanvrager onvoldoende of geen gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging om de aanvraag aan te vullen, kan het Commissariaat besluiten de aanvraag niet te behandelen.

5. Een besluit als bedoeld in het vierde lid wordt aan de aanvrager medegedeeld binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

Artikel 3

1. De aanvraag van een omroepvereniging of een aspirant-omroepvereniging gaat vergezeld van een verklaring van een registeraccountant, volgens een door het Commissariaat voor de Media voorgeschreven model, waaruit blijkt hoeveel leden de vastgestelde contributie voor het lopende kalenderjaar danwel het kwartaal voorafgaand aan de aanvraag hebben voldaan. Indien een omroepvereniging, wegens de wijziging van het aantal leden, tot een andere categorie van omroepverenigingen als bedoeld in artikel 34 van de Mediawet moet worden gerekend, wordt dit in de aanvraag vermeld.

2. Het Commissariaat kan een onderzoek naar het aantal leden als bedoeld in het eerste lid instellen.

3. Indien een vereniging voor toewijzing van zendtijd als aspirant-omroepvereniging in aanmerking wil komen wordt naast de verklaring, bedoeld in het eerste lid, een exemplaar van de statuten overlegd.

Artikel 4

1. Aanvragen tot toewijzing van zendtijd op grond van de artikelen 35, 36, 39 of 40 van de Mediawet, worden ingediend vóór 1 december.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid worden aanvragen tot toewijzing van zendtijd aan aspirant-omroepverenigingen ingediend vóór 1 oktober.

3. Het Commissariaat voor de Media besluit vóór 1 mei van het daarop volgende jaar op de aanvraag.

4. Indien toewijzing van zendtijd plaatsvindt, gaat deze in op de eerste zondag van de maand oktober van het jaar, volgende op het jaar waarin de aanvraag is ingediend.

5. Het Commissariaat kan ten aanzien van de zendtijd van politieke partijen of groeperingen, alsmede in bijzondere gevallen een van het vierde lid afwijkende regeling treffen.

6. In afwijking van het bepaalde in het eerste tot en met het vierde lid kunnen omroepverenigingen binnen een maand na inwerkingtreding van de Mediawet een aanvraag als bedoeld in artikel 40, tweede lid, van de Mediawet bij het Commissariaat indienen. Het Commissariaat kan een van het vierde lid afwijkende regeling treffen.

Artikel 5

1. Een aanvraag tot toewijzing van zendtijd als bedoeld in artikel 35 van de Mediawet wordt ingediend door Onze Minister van Algemene Zaken.

2. Het Commissariaat voor de Media wijst de in het eerste lid bedoelde zendtijd toe aan Onze Minister van Algemene Zaken voor het gebruik door overheidsinstellingen of personen die daartoe door deze minister zijn aangewezen.

Artikel 6

De hoeveelheid zendtijd die het Commissariaat voor de Media ingevolge artikel 38, eerste lid, van de Mediawet kan toewijzen komt overeen met vijftien procent van de totale door Onze Minister vastgestelde beschikbare hoeveelheid radiozendtijd voor landelijke omroep en vijftien procent van de totale door Onze Minister vastgestelde beschikbare hoeveelheid televisiezendtijd voor landelijke omroep.

Artikel 7

1. Het Commissariaat voor de Media kan aan de Stichting Etherreclame op Nederland 1, 2 en 3 zendtijd toewijzen voor het doen uitzenden van ten hoogste vijf blokken reclameboodschappen die niet onmiddellijk aansluiten aan de nieuwsprogramma-onderdelen van de Stichting.

2. Het Commissariaat kan aan de Stichting Etherreclame op Radio 1 zendtijd toewijzen voor het doen uitzenden van een blok reclameboodschappen dat niet onmiddellijk aansluit op het nieuwsprogramma-onderdeel van de Stichting op het hele uur, mits het blok niet later wordt uitgezonden dan vijf minuten na afloop van het nieuwsprogramma-onderdeel.

Artikel 8

1. Van de haar toegewezen zendtijd voor televisie besteedt een omroepvereniging tenminste voor programma-onderdelen van:

- a. culturele aard: 20 procent;
- b. informatieve aard: 25 procent;
- c. educatieve aard: 5 procent, en
- d. verstrooiende aard: 25 procent.

2. Indien de programma-onderdelen van informatieve, educatieve of verstrooiende aard tevens qua inhoud van culturele aard zijn, kunnen deze meegeteld worden bij de berekening van het percentage voor programma-onderdelen van culturele aard.

Artikel 9

1. In het gezamenlijke programma van de Stichting, worden in ieder geval opgenomen de volgende programma-onderdelen:

- a. de dagelijkse nieuwsvoorziening;
- b. de parlementaire verslaggeving;
- c. de verslaggeving van nationale feest- en gedenkdagen;
- d. de verslaggeving van bijzondere culturele manifestaties;
- e. de actuele sportverslaggeving, waaronder in ieder geval begrepen de competitie- en bekerwedstrijden en internationale evenementen; en
- f. de verslaggeving van andere nationale en internationale gebeurtenissen van bijzondere aard, staatsbezoeken daaronder begrepen;

2. In het gezamenlijke radioprogramma van de Stichting worden naast de in het eerste lid genoemde programma-onderdelen voorts opgenomen, programma-onderdelen van dienstverlenende aard zoals informatie ten behoeve van scheepvaart, visserij, land- en tuinbouw en verkeer.

Artikel 10

1. De instellingen die zendtijd voor landelijke omroep hebben verkregen gedogen dat de Stichting de opgaven van de omroepprogramma's in beknopte vorm ter beschikking stelt van de dag- en nieuwsbladen, voor zover deze laatste ten minste twee maal per week verschijnen, indien de verstrekking gebeurt op basis van overeenkomsten tussen de Stichting en de Vereniging de Nederlandse Dagbladpers onderscheidenlijk de Stichting en de Vereniging de Nederlandse Nieuwsbladpers.

2. Indien de in het eerste lid bedoelde overeenkomsten niet binnen een door het Commissariaat voor de Media te bepalen termijn tot stand zijn gekomen, gedogen de instellingen, bedoeld in het eerste lid, dat de ter beschikkingstelling plaatsvindt, indien zij geschiedt overeenkomstig de richtlijnen van het Commissariaat ter zake.

Artikel 11

Een programmablad bevat, afgezien van de van derden afkomstige advertenties, gemiddeld berekend over een kalendermaand, niet meer dan 10 procent andere informatie, zoals bedoeld in artikel 58, vierde lid, van de Mediawet.

Artikel 12

1. De vergoeding, bedoeld in artikel 103 van de Mediawet, bestaat uit een jaarlijkse tegemoetkoming in de exploitatielasten voorzover deze betrekking hebben op kapitaalslasten van het betreffende onroerende goed.

2. De vergoeding kan slechts worden toegekend indien de aanvraag betrekking heeft op nieuwbouw voor omroepdoeleinden, die in een redelijke verhouding staat tot de actuele en te verwachten ruimtebehoefte van de instelling.

3. De vergoeding bedraagt ten hoogste het verschil tussen de werkelijke exploitatielasten als bedoeld in het eerste lid en de reeds uit andere hoofde verkregen vergoeding voor de betreffende huisvestingslasten.

4. Het totaal aan vergoedingen gaat het in dat jaar door het Commissariaat voor de Media vastgestelde budget voor de vergoeding voor kosten van investeringen voor nieuwbouw niet te boven.

Artikel 13

Een instelling die zendtijd heeft verkregen voor landelijke omroep en die in aanmerking wenst te komen voor de vergoeding, bedoeld in artikel 12, dient een aanvraag in bij het Commissariaat voor de Media.

Artikel 14

De begroting, bedoeld in artikel 106, tweede lid, van de Mediawet, bevat onderscheidenlijk per compartiment radio en televisie tenminste de volgende posten:

- a. personele kosten, gesplitst in vast personeel en free-lance personeel;
- b. algemene kosten;
- c. huisvestingskosten;
- d. kantine;
- e. faciliteiten;
- f. overige programmakosten.

Artikel 15

1. De instellingen, bedoeld in artikel 106, tweede lid, van de Mediawet, leggen aan het Commissariaat voor de Media rekening en verantwoording af in de vorm van een jaarrekening.

2. Omtrent de wijze waarop in de jaarrekening de inkomsten welke verband houden met de in artikel 31 bedoelde reclame-uitingen dienen te worden verantwoord kan het Commissariaat nadere regels stellen.

3. De in artikel 106, eerste lid, van de Mediawet bedoelde verklaring dient een passage te bevatten waaruit blijkt dat de uitgaven over het desbetreffende jaar geen betalingen aan personeelsleden bevatten in afwijking van de in de betreffende CAO opgenomen bepalingen en de op deze CAO gebaseerde bedrijfsregelingen.

Artikel 16

1. De begrotingen, bedoeld in artikel 106, tweede lid, van de Mediawet, dienen uiterlijk op 31 oktober van het jaar voorafgaande aan het betreffende begrotingsjaar bij het Commissariaat voor de Media te zijn ingediend.

2. Het Commissariaat doet zo spoedig mogelijk na ontvangst van de begroting van enig jaar aan de instelling mededeling van de hoogte van het te ontvangen bedrag voor dat jaar, doch uiterlijk binnen 4 maanden na ontvangst van deze begroting.

3. De jaarrekeningen over het voorafgaande jaar, bedoeld in artikel 106, tweede lid, van de Mediawet, dienen uiterlijk op 30 mei bij het Commissariaat te zijn ingediend.

Artikel 17

1. In beginsel vindt het verstrekken van voorschotten plaats in de vorm van twaalf maandelijks termijnen.

2. De hoogte van de voorschotten wordt bepaald door het Commissariaat voor de Media. Dit geschiedt mede op basis van een begroting en een liquiditeitsprognose van de desbetreffende instelling welke aan het Commissariaat ter kennisname dient te worden gezonden uiterlijk 31 oktober voorafgaande aan het begrotingsjaar.

3. Zolang de begroting en de liquiditeitsprognose over het desbetreffende jaar nog niet in bezit zijn van het Commissariaat vindt het verstrekken van voorschotten plaats op basis van de laatstelijk toegezonden begroting en liquiditeitsprognose.

4. Het totaal aan voorschotten in enig jaar kan de voor dat jaar vastgestelde totale vergoeding niet overschrijden.

PARAGRAAF 1.2. REGIONALE EN LOKALE OMROEP

Artikel 18

1. Een aanvraag tot toewijzing van zendtijd voor regionale of lokale omroep wordt schriftelijk ingediend bij het Commissariaat voor de Media.

2. De aanvraag heeft betrekking op een periode van tenminste vijf jaar.

3. De aanvraag gaat vergezeld van:

a. een exemplaar van de notarieel vastgelegde statuten;

b. een overzicht van de belangrijkste in de gemeente of provincie voorkomende maatschappelijke, culturele, godsdienstige en geestelijke stromingen van waaruit leden worden benoemd in het in artikel 30, onderdeel e, van de Mediawet bedoelde orgaan van de regionale of lokale omroepinstelling;

c. een overzicht van degenen die vanuit de in onderdeel b genoemde stromingen zitting hebben in bedoeld bestuursorgaan.

d. een aanduiding of de aanvraag betrekking heeft op zendtijd voor radio of televisie, of op beide;

e. een aanduiding van het gebied waarbinnen het programma zal worden uitgezonden; en

f. een opgave van de gewenste hoeveelheid zendtijd alsmede van de dagen en uren waarop de zendtijd gewenst wordt.

4. Het in het derde lid, onderdeel f, bepaalde is niet van toepassing op een verzoek om toestemming te verlenen een lokaal omroepprogramma te verzorgen dat wordt uitgezonden door middel van een draadomroepinrichting.

Artikel 19

1. Het Commissariaat voor de Media legt de aanvraag tot toewijzing van zendtijd voor regionale omroep binnen een maand na de datum van ontvangst voor aan het provinciebestuur.

2. Het provinciebestuur brengt binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek, bedoeld in het eerste lid, advies uit aan het Commissariaat en verklaart of het bereid is voor de bekostiging van regionale omroep zorg te dragen.

3. Het Commissariaat beslist binnen een maand na ontvangst van het advies van het provinciebestuur en stelt de regionale omroepinstelling hiervan onverwijld op de hoogte.

4. Bij toewijzing van zendtijd stelt het Commissariaat tevens voor het eerste kalenderjaar of het nog resterende deel daarvan, de hoeveelheid zendtijd vast en wijst het de dagen en uren en zonodig het zendernet aan waarop het programma wordt uitgezonden. De datum waarop de zendtijd ingaat wordt, gehoord de regionale omroepinstelling, door het Commissariaat vastgesteld.

Artikel 20

1. Het Commissariaat voor de Media legt de aanvraag tot toewijzing van zendtijd voor lokale omroep binnen een maand na de datum van ontvangst voor aan het gemeentebestuur en zendt een afschrift van de aanvraag aan Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

2. Het gemeentebestuur brengt binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek, bedoeld in het eerste lid, advies uit aan het Commissariaat.

3. Het Commissariaat beslist binnen een maand na ontvangst van het advies van het gemeentebestuur en stelt de lokale omroepinstelling hiervan onverwijld op de hoogte.

4. Bij toewijzing van zendtijd kan het Commissariaat tevens voor het eerste kalenderjaar of het nog resterende deel daarvan, de hoeveelheid zendtijd vaststellen en de dagen en uren en zonodig het zendernet aanwijzen waarop het programma wordt uitgezonden. De zendtijd gaat zo spoedig mogelijk in. De eerste volzin is niet van toepassing bij toewijzing van zendtijd voor een lokaal omroepprogramma dat wordt uitgezonden door middel van een draadomroepinrichting.

Artikel 21

1. Indien de regionale of lokale omroepinstelling waaraan voor een bepaalde periode zendtijd is toegewezen in aanmerking wil komen voor toewijzing van zendtijd in een aansluitende periode, dient zij de in artikel 18 bedoelde aanvraag bij het Commissariaat voor de Media in tenminste vijf maanden vóór afloop van de periode waarvoor haar zendtijd is toegewezen.

2. In bijzondere gevallen kan van het bepaalde in de artikelen 19 en 20 worden afgeweken.

Artikel 22

1. De regionale omroepinstelling waaraan zendtijd is toegewezen, dient jaarlijks vóór 1 november bij het Commissariaat voor de Media een voorstel in met betrekking tot de vaststelling van de hoeveelheid zendtijd en de aanwijzing van de dagen en uren voor het daaropvolgende jaar.

2. Het Commissariaat stelt jaarlijks vóór 30 november de hoeveelheid zendtijd voor het daaropvolgende jaar vast en wijst daarbij tevens aan de dagen en uren en zonodig het zendernet waarop het programma wordt uitgezonden. De zendtijd gaat in op 1 januari van dat daaropvolgende jaar.

3. Indien het Commissariaat gebruik maakt van de bevoegdheid, neergelegd in artikel 20, vierde lid, zijn het eerste en tweede lid van dit artikel van overeenkomstige toepassing ten aanzien van lokale omroep.

Artikel 23

1. Indien het Commissariaat voor de Media constateert dat de regionale of lokale omroepinstelling niet meer voldoet aan de in artikel 30, onderdeel b en c, van de Mediawet gestelde vereisten, stelt het de omroepinstelling, het provincie- of gemeentebestuur gehoord, daarvan op de hoogte onder verwijzing naar het gestelde in artikel 44, eerste, derde en vierde lid, van de Mediawet.

2. Binnen een maand na afloop van het jaar na de mededeling, bedoeld in het eerste lid, doet het Commissariaat mededeling aan de regionale of lokale omroepinstelling van zijn beslissing omtrent de zendtijd van die omroepinstelling.

Artikel 24

1. Een besluit tot intrekking van de zendtijd die is toegewezen aan een regionale of lokale omroepinstelling, genomen op grond van artikel 44 van de Mediawet, gaat onmiddellijk in.

2. Indien de intrekking van de in het eerste lid bedoelde zendtijd plaatsvindt op grond van artikel 46 van de Mediawet, gaat het besluit daartoe in, veertien dagen na de datum van het besluit.

Artikel 25

De artikelen 14 tot en met 16 zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van het provinciebestuur dat aanspraak maakt op de vergoeding, bedoeld in artikel 104, eerste lid, van de Mediawet.

PARAGRAAF 1.3. RECLAME-UITINGEN

Artikel 26

In deze paragraaf wordt verstaan onder:

sportwedstrijd: een (voorbereiding op een) wedstrijd georganiseerd door of onder auspiciën van de door de Nederlandse Sportfederatie (NSF) erkende nationale sportorganisaties en hun geledingen, of door vergelijkbare internationale (overkoepelende) sportorganisaties, dan wel een andere (voorbereiding op een) wedstrijd van een sport die door de NSF als sport is aangemerkt.

Paragraaf 1.3.1. Niet vermijdbare reclame-uitingen

Artikel 27

Niet vermijdbaar zijn reclame-uitingen die behoren tot het normale straatbeeld en die zonder opzet en zonder nadruk gedurende enkele seconden in een programma-onderdeel voorkomen.

Artikel 28

1. Programma-onderdelen van informatieve of educatieve aard, mogen reclame-uitingen als bedoeld in het tweede lid bevatten, mits:
 - a. deze in het programma-onderdeel zijn opgenomen in het kader van een evenwichtige registratie en presentatie; en
 - b. in redelijke verhouding staan tot het met het programma-onderdeel beoogde niet-commerciële doel.
2. De in het eerste lid bedoelde reclame-uitingen zijn:
 - a. het vermelden van merk- of handelsnamen van bepaalde goederen en diensten of van namen van bedrijven;
 - b. het aankondigen en recenseren van boeken, grammofoonplaten, compact disks en soortgelijke culturele uitingen, alsmede van toneel-, muziek- en filmuitvoeringen en soortgelijke evenementen van kunstzinnige aard.

Artikel 29

1. Een televisieprogramma-onderdeel van educatieve aard mag reclame-uitingen bevatten die attenderen op mogelijkheden tot het verkrijgen van programmabegeleidend materiaal.
2. De reclame-uiting, bedoeld in het eerste lid, mag:
 - a. op elke plaats in het programma-onderdeel voorkomen; en
 - b. niet langer dan dertig seconden duren en in totaal slechts vijfmaal voorkomen.

Artikel 30

1. In radio- of televisieprogramma-onderdelen zijn reclame-uitingen in de vorm van het vermelden van de naam van een bedrijf of instelling toegestaan, mits:
 - a. de naam uitsluitend betrekking heeft op de benaming van een sportvereniging of sportwedstrijd;
 - b. de naam niet met nadruk wordt vermeld; en
 - c. de naamgeving, voor zover het de benaming van een Nederlandse sportvereniging betreft, is erkend door de desbetreffende bij de NSF aangesloten sportorganisatie.
2. Televisieprogramma-onderdelen bestaande uit reportages van sportwedstrijden mogen reclame-uitingen bevatten indien deze niet overheersend zijn.
3. Televisieprogramma-onderdelen bestaande uit reportages van sportwedstrijden die in het buitenland plaatsvinden, mogen in afwijking van het bepaalde in het tweede lid, overheersende reclame-uitingen bevatten, mits deze reclame-uitingen niet in het bijzonder op het Nederlandse publiek zijn gericht.

Artikel 31

1. Een programma-onderdeel, bestaande uit de weergave van een culturele produktie, die niet uitsluitend bestemd is om als een programma te worden uitgezonden, mag gedurende ten hoogste vijf seconden, aan het begin of aan het einde van het programma-onderdeel, reclame-uitingen bevatten, bestaande uit namen of beeldmerken van personen, bedrijven of instellingen.
2. Het eerste lid is uitsluitend van toepassing ten aanzien van die personen, bedrijven of instellingen, die een belangrijke, schriftelijk overeengekomen, bijdrage hebben geleverd aan de totstandkoming van de culturele produktie.

3. Voor de toepassing van het eerste lid worden de volgende produkties als een culturele produktie aangemerkt:

- a. een produktie van een of meerdere uitvoerende kunstenaar(s) die door Onze Minister of de Stichting stimuleringsfonds Nederlandse culturele omroepprodukties, wordt gesubsidieerd;
- b. een activiteit of gebeurtenis, die vanwege haar culturele karakter door Onze Minister wordt gesubsidieerd;
- c. een activiteit of gebeurtenis, waarover de Raad voor de Kunst, en in geval van een buitenlandse activiteit of gebeurtenis, een soortgelijke buitenlandse instelling, desgevraagd als zijn respectievelijk haar oordeel heeft uitgesproken dat die een cultureel karakter heeft.

Artikel 32

Een televisieprogramma-onderdeel, bestaande uit een film die voor een zaal publiek is of wordt vertoond danwel een televisiebewerking daarvan, en die reclame-uitingen bevat, mag reclame-uitingen bevatten die de namen of beeldmerken van personen, bedrijven of instellingen vermelden, voor zover die reclame-uitingen in dezelfde vorm en dezelfde hoeveelheid voorkomen als in de voor een zaal publiek bestemde versie van deze film.

HOOFDSTUK 2. DE OMROEPBIJDRAGEN

Artikel 33

De omroepbijdrage bedraagt honderdachtenvijftig gulden voor de omroepbijdrage A en zesenzeertig gulden voor de omroepbijdrage B.

Artikel 34

De provinciale opslag bedraagt ten hoogste tien gulden op de hoofdsom van de omroepbijdrage A en ten hoogste drie gulden op de hoofdsom van de omroepbijdrage B.

Artikel 35

De aangifte, bedoeld in artikel 112 van de Mediawet, geschiedt door middel van een algemeen verkrijgbaar formulier.

Artikel 36

De houder van een radiotoestel die ten gevolge van de afschaffing van zijn televisietoestel de omroepbijdrage B verschuldigd wordt, is verplicht hiervan mededeling te doen op de wijze zoals bedoeld in artikel 37.

Artikel 37

1. De melding van de afschaffing van een of meer ontvanginrichtingen dient te geschieden door middel van een algemeen verkrijgbaar formulier.
2. Onder afschaffing wordt tevens begrepen een verzoek van de houder om een of meer ontvanginrichtingen te verzegelen.
3. Als tijdelijke afschaffing van een of meer ontvanginrichtingen wordt beschouwd een verzoek van de houder om ontheven te worden van de verplichting tot het betalen van de omroepbijdrage voor de duur van een verblijf in het buitenland, mits de woning van de houder onbewoond blijft. Een dergelijk verzoek dient schriftelijk te worden ingediend bij de met de inning belaste dienst. Voor de behandeling van dit verzoek wordt veertig gulden gerekend.

Artikel 38

Van de verschuldigdheid van de omroepbijdrage kunnen worden ontheven:

- a. zij die blijkens een verklaring van de inspecteur van de Militaire Geneeskundige Dienst of van de inspecteur van Geneeskundige Dienst Zeemacht tot de ernstig militaire oorlogsinvaliden behoren;
- b. zij, aan wie blijkens een verklaring van de Buitengewone Pensioenraad als deelnemer aan het verzet, krachtens de Wet Buitengewoon Pensioen 1940-1945 (Stb. 1986, 575) of als zeeman oorlogsslachtoffer krachtens de Wet Buitengewoon Pensioen Zeelieden Oorlogsslachtoffers (Stb. 1986, 576) een buitengewoon pensioen is verleend, berekend naar een invaliditeitspercentage van zeventig of hoger, voor de tijd waarvoor hun dit pensioen is verleend;
- c. zij, die hun gezichts- of gehoorvermogen, ook met gebruikmaking van de geëigende hulpmiddelen geheel of nagenoeg geheel ontberen, voorzover zij alleenwonend zijn, dan wel in gezinsverband samenwonen uitsluitend met andere in dezelfde mate gezichts- of gehoorgestoorden.

Artikel 39

1. Voor het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 38, onderdeel a, moet een aanvraag worden gericht tot de inspecteur van de Militaire Geneeskundige Dienst of tot de inspecteur van de Geneeskundige Dienst Zeemacht te 's-Gravenhage.
2. Voor het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 38, onderdeel b, moet een aanvraag worden gericht tot de Buitengewone Pensioenraad te Heerlen.
3. Voor het verkrijgen van een ontheffing als bedoeld in artikel 38, onderdeel c, moet een aanvraag worden gericht tot het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie.
4. De indiening van een verzoek om ontheffing ontslaat de houder, in afwachting van de beslissing op dit verzoek, niet van de verplichting de omroepbijdrage op de in artikel 48 voorgeschreven wijze te voldoen.

Artikel 40

De ontheffingen, bedoeld in artikel 38, onderdeel a, b en c, worden verleend door de directeur-generaal der Posterijen, Telegrafie en Telefonie.

Artikel 41

De houder van een ontvanginrichting aan wie de ontheffing, bedoeld in artikel 38, wordt verleend, ontvangt van de directeur-generaal der Posterijen, Telegrafie en Telefonie een te zijnen name gesteld bewijs waaruit blijkt voor welk tijdvak de ontheffing is verleend. Dit bewijs dient desgevraagd te worden getoond aan de in artikel 141 van de Mediawet genoemde ambtenaren.

Artikel 42

1. Van de verschuldigdheid van de omroepbijdrage zijn vrijgesteld:
 - a. de hier te lande hun functie uitoefenende diplomaten en consulaire ambtenaren van vreemde mogendheden;
 - b. de aan de hier te lande gevestigde ambassades, gezantschappen en consulaten verbonden kanselarijbeambten, voor de bij hen aanwezige ontvanginrichtingen, mits zij vreemdeling zijn en overigens binnen het Rijk geen bedrijf of beroep uitoefenen en voorts onder voorwaarde van wederkerigheid.
2. Als vreemdeling in bovenbedoelde zin worden niet aangemerkt zij die het Nederlanderschap verloren hebben ingevolge artikel 15 van de Rijkswet op het Nederlanderschap (Stb. 1984, 628) tenzij zij een vreemde nationaliteit bezitten.

Artikel 43

1. Van de verschuldigdheid van de omroepbijdrage A worden door de met de inning van de omroepbijdragen belaste dienst gedeeltelijk ontheven, zij die bedrijfsmatig exploiteren:

a. hotels en toeristenpensions, die op grond van de inschrijfverordening van het bedrijfsschap HORECA zijn ingeschreven en als zodanig geregistreerd;

b. bungalows, appartementen of soortgelijke voor tijdelijke huisvesting ten dienste van de recreatie bestemde verblijven.

2. De in het eerste lid bedoelde ontheffing heeft betrekking op de betaling van 50 procent van de omroepbijdrage A voor de per exploitatieplaats aanwezige toestellen, waarvan het aantal de vijf te boven gaat.

Artikel 44

Indien de houder wordt ontheven van de verschuldigdheid van de omroepbijdrage, vindt terugbetaling plaats van de reeds betaalde omroepbijdrage over het tijdvak waarvoor de ontheffing is verleend.

Artikel 45

Bij afschaffing, verzegeling of tijdelijke afschaffing van een of meer ontvanginrichtingen vindt terugbetaling plaats van de reeds betaalde omroepbijdrage vanaf het tijdstip waarop het verzoek betreffende de afschaffing is ontvangen door de met de inning van de omroepbijdragen belaste dienst.

Artikel 46

Verrekening of terugbetaling van de omroepbijdrage vindt alleen plaats over een tijdvak van een of meer kalendermaanden.

Artikel 47

Bij interprovinciale verhuizingen vindt eventuele aanpassing van het tarief van de provinciale opslag plaats over het tijdvak volgende op het tijdstip waarop de verhuizing heeft plaatsgehad. Bij wijziging van de vordering wordt uitgegaan van het tarief van de opslag van de provincie waarnaar de geregistreerde is verhuisd.

Artikel 48

De met de inning van de omroepbijdragen belaste dienst zendt aan de geregistreerde houder een nota voor de verschuldigde omroepbijdrage. De houder is verplicht de omroepbijdrage te voldoen door vóór de op de nota vermelde vervaldatum het verschuldigde bedrag te storten, over te schrijven of over te doen schrijven.

Artikel 49

1. Indien drie maanden na het tijdstip, genoemd in artikel 48, de omroepbijdrage niet is voldaan volgt een aanmaning. Voor deze aanmaning wordt vijf gulden gerekend. Deze kosten behoeven niet betaald te worden indien de houder alsnog aantoonde de omroepbijdrage voldaan te hebben.

2. Indien zes maanden na het tijdstip, genoemd in artikel 48, de omroepbijdrage niet is voldaan, kan tot verzegeling van alle aanwezige ontvanginrichtingen worden overgegaan, tenzij de houder alsnog aantoonde de omroepbijdrage te hebben voldaan.

3. De houder wiens ontvanginrichting(en) is (zijn) verzegeld, blijft als houder geregistreerd. Artikel 112 van de Mediawet is niet van toepassing op na de verzegeling als bedoeld in het tweede lid bijgeplaatste ontvanginrichtingen.

4. Indien door de in artikel 141 van de Mediawet genoemde ambtenaren wordt geconstateerd, dat naast reeds verzegelde ontvanginrichtingen een of meer ontvanginrichtingen zijn bijgeplaatst, kunnen deze terstond worden verzegeld.

Artikel 50

Voor de verzegeling wordt veertig gulden per ontvanginrichting gerekend.

Artikel 51

Degene die ingevolge het bepaalde in artikel 121 van de Mediawet is aangesteld tot bewaarder van verzegelde ontvanginrichtingen is verplicht om binnen vier dagen de met de inning van de omroepbijdragen belaste dienst in kennis te stellen van het overbrengen van deze inrichtingen naar een ander perceel dan dat waarin deze zich op het tijdstip van de verzegeling bevonden.

HOOFDSTUK 3. HET BEDRIJF

Artikel 52

1. Een besluit van de directie van het Bedrijf tot het aangaan van geldleningen ten laste van de vennootschap die een bedrag van vijftig miljoen gulden overschrijden, wordt terstond aan de President-Commissaris ter kennis gebracht. Het besluit wordt niet eerder dan drie dagen hierna uitgevoerd. Bij afwezigheid van de President-Commissaris en de onder-voorzitter geldt een termijn van tien dagen.

2. Het bepaalde in het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op een besluit van de directie van het Bedrijf tot het doen van investeringen die een bedrag van honderd miljoen gulden overschrijden.

HOOFDSTUK 4. ABONNEEPROGRAMMA'S

Artikel 53

Een abonneeprogramma voor televisie als bedoeld in artikel 72, vierde lid, onderdeel b, van de Mediawet, bevat maandelijks tenminste 10 procent onderdelen van Nederlands culturele aard. In afwijking hiervan geldt in het eerste jaar na afgifte van de vergunning een percentage van tenminste 5 procent.

HOOFDSTUK 5. PERSORGANEN

Artikel 54

Naast het in artikel 130, vierde lid, van de Mediawet bedoelde geval, kan het Bedrijfsfonds voor de Pers financiële steun verlenen in de vorm van een uitkering, ten behoeve van:

- a. compensatie aan dagbladen wegens ongelijkheid van voorwaarden op de advertentiemarkt van dagbladen;
- b. gezamenlijke projecten van persorganen;

- c. organisatie-onderzoek, gericht op structurele verbetering van de exploitatie van een persorgaan;
- d. onderzoek ten behoeve van de bedrijfstak als geheel, voorzover het onderzoek past in de doelstellingen van het Bedrijfsfonds.

Artikel 55

1. De in artikel 54, onderdeel a, bedoelde compensatie-uitkering aan dagbladen heeft uitsluitend betrekking op het boekjaar 1986 en kan worden verleend indien:

- a. de exploitatie van het dagblad in het jaar waarover steun wordt verleend verlieslijdend is geweest, berekend volgens door het Bedrijfsfonds voor de Pers gegeven richtlijnen;
- b. het dagblad in het jaar waarover steun wordt verleend een gemiddelde betaalde oplage van ten hoogste 278 000 exemplaren en een verspreidingsdichtheid van ten hoogste 0,44 heeft gehad en tevens een zodanige gemiddelde betaalde oplage (O_i) en verspreidingsdichtheid (D_i), dat na invulling van de waarden hiervan de uitkomst van de formule: $1 - O_i / 278.000 - D_i / 0,44$ groter is dan 0;
- c. de personele kosten van de eigen redactie van het dagblad in het jaar waarover steun wordt verleend tenminste 30 procent van de totale personele redactiekosten van het desbetreffende dagblad hebben bedragen;
- d. een project is ingediend dat is gericht op een structurele verbetering van de exploitatie van het dagblad binnen een redelijke termijn;
- e. het project is goedgekeurd door het Bedrijfsfonds; en
- f. het project binnen een redelijke termijn wordt uitgevoerd.

2. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel b, wordt verstaan onder:

- a. verspreidingsdichtheid: het percentage van de totale oplage van een dagblad verkocht op de thuismarkt van het blad, vermenigvuldigd met het dekkingspercentage op de thuismarkt;
- b. thuismarkt: het nodale gebied waarin het dagblad zijn hoogste betaalde oplage heeft plus de daaraan grenzende nodale gebieden waarin het dekkingspercentage niet lager is dan 85 procent van het dekkingspercentage in het nodale gebied waarin het dagblad zijn hoogste betaalde oplage heeft, alsmede de aan vorengenoemde gebieden grenzende nodale gebieden waarin het dekkingspercentage niet lager is dan 85 procent van het dekkingspercentage in het nodale gebied waarin het dagblad zijn hoogste betaalde oplage heeft;
- c. nodale gebieden: de gebieden aangegeven op de aan dit besluit gehechte kaart van Nederland;
- d. dekkingspercentage op de thuismarkt: de betaalde oplage op de thuismarkt gedeeld door het aantal particuliere PTT-afgiftepunten in het betrokken gebied.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel c, wordt verstaan onder de eigen redactie van het dagblad: redactionele medewerkers in vaste dienst van het desbetreffende dagblad en freelance-redactionele medewerkers, voorzover en naar de mate waarin deze periodiek redactionele bijdragen aan het desbetreffende dagblad leveren. De centrale redactie van een dagblad, die tevens redactionele bijdragen aan andere bladen levert, wordt voor dit dagblad tot de eigen redactie gerekend.

4. De financiële steun bedoeld in het eerste lid is ten hoogste gelijk aan 75 procent van het geleden verlies in het jaar waarop de steunverlening betrekking heeft, berekend volgens door het Bedrijfsfonds gegeven richtlijnen.

Artikel 56

De in artikel 54, onderdeel b, bedoelde steun kan worden verleend indien:

- a. een project door de gezamenlijke persorganen is ingediend, dat gericht is op structurele verbetering van de exploitatiepositie van die persorganen binnen een redelijke termijn;
- b. dit project past in de doelstelling van het Bedrijfsfonds voor de Pers;
- c. het project is goedgekeurd door het Bedrijfsfonds; en
- d. het project binnen een redelijke termijn wordt uitgevoerd.

Artikel 57

1. De in artikel 54, onderdeel c, bedoelde steun kan worden verleend indien:

- a. de exploitatie van het bedoelde persorgaan over het boekjaar, voorafgaand aan de aanvraag, in een verlieslijdende positie heeft verkeerd of daarin terecht dreigde te komen;
- b. de aanvraag een voorstel bevat, inhoudende de opzet en uitvoering van het beoogde onderzoek;
- c. de aanvraag voor de verlening van deze financiële steun uitsluitend gericht is op het verkrijgen van steun voor ten hoogste tweederde deel van de kosten van het beoogde organisatie-onderzoek.

2. De bepalingen van artikel 56, onderdeel b tot en met d, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 58

1. De in artikel 54, onderdeel d, bedoelde steun kan worden verleend indien de aanvraag voor deze financiële steun betrekking heeft op:

- a. de persbedrijfstaking als geheel;
- b. een vraagstuk, dat verband houdt met de doelstelling van het Bedrijfsfonds voor de Pers.

2. De bepalingen van artikel 56, onderdeel c en d, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 59

1. De aanvragen voor financiële steun als bedoeld in de artikelen 130 en 131 van de Mediawet worden bij het Bedrijfsfonds voor de Pers ingediend door de rechtspersoon die de uitgaverechten bezit van het persorgaan waarop de aanvraag betrekking heeft, dan wel door de betreffende groep of bedrijfstaking van persorganen.

2. Indien de aanvraag betrekking heeft op de financiële steun, bedoeld in artikel 54, onderdeel a, wordt zij ingediend gedurende een door het Bedrijfsfonds vast te stellen periode.

Artikel 60

1. De aanvraag voor de financiële steun, bedoeld in artikel 54, onderdeel a, bevat tenminste:

- a. naam en adres van de rechtspersoon die de aanvraag indient en die de uitgaverechten bezit van het desbetreffende dagblad;
- b. een omschrijving van de juridische structuur van de bij de aanvraag betrokken onderneming(en);
- c. indien het persorgaan deel uitmaakt van een concern, een omschrijving van de structuur van het concern en van de juridische en economische verhoudingen tussen de aanvrager en de andere vennootschappen van het concern;

- d. recente gegevens over de financiële positie van het persorgaan, alsmede de jaarverslagen, de jaarrekeningen en de accountantsrapporten betreffende de meest recente drie jaren;
 - e. gegevens over de oplage-ontwikkeling, de abonnementsinkomsten en de advertentie-inkomsten van het persorgaan waarop de aanvraag betrekking heeft;
 - f. indien het persorgaan zich in concernverband bevindt, gegevens over de kosten en opbrengsten van het concern verdeeld naar de kosten en opbrengsten van de afzonderlijke bladen en andere concernactiviteiten;
 - g. het redactiestatuut van het persorgaan;
 - h. gegevens over het project bedoeld in artikel 55, eerste lid, onderdeel d;
 - i. een overzicht van de eventuele gevolgen met betrekking tot het personeel, die uit het project voortvloeien;
 - j. de schriftelijk vastgelegde visie van de betrokken redactie(s) en ondernemingsraad of -raden met betrekking tot het in artikel 55, eerste lid, onderdeel d, bedoelde project;
 - k. gegevens over de gemiddelde betaalde oplage en de verspreidingsdichtheid, bedoeld in artikel 55, eerste lid, onderdeel b; en
 - l. gegevens waaruit blijken de personele kosten, bedoeld in artikel 55, eerste lid, onderdeel c.
2. De aanvraag voor de financiële steun, bedoeld in artikel 54, onderdeel b, bevat tenminste:
- a. naam en adres van de rechtspersonen die de aanvraag indienen en die de uitgaverechten bezitten van de desbetreffende persorganen;
 - b. een omschrijving van de juridische structuur van de bij de aanvraag betrokken persorganen; ingeval de uitgever van een persorgaan deel uitmaakt van een concern, tevens een omschrijving van de structuur van het concern, alsmede een omschrijving van de juridische en economische verhoudingen tussen de aanvrager en de andere vennootschappen van het concern;
 - c. gegevens over het gezamenlijke project: een beschrijving ervan en van de verwachte effecten daarvan op de ontwikkelingen van de kosten, de opbrengsten en de liquiditeit; en
 - d. een opgave van de gevraagde financiële steun ter uitvoering van het bedoelde project.
3. De aanvraag voor de financiële steun, bedoeld in artikel 54, onderdeel c, bevat tenminste:
- a. Naam en adres van de rechtspersoon die de aanvraag indient en die de uitgaverechten bezit van het desbetreffende persorgaan;
 - b. gegevens over de financiële positie van het persorgaan;
 - c. gegevens over oplage en verspreiding; en
 - d. gegevens over opzet en uitvoering van het beoogde onderzoek.
4. De aanvraag voor de financiële steun, bedoeld in artikel 54, onderdeel d, bevat tenminste:
- a. naam en adres van de indiener(s) van de aanvraag;
 - b. een omschrijving van de juridische structuur van de bij de aanvraag betrokken persorganen, alsmede een omschrijving van de juridische en economische verhoudingen; en
 - c. een omschrijving van het beoogde onderzoek, waarvoor de steun gevraagd wordt.

Artikel 61

1. Het Bedrijfsfonds voor de Pers bevestigt de ontvangst van de aanvraag.
2. Indien bij de aanvraag een van de gegevens bedoeld in artikel 60 ontbreekt, dient uit de aanvraag te blijken waarom de gegevens niet volledig zijn.

3. Indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, kan het Bedrijfsfonds de aanvrager uitnodigen de aanvraag aan te vullen binnen een bij de uitnodiging te stellen termijn.

4. Indien de aanvrager onvoldoende of geen gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging om de aanvraag aan te vullen, kan het Bedrijfsfonds besluiten de aanvraag niet te behandelen.

5. Een besluit als bedoeld in het vierde lid wordt aan de aanvrager medegedeeld binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

Artikel 62

Het Bedrijfsfonds voor de Pers kan indien het zulks wenselijk acht de aanvraag voorleggen aan een externe adviesinstantie. Daarbij wordt gezorgd dat vertrouwelijke bedrijfsgegevens als zodanig behandeld worden.

Artikel 63

1. Het Bedrijfsfonds voor de Pers beslist binnen drie maanden na het in behandeling nemen van de aanvraag. Indien deze termijn niet toereikend blijkt, deelt het Bedrijfsfonds de aanvrager mede wanneer een besluit verwacht mag worden.

2. Aanvragen voor financiële steun als bedoeld in artikel 54, onderdeel a, worden gezamenlijk behandeld en beslist.

3. Aanvragen voor financiële steun als bedoeld in artikel 54, onderdeel b, c en d, worden in volgorde van ontvangst behandeld en beslist. Indien het in een jaar ter beschikking staande bedrag voor steunverlening volledig is toegewezen, worden volgende aanvragen afgewezen.

Artikel 64

Het Bedrijfsfonds voor de Pers kan aan het besluit tot financiële steunverlening aan de aanvrager voorschriften verbinden. Deze hebben betrekking op:

- a. de besteding van de steun overeenkomstig de daaraan ten grondslag liggende doelstellingen;
- b. de wijze waarop en de termijn waarbinnen het project respectievelijk het onderzoek wordt uitgevoerd;
- c. de verslaglegging van de activiteiten en de financiële verantwoording daarvan; en
- d. de eventuele wijzigingen in de financiële structuur van de aanvrager.

Artikel 65

Een besluit tot toekenning of weigering alsmede de hoogte van de financiële steun, wordt binnen een week nadat het besluit is genomen, gepubliceerd in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 66

1. Indien het Bedrijfsfonds voor de Pers heeft besloten tot het verlenen van financiële steun en de hoogte van het steunbedrag nog niet definitief is vastgesteld, kan het een voorschot toekennen aan de aanvrager. Dit voorschot bedraagt ten hoogste 50 procent van de financiële steun zoals die op basis van voorlopige berekeningen is becijferd.

2. Indien een voorschot is uitgekeerd, maar de definitieve berekening op een lager niveau wordt vastgesteld dan het verstrekte voorschot, dan dient het verschil tussen voorschot en definitieve uitkering op eerste aanmaning te worden terugbetaald aan het Bedrijfsfonds.

Artikel 67

1. Het Bedrijfsfonds voor de Pers kan de steunverlening beëindigen en de reeds uitgekeerde bedragen terugvorderen, indien:

- a. enig voorschrift verbonden aan steunverlening door de aanvrager niet wordt nagekomen;
- b. blijkt dat de bij de aanvraag overlegde gegevens onjuist waren;
- c. binnen een jaar na de datum waarop de beslissing tot steunverlening is genomen een surseance van betaling of een faillissement van de aanvrager is uitgesproken.

2. Het Bedrijfsfonds kan op een aanvraag om steunverlening op grond van artikel 54, onderdeel a, negatief beschikken danwel besluiten van feitelijke uitbetaling van reeds toegezegde financiële ondersteuning af te zien, indien een dagblad faillieert in de periode die verloopt tussen het jaar waarop de aangevraagde steun betrekking heeft en het moment waarop tot feitelijke uitbetaling van de betrokken uitkeringen zou worden overgegaan.

HOOFDSTUK 6. PROGRAMMA'S VOOR BUITENLANDSE MILITAIRES

Artikel 68

1. Het Commissariaat voor de Media verleent toestemming voor het verzorgen van een programma uitsluitend bestemd voor in Nederland geleverde militairen van buitenlandse strijdkrachten en hun gezinnen, dat door middel van een zender wordt uitgezonden binnen een gebied van beperkte omvang.

2. De toestemming wordt verleend aan de bevoegde militaire autoriteiten van een bij de Noord-atlantische verdragsorganisatie (NAVO) aangesloten land waarvan strijdkrachten in Nederland zijn gelegerd, voor het gebruik door instellingen of personen van de buitenlandse strijdkrachten die daartoe door hen worden aangewezen.

3. Ten aanzien van het gebruik van de toestemming zijn de artikelen 52, 55, 56, 134, 138, eerste lid en 139, eerste lid, van de Mediawet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 69

Het Commissariaat voor de Media kan zonodig het zendernet aanwijzen waarop de programma's als bedoeld in artikel 68, zullen worden uitgezonden.

Artikel 70

1. Een aanvraag voor de toestemming als bedoeld in artikel 68 wordt schriftelijk ingediend bij Onze Minister van Defensie, die deze voorzien van zijn opmerkingen binnen 30 dagen doorzendt aan het Commissariaat voor de Media. Het Commissariaat zendt een afschrift van de aanvraag aan Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

2. De aanvraag gaat vergezeld van:
 - a. een omschrijving van het doel van de aanvraag;
 - b. een aanduiding van het gebied waarbinnen het programma zal worden uitgezonden;
 - c. een verklaring van de auteursrechthebbenden aan de autoriteiten van de betreffende NAVO-lidstaat waaruit blijkt dat geen auteursrechtelijke toestemming zal worden verleend voor de verspreiding van het programma buiten de in artikel 68 omschreven doelgroep en het gebied; en
 - d. een omschrijving van de te gebruiken zender waarop het programma zal worden uitgezonden.

3. Het Commissariaat beslist binnen twee maanden nadat het de aanvraag heeft ontvangen.

Artikel 71

1. Het Commissariaat voor de Media trekt de toestemming in:
 - a. wanneer niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden die in artikel 68, eerste en tweede lid, worden gesteld om voor toestemming in aanmerking te komen;
 - b. op gronden ontleend aan de veiligheid van de Staat.
2. Het Commissariaat kan de toestemming intrekken indien niet wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 68, derde lid.
3. Het Commissariaat maakt zijn voornemen tot intrekking van de toestemming kenbaar aan Onze Minister van Defensie en Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

Artikel 72

1. Een besluit tot intrekking van een verleende toestemming, genomen op grond van artikel 71, eerste lid, gaat onmiddellijk in.
2. Een besluit tot intrekking van een verleende toestemming, genomen op grond van artikel 71, tweede lid, gaat niet eerder in dan nadat de bevoegde militaire autoriteit van het voornemen daartoe en de gronden waarop het berust schriftelijk in kennis is gesteld en deze in de gelegenheid is gesteld binnen een redelijke termijn schriftelijke en desgewenst mondelinge opmerkingen te maken.

Artikel 73

1. De bevoegde militaire autoriteit gebruikt de aan hem verleende toestemming geheel voor het programma, bedoeld in artikel 68.
2. Aan het begin en aan het einde van ieder programma wordt dagelijks ervan melding gemaakt dat het programma uitsluitend bestemd is voor de in Nederland gelegde militairen van de strijdkrachten van de desbetreffende lidstaat en hun gezinnen.

HOOFDSTUK 7. INVOERINGSMAATREGELEN

Artikel 74

Tot het moment dat het bij koninklijke boodschap van 21 november 1984 ingediende voorstel van Wet inzake maatregelen ter beperking van het tabaksgebruik, in het bijzonder ter bescherming van de niet-roker (Tabakswet) tot wet wordt verheven en in werking is getreden, is het de Stichting Etherreclame, bedoeld in artikel 26 van de Mediawet, verboden reclameboodschappen voor tabaksprodukten te verzorgen.

Artikel 75

Instellingen die ten behoeve van het jaar 1988 zendtijd hebben verkregen voor regionale omroep, krijgen voor dit jaar een vergoeding van het Commissariaat voor de Media die gelijk is aan het totaal van hun uitgaven die rechtstreeks met hun omroepaak verband houden, voorzover die kosten door het Commissariaat zijn goedgekeurd en voor zover zij niet op andere wijze zijn gedekt.

Artikel 76

De Reclameraad blijft in functie voor zover dat vereist is voor de afwikkeling van werkzaamheden. Hij doet dit met inachtneming van de op grond van de Omroepwet vastgestelde regels.

Artikel 77

De uitvoering van de Compensatieregeling voor dagbladen over het boekjaar 1985, vastgesteld bij besluit van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, van 3 juli 1987 (Stcrt. 1987, 132), wordt vanaf de inwerkingtreding van dit besluit van de Stichting Bedrijfsfonds voor de Pers overgenomen door het Bedrijfsfonds voor de Pers.

HOOFDSTUK 8. SLOTBEPALINGEN

Artikel 78

Het Commissariaat voor de Media en het Bedrijfsfonds voor de Pers worden aangewezen als andere organen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur (Stb. 1978, 581).

Artikel 79

Het Commissariaat voor de Media en het Bedrijfsfonds voor de Pers worden aangewezen als andere organen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Wet nationale ombudsman (Stb. 1981, 35).

Artikel 80

Artikel 7, onderdeel a, van het Besluit bijdragen handelsregister (Stb. 1984, 660) komt te luiden:

a. de met een onderneming gelijkgestelde bedrijven, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder c, ingedeeld in één groep, welke wordt aangeduid als groep V, behoudens indien het betreft:

1°. een omroepvereniging C als bedoeld in artikel 34 van de Mediawet (Stb. 1987, 249), welke wordt ingedeeld in groep VI;

2°. een omroepvereniging B als bedoeld in artikel 34 van de Mediawet, welke wordt ingedeeld in groep VII;

3°. een omroepvereniging A als bedoeld in artikel 34 van de Mediawet en de Nederlandse Omroepprogramma Stichting als bedoeld in artikel 16 van de Mediawet, welke worden ingedeeld in groep VIII;

4°. een lokale omroepinstelling als bedoeld in artikel 30 van de Mediawet, welke wordt ingedeeld in groep I;

5°. een regionale omroepinstelling als bedoeld in artikel 30 van de Mediawet, welke wordt ingedeeld in groep III;

Artikel 81

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 82

Dit besluit kan worden aangehaald als «Mediabesluit».

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 januari 1988, nr. 7

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 19 november 1987

Beatrix

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman

De Minister-President, Minister van Algemene Zaken,
R. F. M. Lubbers

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk

Uitgegeven de *achtentwintigste* december 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Indeling van Nederland in zgn. afgeronde provincies, 50 verzorgingsgebieden en 81 nodale gebieden

De indeling van Nederland in 81 nodale gebieden aangegeven op de navolgende kaart is opgesteld door het Centraal Bureau voor de Statistiek in Den Haag en is te beschouwen als een detaillering van de indeling in 50 verzorgingsgebieden, opgesteld door het Centraal Bureau voor Courantenpubliciteit te Amsterdam, en eveneens aangegeven op de hierbij afgebeelde kaart.

Behoort bij koninklijk besluit van 19 november 1987, Stb. 573

Mij bekend,

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman

Indeling van Nederland in z.g. afgeronde provincies, 50 verzorgingsgebieden en 81 nodale gebieden.

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Toetsing van de voorstellen aan dereguleringsoverwegingen

In de memorie van toelichting bij de Mediawet is uitvoerig aandacht geschonken aan de toetsing aan de zogenaamde Aanwijzingen inzake terughoudendheid met regelgeving.

Daarbij is al vooruitgelopen op de uitwerking van de delegatiebepalingen uit de Mediawet in het onderhavige besluit. Thans is bezien in hoeverre de uiteenzetting in de memorie van toelichting op de wet op het punt van de deregulering nog aanvulling behoeft.

Verschillende onderwerpen die onder de werking van de Omroepwet, de Wet op de omroepbijdragen en de Wet voorziening perswezen 1951, in uitvoeringsregelingen waren uitgewerkt, zijn thans rechtstreeks in de Mediawet opgenomen. Door de inwerkingtreding van de Mediawet vervallen genoemde wetten en daarmee vervallen die uitvoeringsregelingen van rechtswege (artikel 166 van de wet). Het onderhavige besluit bevat onder andere regels ten aanzien van die onderwerpen die uit de oude uitvoeringsregelingen resteren en vervangt – voorzover de onderwerpen niet in de Mediawet zelf zijn geregeld – dus: het Omroepbesluit (Stb. 1969, 180), het Besluit omroepbijdragen (Stb. 1968, 695), de zgn. Kabelregeling (Stcrt. 1984, 145), het Besluit houdende de vaststelling van een instructie voor de Omroepraad (Stb. 1969, 212), het Besluit houdende vaststelling van een instructie voor de Reclameraad (Stb. 1980, 18), de reclameregelingen van 15 juli 1976 (Stcrt. 137), van 22 februari 1980 (Stcrt. 40) en van 22 januari 1981 (Stcrt. 16), alsmede de statuten van de Stichting Bedrijfsfonds voor de Pers (Stcrt. 1983, 11) de richtlijnen voor de werkzaamheden van de Stichting Bedrijfsfonds voor de Pers (Stcrt. 1975, 88) en de achtereenvolgende compensatieregelingen voor dagbladen (laatstelijk Stcrt. 1987, 132), met uitzondering van die voor het jaar 1985.

1. De doelstellingen van de regeling

Daar waar regeling in de wet zou leiden tot te gedetailleerde beschrijving of te weinig flexibiliteit, is regeling bij algemene maatregel van bestuur voorgeschreven. De doelstelling van de Mediawet geldt derhalve ook voor het onderhavige besluit. In het besluit is praktische invulling gegeven aan de volgende onderwerpen met de vermelding tussen haakjes van de delegerende bepalingen in de Mediawet:

- het aantal zendernetten (31, eerste lid)
- zendtijdaanvragen voor landelijke, regionale en lokale omroep (31, vierde lid, respectievelijk 42, vijfde lid)
- overheidsvoorlichting (35)
- maximum zendtijd voor «kleine omroepen» (38, eerste lid)
- STER-zendtijd en zwevende reclameblokken (39, tweede lid)
- volledig-programmavoorschrift (50, eerste lid)
- het gezamenlijke programma van de Stichting (51, vierde lid)
- ter beschikking stelling van programmagegevens (58, derde lid)
- inhoud van programmabladen (58, vierde lid)
- vergoedingen voor nieuwbouwinvesteringen (103)
- rekening en verantwoording afleggen inzake het financiële beheer (106, tweede lid)
- ontvangen van voorschotten op grond van artikel 102 (107, eerste lid)
- reclame-uitingen (52, tweede lid)
- de hoogte en wijze van innen van de omroepbijdragen (111, tweede en vijfde lid, 112, tweede en vijfde lid, 113, tweede lid, 116, 118, 119, tweede lid en 121, derde lid)

- het Bedrijf (91, vierde lid)
- percentage onderdelen van culturele aard bij abonneeprogramma's (72, vierde lid)
- de financiële steunverlening aan persorganen (131 en 132, tweede en derde lid)
- programma's voor buitenlandse militairen (168, eerste lid)
- invoeringsmaatregelen (160).

Deels leidt het onderhavige besluit tot codificering van bestaande praktijken (b.v. een meer uitgeschreven regeling voor de zendtijdaanvragen), deels is sprake van nieuwe regels. Er is geen sprake van elkaar overlappende regelingen.

2. Normstelling, delegatie, bestuursinstrumenten en de met de uitvoering gemoeide bestuurlijke lasten.

In een groot aantal gevallen bevat de wet zelf een normstelling. Gewezen kan worden op artikel 52 inzake het gezamenlijke programma van de Nederlandse Omroepprogramma Stichting en op artikel 50, eerste lid, inzake het volledig-programma van de omroepverenigingen.

Waar de wet geen normstelling biedt is de normstelling in het onderhavige besluit neergelegd. Gewezen wordt op de artikelen 2 tot en met 5 inzake regels met betrekking tot wijze waarop en perioden waarin aanvragen om zendtijdtoewijzing moeten worden ingediend; Hoofdstuk 2 inzake de omroepbijdragen en Hoofdstuk 5 inzake financiële steun aan de pers in de vorm van kredietfaciliteiten en uitkeringen. Daar waar aan het Commissariaat is overgelaten bepaalde eisen te stellen is sprake van praktische zaken (b.v. het vaststellen van een formulier, artikel 3).

In de memorie van toelichting bij de Mediawet is al opgemerkt dat de uitvoering niet veel meer bestuurlijke lasten met zich brengt dan nu het geval is. Voorzover er van lastenverzwaring sprake is, drukt deze in hoofdzaak op de centrale overheid en het Commissariaat, aldus die toelichting.

3. Terzake van de overige aandachtspunten van de Vragenlijst behorende bij de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur, kan worden opgemerkt dat het besluit als uitvoeringsregeling geen zaken toevoegt aan hetgeen in de wet is voorzien. Terzake wordt dan ook verwezen naar de inhoud van de dereguleringsparagraaf van de memorie van toelichting bij de Mediawet.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK 1. BINNENLANDSE OMROEP

PARAGRAAF 1.1. LANDELIJKE OMROEP (artikel 1 t/m 17)

Paragraaf 1.1.1. Zendernetten. (artikel 1)

Gebaseerd op artikel 31, eerste lid, van de Mediawet

Het woord zendernet moet niet in technische zin worden opgevat. Bedoeld is hier het samenstel van programma's dat bijvoorbeeld met de benaming Nederland 1 of Radio 4 pleegt te worden aangeduid. Dit samenstel van programma's behoeft niet noodzakelijkerwijs altijd over één en dezelfde zendinrichting of één net (in technische zin) van zodanige inrichtingen te worden uitgezonden.

De aanwijzing van de technische zendmiddelen ten behoeve van de verspreiding naar het algemene publiek via de ether van de hier in programmatische zin bedoelde zendernetten, geschiedt door de Minister

van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, na overleg met de Minister van Verkeer en Waterstaat. Zo wordt momenteel het landelijk-regionaal geïntegreerd samenstel van programma's (Radio 1) verspreid via AM-zenders (ononderbroken landelijke programma's) en via het regionale FM-net (landelijke programma's onderbroken door de onderscheiden programma's van de regionale omroepen).

Paragraaf 1.1.2. Zendtijdaanvragen. (artikelen 2 t/m 4)
Gebaseerd op artikel 31, vierde lid, van de Mediawet

Voor wat de systematiek betreft is in grote lijnen aansluiting gezocht bij het bepaalde in de artikelen 6, 8 en 9 van het Omroepbesluit.

Uitgangspunt bij het vaststellen van de diverse termijnen is geweest, enerzijds vereenvoudiging en anderzijds versnelling in de procedure van behandeling van aanvraag.

Aangezien de adviesfunctie van de Omroepraad is komen te vervallen en het Commissariaat voor de Media thans geheel zelfstandig beslissingen op zendtijdaanvragen kan nemen, zullen in verreweg de meeste gevallen deze beslissingen, binnen één jaar nadat de aanvraag is ontvangen, kunnen worden genomen. Daarom is bepaald dat aanvragen niet meer in de maand april moeten worden ingediend, maar vóór 1 december.

Een beslissing zal dan vóór 1 mei van het daarop volgende jaar genomen dienen te worden. Bij een positieve beslissing zal de zendtijd dan ingaan in oktober van het jaar waarin de beslissing is genomen.

Het Commissariaat voor de Media kan in bijzondere gevallen een regeling treffen op grond waarvan de toegewezen zendtijd in oktober kan ingaan, ook al is de aanvraag niet in het jaar daaraan voorafgaand ingediend. Hiertoe kan bijvoorbeeld aanleiding bestaan bij zendtijdtoewijzing aan educatieve omroepinstellingen in het kader van de overgang van Omroepwet naar Mediawet.

In artikel 4 is voor de maand december gekozen, omdat gebleken is dat deze maand de meest gunstige voor de omroepverenigingen is. Immers, er mag van worden uitgegaan dat de meeste leden dan hun contributie over dat jaar, danwel het laatste kwartaal van dat jaar, hebben betaald.

De praktijk heeft uitgewezen dat een controle op het aantal leden drie à vier maanden in beslag neemt. Bij een positieve beslissing zal negen maanden na indiening van de aanvraag over de aldan toekomstende hoeveelheid zendtijd kunnen worden beschikt, terwijl dit onder het regime van het Omroepbesluit zo'n anderhalf jaar bedroeg.

Het Commissariaat kan overigens, telkenmale wanneer het dat wenselijk acht, een onderzoek instellen naar het ledental van een omroepvereniging.

De politieke partijen en groeperingen bedoeld in artikel 37 van de Mediawet zullen de zendtijd waarop zij volgens die bepaling aanspraak hebben niet behoeven aan te vragen. De zendtijd wordt ambtshalve toegewezen. Het Commissariaat voor de Media zal zich ervan vergewissen dat men zendtijd wenst.

Paragraaf 1.1.3. Overheidsvoorlichting. (artikel 5)
Gebaseerd op artikel 35 van de Mediawet

Ingevolge artikel 5 wordt bij de toewijzing van zendtijd ten behoeve van overheidsvoorlichting eenzelfde procedure gevolgd als bij de overige zendtijdaanvragen. Zoals onder de Omroepwet te doen gebruikelijk was bij radiozendtijd ten behoeve van overheidsvoorlichting, wordt deze zendtijd toegewezen aan de Minister van Algemene Zaken.

Hoewel de wet in artikel 35 ook toewijzing aan andere ministers mogelijk maakt, is daarvoor niet gekozen. Reden hiervoor is dat het wenselijk wordt geacht dat de overheidsvoorlichting via radio en televisie wordt gecoördineerd op een centraal punt. Dat centrale punt dient de

Minister van Algemene Zaken te zijn onder wie de Rijksvoorlichtingsdienst ressorteert. De ervaringen die terzake zijn opgedaan met de overheidsvoorlichting via de radio zijn bevredigend. Dit pleit voor een gelijke procedurele aanpak van de overheidsvoorlichting via de televisie. De centrale en coördinerende taak ten aanzien van overheidsvoorlichting van de Minister van Algemene Zaken wordt hierdoor benadrukt. De ondergetekenden zijn van mening dat artikel 35 van de Mediawet zich tegen een zodanige nadere regeling niet verzet.

Het feitelijk gebruik van de zendtijd zal de Minister van Algemene Zaken overlaten aan door hem aan te wijzen overheidsinstellingen of personen, andere ministers daaronder begrepen. Zoals in de memorie van toelichting op de Mediawet reeds vermeld werd zal de zendtijd voor overheidsvoorlichting beperkt van omvang blijven, zoals dat ook onder de vigeur van de Omroepwet gebruikelijk was.

Paragraaf 1.1.4. Maximum zendtijd «kleine omroepen». (artikel 6)

Gebaseerd op artikel 38, eerste lid, van de Mediawet

Dit onderdeel luidt anders dan artikel 12 van het Omroepbesluit, waar voor radio en televisie maxima zijn vastgesteld van 5 en 10 procent voor wat betreft het aandeel dat niet-ledengebonden omroepen mogen hebben in de totale hoeveelheid zendtijd. De educatieve omroep was hierbij echter niet inbegrepen. Alvorens genoemd besluit tot stand kwam werd de hoeveelheid zendtijd voor de «kleine omroepen» min of meer arbitrair vastgesteld, hetgeen de nodige kritiek teweeg bracht.

Teneinde het gewenste aandeel in de totale zendtijd voor landelijke omroep niet te groot te laten worden, bepaalt de Mediawet dat dit aandeel aan een zeker maximum dient te worden gebonden, waarbij in elk geval de 20 procent niet mag worden overschreden.

Uit de Mediawet vloeit tevens voort dat het vast te stellen percentage zowel voor radio als televisie geldt, terwijl ook de educatieve omroepen tot de «kleine omroepen» worden gerekend.

Momenteel gebruiken de «kleine omroepen», inclusief de educatieve omroep, 13 procent van de totale zendtijd voor televisie en bijna 4 procent van de zendtijd voor radio.

Teneinde het Commissariaat voldoende beleidsruimte te bieden om een redelijk zendtijdaandeel van de «kleine omroepen» te kunnen bepalen, is gekozen voor een bovengrens van 15 procent.

Hierbij dient niet uit het oog te worden verloren dat het een maximum betreft. Voor radio zal dit maximum wellicht niet gauw bereikt worden, doch dat is ook niet de bedoeling van het onderhavige besluit.

Wellicht zal de hoeveelheid radiozendtijd t.b.v. de «kleine omroepen» ook in de toekomst relatief geringer zijn dan de hoeveelheid televisiezendtijd voor deze groep omroepen. Het medium televisie is nu eenmaal voor sommige van hun programma's beter geschikt.

Van de wettelijke mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen met betrekking tot de verdeling van de zendtijd over de verschillende categorieën van de «kleine omroepen» wordt voorshands geen gebruik gemaakt.

Het ligt in de rede om het Commissariaat de ruimte te laten hierover afhankelijk van de situatie beslissingen te nemen.

Paragraaf 1.1.5. Zendtijd STER en zwevende reclameblokken. (artikel 7)

Gebaseerd op artikel 39, tweede lid, van de Mediawet

Met het oog op de gewenste uitbreiding van de STER-zendtijd zijn programma's van de STER, die niet onmiddellijk aansluiten aan de nieuwsprogramma-onderdelen van de Stichting, mogelijk gemaakt.

Per 1 januari 1987 is er reeds zendtijd toegewezen voor een zwevend blok per avond op Nederland 1.

Bij eventuele verdere zendtijduitbreiding ten behoeve van de STER in de toekomst dient er een redelijke spreiding te zijn van de STER-zendtijd over het gehele omroepprogramma. Dit betekent dat eventuele extra zwevende blokken ook op andere zendernetten kunnen worden geplaatst.

Vanwege de non-commerciële basis van het omroepbestel blijft ten aanzien van alle STER-programma-onderdelen het vereiste gehandhaafd dat er een duidelijke afscheiding van andere programma-onderdelen plaatsvindt. Dit betekent dus dat andere programma-onderdelen niet onderbroken mogen worden.

Een STER-blok mag alleen worden geplaatst tussen twee als zodanig aangekondigde programma-onderdelen die naar thema, vorm en inhoud van elkaar te onderscheiden zijn.

Derhalve is er ook geen plaats voor reclame in bijvoorbeeld de pauze tussen een interview met een filmster en de daarop volgende uitzending van zijn film. Evenmin kan een STER-programma-onderdeel worden uitgezonden in de pauze van een sportwedstrijd of in pauzes van lange speelfilms.

Hierop wordt een uitzondering gemaakt indien de Stichting tijdens een dergelijke pauze een nieuwsprogramma-onderdeel uitzendt en het STER-programma-onderdeel hierop aansluit.

Op Radio 1, de zender waarop de landelijke en regionale programma's worden uitgezonden, wordt thans in aansluiting op de uitzending van het nieuwsprogramma-onderdeel van de Nederlandse Omroepprogramma Stichting, door regionale en landelijke omroepinstellingen aandacht besteed aan nieuws en mededelingen. Een en ander houdt in dat de uitzending van reclameboodschappen in dat geval niet, zoals de Mediawet in artikel 39, tweede lid, voorschrijft, direct aansluit aan de uitzending van het nieuwsprogramma-onderdeel van de Stichting.

Met toepassing van de tweede volzin van artikel 39, tweede lid, wordt voor deze situatie een uitzondering gemaakt. Uiteraard geldt ook hier dat er geen onderbreking mag zijn van programma-onderdelen.

Paragraaf 1.1.6. Volledig-programmavoorschrift. (artikel 8)
Gebaseerd op artikel 50, eerste lid, van de Mediawet

Om eenzijdige programmering te voorkomen is elke omroepvereniging ertoe gehouden een volledig-programma te brengen. Hierbij dienen de diverse soorten programma-onderdelen in redelijke verhouding tot elkaar te staan.

Bij de beantwoording van vragen naar aanleiding van de Medianota is reeds gesteld, dat het vaststellen van minimumpercentages altijd een enigszins arbitraire keuze impliceert. (Vgl. Kamerstukken II, 1983-1984, 18 035, nr. 3, blz. 31).

Uitgangspunt is geweest dat de rapportage van de omroepinstellingen over de wijze waarop zij hun zendtijd over de verschillende categorieën verdelen, een sterke ondervertegenwoordiging van culturele programma's indiceert.

Dit, terwijl de Regering juist zo'n groot belang hecht aan de culturele taak van de publieke omroep. Voor de categorie informatie is aansluiting gezocht bij de bestaande situatie, ditzelfde geldt voor de categorie educatie. Het lage percentage voor educatie houdt verband met de mogelijkheden die de Mediawet biedt voor programma's van de educatieve omroepen.

Het lijkt redelijk voor verstrooiing een zelfde minimum percentage vast te stellen als voor informatie. Het minimumpercentage «cultuur» is hier iets onder gesteld, om de omroepverenigingen in de gelegenheid te stellen vanuit de huidige situatie reëel aan de nieuwe eisen te kunnen voldoen.

In elk geval is er sprake van brede kaders, waarbinnen de omroepverenigingen vrij kunnen handelen.

Het begrip «cultureel» wordt overigens in verschillende artikelen van het Mediabesluit gehanteerd, doch niet steeds in dezelfde betekenis. Het verschil komt hierop neer dat in artikel 8 (volledig-programmavoorschrift) en in artikel 53 (percentage culturele onderdelen bij abonnee-televisie) een bredere betekenis wordt gegeven aan het begrip «cultureel» dan in de artikelen 9, 28 en 31, waar sprake is van respectievelijk «culturele manifestaties», «culturele uitingen» en «culturele produkties».

In deze laatstgenoemde drie artikelen van het onderhavige besluit spitst de betekenis van het begrip «cultureel» zich vooral toe op de kunstzinnige informatie, kunstzinnig drama en andere podiumkunsten en op de serieuze muziek.

Onder «culturele programma-onderdelen» echter zoals bedoeld in artikel 8 en artikel 53 wordt onder meer ook verstaan docu-drama, licht Nederlands drama; serieus Nederlands en buitenlands drama, informatie en educatie voor minderheden, licht klassieke muziek en kerkdiensten. Voor wat betreft de betekenis van het woord «Nederlands» bij het verplichte deel culturele programma's bij abonneetelevisie, zij verwezen naar de toelichting op artikel 53.

De Stichting is voornemens om haar rapportage-plicht ten aanzien van de toepassing van het volledig-programmavoorschrift te vervullen op basis van het ESCORT-systeem. Tengevolge van de verruimde opvatting van het begrip «cultuur» als onderdeel van het volledig-programma respectievelijk het programma van de Stichting en van abonnee-televisie, is het ESCORT-systeem op dit punt aangepast. Derhalve omvat de ESCORT-categorie «cultuur» de volgende onderdelen:

A. *alle* programma-onderdelen uit de volgende categorieën:

- kunstinformatie
- informatie voor minderheden
- docu-drama
- educatie voor minderheden
- docu-drama voor de jeugd
- licht Nederlands drama
- licht Nederlands jeugddrama
- cabaret/satire
- licht klassieke muziek
- serieus Nederlands drama
- serieus buitenlands drama (inclusief speelfilms)
- serieus Nederlands jeugddrama
- serieus buitenlands drama
- kunstzinnig drama
- volks-/traditionele muziek
- jazz
- (moderne) klassieke muziek
- muziek, theater en ballet
- gewijde muziek in algemeen kader
- kerkdiensten
- gewijde muziek in religieus kader

B. *bepaalde* programma-onderdelen uit de volgende categorieën¹:

- godsdienstige informatie
- jeugdinformatie
- talkshows/praatprogramma's
- overige gemengde informatie
- didactische/educatieve informatie voor volwassenen
- vormingsprogramma's voor volwassenen
- didactische/vormingsprogramma's voor de jeugd
- licht buitenlands drama
- lichte muziek
- jeugd-muziek
- overige verkondiging (b.v. bijbelverhalen, religieuze gedichten)

¹ Wanneer meer dan de helft van deze programma's een culturele inhoud heeft, kunnen zij bij de categorie «cultuur» worden ondergebracht.

De in artikel 8 opgesomde lijst van programma-onderdelen is niet uitputtend. Naast informatieve, culturele, educatieve en verstrooiende programma's kunnen dus ook andere soorten programma's worden aangeboden.

Het volledig-programmavoorschrift heeft betrekking op de totale hoeveelheid toegewezen zendtijd van omroepverenigingen, inclusief eventueel toegewezen extra zendtijd op grond van artikel 40, tweede lid, van de Mediawet.

Herhalingen van programma-onderdelen worden meegeteld.

Indien op basis van artikel 32 Mediawet zendtijd aan omroepverenigingen is toegewezen voor bijzondere doeleinden, zal dit niet meewegen in de beoordeling van de naleving van het volledig-programmavoorschrift.

De termijn waarop aan het volledig-programmavoorschrift moet zijn voldaan beslaat één jaar. Indien een omroepvereniging bv. op kwartaalbasis niet aan het volledig-programmavoorschrift voldoet, heeft dit dus geen gevolgen.

De programmering is immers voor een deel seizoengebonden.

De toetsing en evaluatie, die het Commissariaat voor zijn rekening neemt, geschieden dan ook op jaarbasis.

Het volledig-programmavoorschrift sluit andere omroepinstellingen niet uit van het verzorgen van één van deze programmacategorieën. Overigens wordt, ter uitvoering van de moties nr. 31 en nr. 50 (Kamerstukken nr. 18 035, 31 en 50) ook de Stichting verplicht een bepaald percentage culturele programma's te verzorgen. Dit percentage is wettelijk vastgesteld op 20 (artikel 51, vijfde lid, van de Mediawet).

De afdeling kijk- en luisteronderzoek van de Stichting verzamelt het cijfermateriaal over de diverse programma-onderdelen en voert een eerste toetsing uit op basis van het ESCORT-systeem. Vervolgens toetst het Commissariaat de verzamelde gegevens aan de wet.

De werking van het EBU-systeem of Classification of Radio and televisie-programmes (ESCORT-systeem) is reeds in grote lijnen uiteengezet bij de beantwoording van kamervragen over de Medianota (Kamerstukken II 1983/84, 18 035, nr. 3, blz. 27-28) en in de memorie van toelichting (Kamerstukken II 1984/85, 19 136, nr. 3, blz. 56-57). Aan deze informatie kan nog het volgende worden toegevoegd.

Omdat informatie, educatie en verstrooiing programmafuncties zijn en cultuur betrekking heeft op de programma-inhoud, tellen culturele programma's die tevens informatief, educatief en/of verstrooiend zijn dubbel mee. Zij worden namelijk zowel in één van de functionele categorieën als in de inhoudelijke categorie geplaatst. De functionele categorieën sluiten elkaar wederzijds uit. Dit betekent dat 45 procent van de zendtijd functioneel volledig vrij besteedbaar is, terwijl 80 procent van de zendtijd inhoudelijk volledig vrij te besteden is.

Het ESCORT-systeem wordt al enige tijd door de NOS-Dienst Kijk- en Luisteronderzoek gehanteerd.

Paragraaf 1.1.7. Gezamenlijke programma van de Stichting. (artikel 9)
Gebaseerd op artikel 51, vierde lid, van de Mediawet

Aan het takenpakket van de Stichting liggen vijf uitgangspunten ten grondslag die ook in de memorie van toelichting bij de Mediawet zijn opgesomd, te weten:

a. Aanvullend karakter:

Dit uitgangspunt schept de ruimte om programma-onderdelen of uitingsmogelijkheden die elders niet of niet volledig tot hun recht kunnen komen, onder te brengen in het gezamenlijke programma.

b. Representatie:

Het gaat hier om programma-onderdelen die voorzien in de bevrediging van bepaalde in het volk levende maatschappelijke, culturele, godsdienstige, dan wel geestelijke behoeften, waarin niet in voldoende mate door andere omroepinstellingen wordt voorzien.

c. Frequentie:

Dit uitgangspunt legt vast dat programma-onderdelen die een hoge frequentie en vaste regelmaat van uitzending vereisen, kunnen worden verzorgd door de Stichting.

d. Efficiëntie:

Dit uitgangspunt bepaalt dat programma-onderdelen die met een efficiëntere inzet van omroepmiddelen beter tot stand kunnen worden gebracht door de Stichting, door de Stichting kunnen worden verzorgd.

e. Dienstverlening:

Dit uitgangspunt duidt aan dat programma-onderdelen met een algemeen dienstverlenend karakter door de Stichting kunnen worden verzorgd.

Voor het verzorgen van programma's met een aanvullend respectievelijk representatief karakter is de Stichting bij voorkeur geschikt.

Frequentie, efficiëntie en dienstverlening zijn de zogenaamde bij-uitstek-criteria. Artikel 9 van het onderhavige besluit beschrijft enkel die programmasoorten en -categorieën die zich bij uitstek voor een gezamenlijke verzorging lenen (vgl. artikel 51, derde lid, van de Mediawet).

De programma-onderdelen welke op grond van artikel 51, tweede lid, van de Mediawet aanvullend van karakter zijn vallen derhalve niet onder het Mediabesluit.

Door uitsluitend de «bij-uitstek»-programmasoorten en -categorieën in het onderhavige besluit op te nemen wordt een andere lijn gevolgd dan voorzien in de memorie van toelichting op de Mediawet, waarin wordt aangekondigd dat ook enkele programmasoorten en -categorieën die van aanvullende aard zijn bij de algemene maatregel van bestuur zullen worden ondergebracht.

Bij nader inzien kwamen ondergetekenden echter tot de conclusie dat artikel 51, vierde lid, van de Mediawet uitsluitend betrekking heeft op de in het derde lid van datzelfde artikel omschreven «bij-uitstek»-programma-onderdelen.

Er komt in het derde lid van artikel 51, van de Mediawet weliswaar een verwijzing voor naar de in artikel 51, tweede lid, genoemde aanvullende programma-onderdelen, doch dat betekent niet dat de algemene maatregel van bestuur hierop dan ook betrekking dient te hebben.

Over de aanvullende programma-onderdelen beslist het bestuur van de Stichting.

Voor de in artikel 9 van het Mediabesluit opgesomde programmacategorieën heeft de Stichting niet het exclusieve verzorgingsrecht, met andere woorden andere omroeporganisaties mogen deze categorieën ook in hun programma opnemen.

Voor zover zij niet voor zichzelf spreken kunnen de categorieën als volgt worden toegelicht:

– ad a. De nieuwsvoorziening omvat in elk geval het journaal, het jeugdjournaal, nieuws voor doven en slechthorenden, regionaal nieuws en parlementaire informatie.

Op radio zijn dat onder meer rubrieken als Radio Nieuwsvier, actualiteitenflitsen en nieuwsbulletins voor etnisch-culturele minderheden

– ad b. Een hoge frequentie en de noodzaak van continuïteit voor wat betreft parlementaire verslaggeving maken de Stichting bij uitstek geschikt voor het verzorgen van dit programma-onderdeel.

– ad c. Dit betreft in het algemeen nationale gebeurtenissen waarbij het van belang is dat de omroepen als eenheid optreden en pooling van medewerkers van diverse landelijke omroepinstellingen bij de Stichting noodzakelijk is.

– Hierbij wordt gedacht aan bijvoorbeeld Koninginnedag en herdenkingsdagen zoals 4 en 5 mei.

– ad d. Verslaggeving door de Stichting van bijzondere culturele manifestaties bevorderen de efficiëntie en kunnen ook een zekere aanvulling betekenen op de programma's van andere omroepverenigingen.

Voorbeelden zijn het Holland Festival, de Koningin Elisabethwedstrijden, het Festival van de Oude Muziek, concoursen in Nederland van internationaal niveau zoals het Wereld Muziek Concours en diverse Jazzfestivals met internationale bezettingen en compositie-opdrachten.

– ad e. Sportverslaggeving is een programmacategorie die, met het oog op de gewenste frequentie en vaste regelmaat van uitzending, bij uitstek geschikt is om door de Stichting te worden verzorgd. Soms gaat het om kostbare aangelegenheden, zoals de verslaglegging van de Elfstedentocht of de Olympische Spelen.

Wanneer de Stichting dit soort programma's voor haar rekening neemt, wordt er een hogere efficiëntie bereikt.

– ad f. Voorbeelden hiervan zijn grote internationale en nationale manifestaties als live-aid; evenementen in EBU-verband en huwelijken of begrafenissen van vooraanstaande personen met internationale bekendheid.

Voor serviceprogramma's als bedoeld in het tweede lid, waarin melding wordt gemaakt van bijvoorbeeld filevorming op de weg, waterstanden, onverwachte weersomstandigheden of andere zaken die een hoge actualiteitswaarde dan wel een opsommingskarakter hebben, is de radio het medium bij uitstek.

Paragraaf 1.1.8. Programmagegevens. (artikel 10)

Gebaseerd op artikel 58, derde lid, van de Mediawet

De wijze en het tijdstip waarop de instellingen die zendtijd hebben verkregen voor landelijke omroep de gegevens van hun uit te zenden programma's ter beschikking stellen aan de Stichting, wordt als een interne aangelegenheid beschouwd en niet nader uitgewerkt in het onderhavige besluit.

De verstrekking van de programmagegevens in beknopte vorm aan nieuwsbladen was tot dusverre beperkt tot nieuwsbladen die tenminste drie maal per week verschijnen. Dit wordt tweemaal per week. Deze verruiming vindt plaats omdat de concurrentiepositie van deze categorie nieuwsbladen dreigt te verslechteren, zowel ten opzichte van de dagbladen als ten opzichte van de gratis verspreide huis-aan-huis-bladen.

Daarmee zou de persverscheidenheid met name in de kleinere gemeenschappen verder onder druk komen te staan.

Verstrekking van gegevens aan weekbladen, zowel binnenlandse als buitenlandse, is uitgesloten. De Stichting heeft de vrijheid een beleid te voeren bij het ter beschikking stellen van de programmagegevens aan buitenlandse omroepinstellingen.

Teneinde het toezicht, dat noodzakelijk is in verband met de overheidsverantwoordelijkheid ten aanzien van het bestaan van monopolieposities, uit te voeren, kan het Commissariaat, zo nodig met gebruikmaking van het bepaalde in artikel 138 Mediawet, de Stichting verzoeken mededeling te doen van het ter beschikking stellen van opgaven van omroepprogramma's aan buitenlandse omroepinstellingen danwel buitenlandse dag- en nieuwsbladen.

Het in de losse verkoop aanbieden van programmabladen wordt in het onderhavige besluit niet geregeld. Het Commissariaat kan op basis van artikel 57, eerste lid, van de Mediawet terzake nadere regels stellen.

Paragraaf 1.1.9. Inhoud programmabladen. (artikel 11)

Gebaseerd op artikel 58, vierde lid, van de Mediawet

Teneinde een waarborg te scheppen dat programmabladen niet uitgroeien tot familiebladen, is het noodzakelijk de mate te bepalen waarin programmabladen van omroepverenigingen naast programma-opgaven en gegevens over het functioneren van de desbetreffende omroepvereniging en haar activiteiten ook andere informatie kunnen bevatten. Er

is geen aanleiding om het in het Omroepbesluit reeds gehanteerde percentage van 10 «omroepvreemde» informatie aan te passen. Het is niet noodzakelijk een maximaal aantal bladzijden op te nemen gerelateerd aan een bepaalde bladspiegel. Voor het advertentievolume gelden geen beperkingen.

Paragraaf 1.1.10. Vergoedingen nieuwbouwinvesteringen. (artikel 12 en 13)

Gebaseerd op artikel 103 van de Mediawet

De hier bedoelde tegemoetkoming in de kosten van investeringen heeft geen betrekking op studio's. Op grond van artikel 60 van de Mediawet is het aan instellingen die zendtijd hebben verkregen voor landelijke omroep immers niet toegestaan de eigendom te verwerven van faciliteiten, terwijl conform artikel 86, eerste lid, onderdeel a, van de Mediawet het oprichten van studio's een taak is die voorbehouden is aan het Bedrijf. Van nieuwbouw van studio's door landelijke omroepinstellingen kan derhalve geen sprake zijn. Artikel 103 Mediawet maakt voor wat betreft nieuwbouw van radio- en televisiekantoorgebouwen een uitzondering voor het faciliteiten-eigendomsverbod.

Artikel 100 Mediawet bepaalt dat het Commissariaat de in artikel 99 bedoelde bedragen verdeelt met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de wet. Het totaal der financieringen terzake dient derhalve te blijven binnen het totaal door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur op grond van artikel 99 van de Mediawet vastgestelde budget.

Onder de exploitatielasten als bedoeld in het eerste lid van artikel 12 worden verstaan: de rentelasten van een hypothecaire lening danwel, bij financiering met eigen vermogen, de rentederving.

Bij de bepaling van de hoogte van de onderhavige vergoeding wordt door het Commissariaat voor de Media rekening gehouden met het bedrag van huisvestingslasten dat reeds verdisconteerd is in de op grond van artikel 101 van de Mediawet vastgestelde (uur)vergoeding.

Paragraaf 1.1.11. Rekening en verantwoording afleggen inzake financieel beheer. (artikelen 14 t/m 16 en 25)

Gebaseerd op artikel 106, tweede lid, van de Mediawet

Aansluiting is gezocht bij de huidige begrotingsopstelling.

De normstellingen zijn in het systeem van de Mediawet echter komen te vervallen. Het begrip «algemene kosten» omvat zoals gebruikelijk bij de omroep onder andere de overige kosten (naast de loonkosten) die verbonden zijn aan het in dienst hebben van vast personeel bij normale bedrijfsvoering.

Over nadere eisen waaraan de begrotingen dienen te voldoen vindt overleg plaats tussen de omroepen en het Commissariaat voor de Media en de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur in het kader van de formulering van de informatiebehoefte van de overheid. In dit verband wordt ook gewezen op het bepaalde in artikel 138 van de Mediawet op rond waarvan de omroepen inlichtingen aan het Commissariaat dienen te verschaffen.

Onder jaarrekening wordt verstaan de balans en de exploitatierekening alsmede de toelichting op deze stukken.

In de toelichting dienen de waarderingsgrondslagen van actief- en passiefposten te worden vermeld.

Bestedingen ten laste van budget-overschotten en risicoreserves dienen zichtbaar te zijn.

Duidelijkheid en een bestendige gedragslijn dient te worden nagestreefd ten aanzien van de opstelling van meerjarenramingen en de jaarlijkse begrotingen en jaarrekeningen.

Bij bepaling van het aantal voorschotten en de hoogte ervan dient rekening gehouden te worden met de beschikbaarheid van omroepmid- delen enerzijds en de liquiditeitsbehoefte van de instellingen anderzijds.

Gekozen is voor een meer flexibele regeling dan de huidige door de Regeringscommissaris voor de omroep gehanteerde methode van twaalf maandelijks gelijke bedragen. Dit houdt mede verband met het gegeven dat de instellingen die zendtijd hebben verkregen voor landelijke omroep werkkapitaal aan het Bedrijf dienen te verschaffen.

PARAGRAAF 1.2. REGIONALE EN LOKALE OMROEP (artikel 18 t/m 25)

Zendtijdaanvragen. (artikelen 18 t/m 24)

Gebaseerd op artikel 42, vijfde lid, van de Mediawet

Teneinde een goed en soepel verloop van de aanvraag van zendtijd voor regionale en lokale omroep te bewerkstelligen, zijn regels gesteld ten aanzien van de wijze waarop een aanvraag moet worden ingediend. Tevens zijn de termijnen vastgesteld waarbinnen beslissingen moeten worden genomen en adviezen moeten zijn uitgebracht. Het Commissariaat voor de Media dient voor regionale omroepinstellingen onder meer de hoeveelheid zendtijd vast te stellen. Het aantal zenduren zal worden gerelateerd aan de financiële vergoeding van uitgaven. Daar de Mediawet voor lokale omroepinstellingen een dergelijke financiële vergoeding niet kent, is het Commissariaat uitsluitend de mogelijkheid geboden de zenduren vast te stellen. Van deze mogelijkheid kan het Commissariaat bijvoorbeeld gebruik maken in het geval er niet voldoende frequenties zijn en meerdere lokale omroepinstellingen gevestigd in verschillende gemeenten van één omroepfrequentie gebruik moeten maken. Provinciale staten en de gemeenteraad zullen advies uitbrengen over de representati- viteit van een regionale respectievelijk lokale omroepinstelling. In geval geen gebruik wordt gemaakt van een zender van de N.V. NOZEMA, hetgeen als regel het geval is voor een lokale omroepinstelling, is een machtiging nodig voor de aanleg en exploitatie van een zendinrichting op basis van artikel 3ter van de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Stb. 7) jo artikel E.4.1. van het Besluit Radio-elektrische inrichtingen.

PARAGRAAF 1.3. RECLAME-UITINGEN (artikelen 26 t/m 32)

Gebaseerd op artikel 52 van de Mediawet

Zoals blijkt uit het Algemeen deel van de toelichting bij de «Regeling reclame conform artikel 11 van de Omroepwet» van 22 januari 1981 (Stcrt. 16), kortweg «Reclameregeling», werd bij de toepassing van deze regeling ervan uitgegaan, dat een programma dienstbaar is aan reclame- doeleinden telkens wanneer dit reclame bevat.

De vraag, of het aanwezig zijn van deze reclame al of niet aanvaardbaar is, zou in verschillende toestemmingsbepalingen van die Regeling worden beantwoord. Sedert 1981 heeft, voornamelijk met omroeporganisaties, overleg plaatsgevonden inzake de naleving van artikel 11 van de Omroep- wet.

Berispingen op grond van artikel 61 van de Omroepwet sorteerden niet het gewenste effect. De vervroegde inwerkingtreding van de wijziging van artikel 61 van de Omroepwet verschafte de bevoegdheid de vergoeding als bedoeld in artikel 58 van de Omroepwet geheel of gedeeltelijk op te schorten of in te trekken. De daadwerkelijke toepassing van deze bepaling

werd uitgesteld teneinde alle betrokkenen de gelegenheid te bieden het nodige inzicht in de reclameregelingen te verkrijgen. Hiertoe is een informatieve bijeenkomst gehouden en zijn op diverse punten nadere schriftelijke toelichtingen gegeven.

Niettemin bleef een ruim aantal overtredingen van deze Regeling te constateren waarvan sommige aanleiding gaven tot het opleggen van een financiële sanctie.

De daartoe strekkende beschikkingen zijn getoetst door de Afdeling rechtspraak van de Raad van State. De overwegingen van de Afdeling worden beschouwd als een belangrijke richtsnoer bij de uitvoering van het bepaalde in artikel 52 van de Mediawet.

Met het oog op de vertaling van bedoelde uitspraken naar de regelgeving en uitvoering daarvan, is het advies van de Omroepraad gevraagd.

Twee uitvoerige adviezen over het onderhavige besluit hebben mede ten grondslag gelegen aan deze paragraaf over reclame.

Er is, in navolging van het advies van de Omroepraad, van afgezien een «boetesysteem» in uitgewerkte vorm bij te voegen. Nu het Commissariaat belast is met het toezicht, ligt het voor de hand dat dit orgaan, uiteraard met inachtneming van het bepaalde in artikel 135 van de Mediawet, een dergelijke systeem ontwikkelt.

Hoofddijnen van dit systeem zullen zijn dat sancties cumulatief worden opgelegd, waarbij rekening zal worden gehouden met recidive.

Door beslissingen in concrete gevallen van overtreding van het bij of krachtens de Mediawet bepaalde inzake reclame, zal zich naar verwachting jurisprudentie ontwikkelen, zodat op deze wijze een praktische invulling kan worden gegeven aan de sanctionering.

Het met de paragraaf Reclame-uitingen beoogde doel is evident, n.l. het bewerkstelligen van de naleving van het ter zake bepaalde in de Mediawet, opdat het non-commerciële karakter van het publieke bestel gewaarborgd blijft.

Daarbij geldt als uitgangspunt, dat de omroepinstelling verantwoordelijk moet worden geacht voor de totale inhoud van het programma, dus ook voor de commerciële aspecten.

Respect van de zijde van het Commissariaat voor deze verantwoordelijkheid verdraagt zich niet met een verregaande mate van specifieke bemoeienis met de inhoud van programma's.

In de paragraaf Reclame-uitingen wordt een redelijke balans gevonden tussen enerzijds de programmatische vrijheid van omroepinstellingen zonder vormen van (overheids)goedkeuring vooraf en anderzijds de handhaving van het verbod op reclameboodschappen door andere instellingen die zendtijd hebben verkregen dan de STER.

In de voorliggende paragraaf zijn aan de ene kant de toestemmingsbepalingen van de vorige regeling in het algemeen gehandhaafd, terwijl aan de andere kant een zekere verruiming is doorgevoerd met name daar waar het naamsvermelding van sponsors van speelfilms en culturele produkties betreft.

Hiermee is het mogelijk geworden dat organisatoren van evenementen en speelfilmproducenten/-distributeurs met sponsors een overeenkomst aangaan, waarbij de betrokkenheid van de sponsor van een evenement c.q. de speelfilm in een programma-onderdeel tot uitdrukking kan worden gebracht, door de betreffende naam te vermelden.

Met deze verruiming is aansluiting gezocht bij de reeds lang bestaande praktijk van sponsoring van culturele produkties en speelfilms. Tevens wordt beter aangesloten bij het beleid dat gericht is op stimulering van produktie en verspreiding van cultuur. Een nog verder gaande verruiming, die direkte programmasponsoring voor alle programmacategorieën mogelijk zou maken, zou een wezenlijke aantasting betekenen van het niet-commerciële karakter van het publieke bestel. Daarvoor is uitdrukkelijk niet gekozen.

In het onderhavige besluit is geen afzonderlijke regeling opgenomen, houdende de beperkte toestemming voor oproepen door omroepen in het kader van ledenwerving of nevenactiviteiten. Immers, op grond van het bepaalde in artikel 52, vierde lid, van de Mediawet, kan het Commissariaat hiervoor toestemming verlenen.

Het Commissariaat zal met betrekking tot sportwedstrijden richtlijnen hanteren inzake de overheersende reclame. Het Commissariaat kan terzake gebruik maken van de bijlage als bedoeld in artikel 5, tweede lid, van de Reclameregeling. Bedoeld besluit, inclusief bijlage vervalt uiteraard, zoals al eerder is opgemerkt, met het vervallen van de Omroepwet. Echter, de door het Commissariaat te bepalen richtlijnen zullen kunnen overeenkomen met genoemde bijlage.

Artikel 26

In het onderhavige besluit is een definitie opgenomen van wat onder het begrip «sportwedstrijd» wordt verstaan, omdat problemen zijn gerezen over de vraag of een activiteit nog wel als sportwedstrijd kan worden beschouwd. Door te kiezen voor een duidelijke afbakening van het begrip «sportwedstrijd», worden deze problemen in de toekomst vermeden.

Wanneer een activiteit wordt georganiseerd door of onder auspiciën van een door de NSF erkende sportorganisatie kan deze activiteit worden beschouwd als een sportwedstrijd.

Wanneer een activiteit niet wordt georganiseerd door een hier bedoelde organisatie, zal de NSF, die bij uitstek geschikt moet worden geacht te kunnen oordelen over het begrip «sport», een advies dienen uit te brengen over de vraag of een activiteit als sport kan worden beschouwd. De omroepinstelling dient bedoeld advies aan de NSF te vragen.

In artikel 1, de onderdelen r en s, van de Mediawet, wordt gesproken van reclame-uitingen. Deze reclame-uitingen kunnen worden onderscheiden in «reclameboodschappen» en «andere reclame-uitingen». Beide soorten uitingen hebben betrekking op het bewegen van het publiek tot een bepaald koopgedrag.

Bij reclameboodschappen beoogt de programmamaker met zijn programma het publiek te bewegen tot een bepaald gedrag. Bij andere reclame-uitingen is dat niet de opzet van de programmamaker, maar wel het feitelijke gevolg.

Voor deze regeling is het dus niet primair van belang wat een bedrijf met een bepaalde reclame wenst te bereiken maar alleen wat de programmamaker, de omroepinstelling, in een programma-onderdeel opneemt.

Een reclameboodschap van een bepaald bedrijf op een bord in een straat, is dus niet bij voorbaat een reclameboodschap in een programma-onderdeel dat wordt verzorgd door een omroep.

Alleen in de laatste situatie legt de Mediawet beperkingen op aan de instellingen die zendtijd hebben verkregen.

Bij de beantwoording van de vraag of er in het kader van de Mediawet sprake is van ongeoorloofde reclame-uitingen, i.c. van overheersende andere reclame-uitingen bij reportages van sportwedstrijden, wordt er gekeken naar de intensiteit, de omvang en de duur van de reclame-uiting in het programma-onderdeel.

Gelet op de praktijkervaringen kan worden aangeduid welke reclames die in een normale spelsituatie voorkomen, door de bank genomen bij een reportage in ieder geval als overheersend in het betreffende programma-onderdeel terecht zullen komen.

Artikel 27

Dit artikel maakt het mogelijk dat de omroepen hun taak naar behoren kunnen blijven uitoefenen. In het geval dat een omroepinstelling geen enkele invloed kan uitoefenen op het in beeld komen van bepaalde reclame-uitingen, kan gesproken worden van het zonder opzet in beeld komen van die uitingen.

Wel kan de omroepinstelling voorkomen dat bepaalde reclame-uitingen, bijvoorbeeld door een aangepaste cameraregie, met nadruk in beeld komen. De mate van nadruk kan voorts bepaald worden aan de hand van een aantal factoren, al dan niet in combinatie met elkaar, zoals:

- a. de tijd gedurende welke een reclame-uiting in beeld is;
- b. de grootte van de reclame-uiting ten opzichte van de totale oppervlakte van het beeldscherm (bijvoorbeeld inzoomen);
- c. de nadruk die een reclame-uiting krijgt door begeleidende omstandigheden of voorvallen (bijvoorbeeld een interview voor een reclame-uiting) of anderszins.

Ook kan de omroepinstelling voorkomen dat reclame-uitingen in beeld komen bij bijvoorbeeld studio-opnamen, ook al wil men zo natuurgetrouw mogelijk het programma realiseren.

Paragraaf 1.3.2. Programma-onderdelen waarbij vermijdbare reclame-uitingen zijn toegestaan

Artikel 28

In dit artikel worden reclame-uitingen toegestaan die, in afwijking van de reclame-uitingen als genoemd in artikel 27, weliswaar vermeden hadden kunnen worden maar, gezien de aard van het programma-onderdeel en van de reclame-uiting niet behoeven te worden vermeden.

Deze reclame-uitingen zijn uitingen, die geen wervend karakter hebben of aansporingen bevatten een bepaald produkt te kopen, een voorstelling te bezoeken etc. Uitingen met een wervend karakter kunnen immers niet worden aangemerkt als onvermijdbaar.

De criteria van evenwichtige registratie en presentatie zijn opgenomen, omdat ook informatie en educatie – al dan niet bedoelde – neveneffecten kunnen hebben van reclame als bedoeld in artikel 52 van de Mediawet. Zo kan het, gelet op de doelstelling van een voorlichtingsprogramma, noodzakelijk zijn om in het kader van het presenteren van de uitkomsten van een vergelijkend warenonderzoek de namen van de produkten die in dit onderzoek betrokken zijn, te noemen.

Ook hier geldt, dat het niet noodzakelijk en derhalve niet toegestaan is het publiek aan te sporen bepaalde onderzochte produkten te kopen.

Van een evenwichtige registratie en presentatie is bijvoorbeeld sprake indien in een programma-onderdeel de aandacht niet nadrukkelijk op één produkt, bedrijf, dienst, culturele manifestatie e.d. wordt gevestigd. Voor wat de categorie-indeling informatie of educatie betreft, wordt thans aansluiting gezocht bij het door de omroepen te hanteren zogenaamde ESCORT-systeem.

Voor wat de categorie-indeling informatie of educatie betreft, zal aansluiting worden gezocht bij het zogenaamde ESCORT-systeem, zoals nu door de omroepen wordt gehanteerd.

Artikel 29

Een programma-onderdeel waarin een instelling buiten de cursus zelf, aandacht besteedt aan vermeldingen over komende programma-onderdelen van educatieve aard en mededelingen over programmabegeleidend materiaal, moet zelf worden gezien als een programma-onderdeel van educatieve aard.

Artikel 30

In artikel 30, eerste lid, wordt het mogelijk gemaakt namen van sportverenigingen of sportwedstrijden te vermelden in ook andere programma-onderdelen dan de televisieprogramma-onderdelen, bestaande uit reportages van sportwedstrijden.

In het tweede lid worden niet-overheersende reclame-uitingen zoals reclameborden rondom sportvelden en slukreclame in televisieprogramma-onderdelen, bestaande uit reportages van sportwedstrijden, toegestaan.

Ten aanzien van het bepaalde in het derde lid wordt opgemerkt dat een reclame-uiting bijvoorbeeld wordt geacht specifiek op het Nederlandse publiek te zijn gericht indien deze uiting produkten of dienstverleningen betreft van bedrijven of instellingen, die uitsluitend in Nederland zijn gevestigd.

Artikel 31

In tegenstelling tot het bepaalde in artikel 9 van de Reclameregeling van 1981 ten aanzien van de aard van de bijdrage, behoeft de bijdrage aan de produktie thans niet meer uitsluitend «niet-geldelijk» te zijn.

Uit dit artikel volgt, dat de vermelding van de namen of beeldmerken van personen, bedrijven of instellingen, die niet aan de in de leden 2 en 3 opgenomen voorwaarden voldoen, niet is toegestaan. Onder culturele produkties worden onder meer verstaan toneelvoorstellingen, dans, opera, cabaret/satire, poppenspel, mime, (moderne) klassieke muziek en mengvormen daarvan.

De bijdrage heeft betrekking op de culturele produktie en niet op het programma-onderdeel.

De in het derde lid bedoelde subsidie kan ook een gedeeltelijke (erkennings)subsidie betreffen.

In het derde lid, onderdeel c, is geen sprake van een subsidie.

Artikel 32

De eis dat een speelfilm moet worden of zijn vertoond voor een zaal publiek, is gesteld teneinde te voorkomen dat naamsvermelding plaatsvindt bij films die uitsluitend worden of zijn geproduceerd voor een uit te zenden programma.

De in artikel 52, derde lid, van de Mediawet genoemde bevoegdheid zal door de Minister aan het Commissariaat worden overgedragen.

HOOFDSTUK 2. OMROEPBIJDAGEN

(artikelen 33 t/m 51)

Gebaseerd op de artikelen 111, tweede en vijfde lid, 112, tweede en vijfde lid, 113, tweede lid, 116, 118, 119, tweede lid, en 121, derde lid, van de Mediawet

Artikel 33

PARAGRAAF 2.1. INLEIDING

Het niveau van de omroepbijdragetarieven wordt gehandhaafd op een bedrag van f 158,- voor de omroepbijdrage A en f 46,- voor de omroepbijdrage B. Dit heeft echter niet tot gevolg, dat aan de omroep een gelijkblijvende financiële ruimte wordt geboden voor de bekostiging van zijn activiteiten. Ook zonder tariefstijging is er namelijk sprake van een jaarlijkse vermeerdering van de opbrengst van de omroepbijdragen, door

een toename van het aantal omroepbijdragebetalers. Voorts nemen de inkomsten uit de etherreclame toe. De uitbreiding van de landelijke televisiezendtijd met 520 uur per jaar ten behoeve van het derde televisieprogramma dat per 4 april 1988 wordt ingevoerd, wordt geheel bekostigd uit de door uitbreiding per 1 januari 1987 van de reclamezendtijd te verkrijgen meeropbrengst. Voor een uitbreiding van de televisiezendtijd per 4 april 1988 met 3 uur per dag ten behoeve van middaguitzendingen zijn eveneens financiële middelen beschikbaar.

De door de aanvaarding door het parlement van het wetsvoorstel Mediawet mogelijk geworden reorganisatie van de omroep zal incidenteel een beslag leggen op de omroepmiddelen. Voorts zal gedurende een drietal jaren compensatie worden geboden voor de meerkosten van een bij de omroep in te voeren nieuw BTW-systeem.

Eén en ander wordt bekostigd ten laste van de middelen van de algemene reserve die daartoe voldoende financiële ruimte biedt.

De invoering bij de omroep van een stelsel van baten en lasten en de omlegging van de geldstroom als gevolg waarvan de zendgemachtigden gaan betalen voor door het Bedrijf te leveren faciliteiten, leggen geen extra beslag op omroepmiddelen omdat een en ander budgettair neutraal plaatsvindt.

Per 1 januari 1989 zal een ander systeem van financiering van regionale omroep worden ingevoerd. Aan de provincies wordt dan de mogelijkheid geboden tot het heffen van een opslag op de hoofdsom van de omroepbijdragen. Het voor de financiering van regionale omroep nu nog gedane beroep op de algemene omroepmiddelen zal dan afnemen.

In de memorie van toelichting bij de ontwerp-begroting van het departement van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur is meegedeeld, dat het kabinet heeft besloten om in 1987 ter verlichting van de begrotingsproblematiek een bedrag van f 210 mln. aan de opbrengst van de etherreclame te onttrekken. Deze onttrekking heeft geen vermindering van het huidige uitgavenniveau van de omroep tot gevolg en de reorganisatie van de omroep ondervindt geen financieel nadeel. De omvang van de algemene reserve neemt overigens weer toe als gevolg van de door de uitbreiding van de reclamezendtijd voor televisie te verkrijgen meeropbrengsten.

Uit de inhoud van deze toelichting blijkt, dat er nog een aantal onzekerheden bestaat met betrekking tot de ontwikkelingen van uitgaven en inkomsten. Daarom zal jaarlijks moeten worden gezien of er aanleiding bestaat tot bijstelling van de aan de ramingen ten grondslag liggende beleidsuitgangspunten.

PARAGRAAF 2.2. ZENDTIJD

Aanvraag televisiezendtijd NOS

In de nota van toelichting omroepbijdragetarieven 1987 is melding gemaakt van het door het NOS-bestuur in april 1986 herhaalde verzoek om uitbreiding van de televisiezendtijd met 520 uur per jaar, ten behoeve van het derde televisieprogramma. Deze uitbreiding werd gevraagd per 1 oktober 1987. Inmiddels heeft de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) zoals bekend, besloten om het derde televisieprogramma op 4 april 1988 in te voeren. De genoemde uitbreiding zal dus vanaf deze datum plaatsvinden.

Door de NOS is een plan opgesteld tot verdeling van de zendgemachtigden over de drie televisieprogramma's. Dit plan houdt onder meer in, dat een groot aantal zenduren van Nederland 1 en 2 wordt overgeheveld

naar Nederland 3, als gevolg waarvan er geen zendtijd meer beschikbaar zou zijn voor middag-uitzendingen. In verband hiermee wordt door de NOS voorgesteld, om de zendtijd uit te breiden met 11/2 uur per dag op Nederland 1 en op Nederland 2 waardoor het mogelijk zou worden om de uitzendingen om 15.30 uur te beginnen. De zendtijd is bestemd voor herhalingen van eerder uitgezonden programma's. De kosten van de zendtijduitbreiding bedragen volgens een globale raming circa f 10 mln. op jaarbasis.

Over dit voorstel heeft uitvoerig overleg plaatsgevonden tussen de Tweede Kamer en de Minister van WVC. Hiervoor moge worden verwezen naar Kamerstukken II, 1986-1987, 18035, nr. 99, alsmede naar de handelingen van de Tweede Kamer, 26 februari 1987, TK 55, blz. 2939 e.v.. De Minister van WVC heeft er daarbij op aangedrongen om geen beslissing over een eventuele zendtijduitbreiding te nemen, voordat meer inzicht zou bestaan over de mogelijkheden van bekostiging. Een beslissing zou kunnen worden genomen bij gelegenheid van de vaststelling van de omroepbijdragetarieven voor het jaar 1988. Door de Tweede Kamer werd vervolgens een motie aangenomen waarbij de regering werd verzocht om in de nota van toelichting bij het Besluit houdende vaststelling van de omroepbijdragen 1988 inzicht te geven in de financieringsmogelijkheden van middag-TV in de jaren 1988 tot en met 1990.

De ondergetekenden delen thans mee, dat een actualisering van de gegevens omtrent de mogelijke ontwikkeling van inkomsten en uitgaven in de komende jaren heeft uitgewezen, dat een uitbreiding van de televisiezendtijd met 3 uur per dag ten behoeve van herhalingen financierbaar is, indien althans wordt uitgegaan van de in deze nota van toelichting genoemde veronderstellingen welke ten grondslag liggen aan de gepresenteerde meerjarenramingen. De Minister van WVC heeft daarom besloten om met de door de NOS gevraagde en door de meerderheid van de Tweede Kamer wenselijk geachte uitbreiding van de televisiezendtijd in te stemmen en de daarvoor nodig zijnde financiële middelen extra beschikbaar te stellen.

De NOS heeft plannen opgesteld om de televisiezendtijd in de komende jaren verder uit te breiden. Het NOS-bestuur heeft de Minister van WVC inmiddels verzocht om een uitbreiding van de televisiezendtijd, ingaande 1 oktober 1988, met 478 uur en 24 minuten per jaar. Deze zendtijduitbreiding, die bestemd is voor een vervroeging van het begin van de middagzendtijd, zou in de verhouding 10 : 5 : 3 ten goede moeten komen aan de NOS, de omroeporganisaties A en de omroeporganisaties B.

Zendtijd Open School/Projectenbeleid Volwassenen-educatie

De Minister van WVC heeft ingestemd met het in april 1986 door het bestuur van de NOS gedane verzoek om een uitbreiding van de zendtijd per 1 oktober 1987, voor uitzendingen in het kader van de activiteiten van de Federatie Educatieve Omroep (FEDUCO), met 15 uur televisiezendtijd per jaar en 15 minuten radiozendtijd per week voor beroepsgerichte educatie. Indien het belang van een nieuwe structuur van de educatieve omroep dat wenselijk maakt, zal deze zendtijd in plaats van aan de NOS/FEDUCO, worden toegewezen aan of binnen de nieuwe structuur.

Zendtijduitbreiding Radio 4

De Minister van WVC heeft ingestemd met het in maart 1986 door het bestuur van de NOS gedane voorstel, om de radiozendtijd met 312 uur per jaar uit te breiden. Deze uitbreiding maakt het mogelijk dat de uitzendingen van Radio 4 weer om 07.00 uur kunnen beginnen. De zendtijd wordt verdeeld over de NOS en de omroeporganisaties.

De Minister van WVC heeft ingestemd met het verzoek van het bestuur van de NOS, om de experimenteel ten behoeve van Radio 5 toegewezen zendtijd per 4 oktober 1987 een definitief karakter te geven.

Daarbij is overwogen, dat de oprichting van Radio 5 een evenwichtiger verdeling van het luistervolume over de verschillende zenders heeft bewerkstelligd en dat Radio 5 als zender voor etnisch-culturele minderheden goed functioneert. Voorts is toestemming verleend voor uitzending van het Radio 2-programma tussen 07.00 en 09.00 uur via het voor Radio 5 bestemde zendernet.

Radioberichtgeving vóór 07.00 uur

Het bestuur van de NOS verzocht om toewijzing van 2 uur en 20 minuten extra zendtijd per week ten behoeve van radioberichtgeving vóór 07.00 uur. Het gaat hierbij om berichten voor degenen die werkzaam zijn in de landbouw en scheepvaart. De Minister van WVC heeft met dit verzoek ingestemd. Het gaat hierbij om een formalisering van een sinds jaren bestaande praktijk.

Zendtijduitbreiding regionale omroep

Het Bestuur van de Stichting Omroep Drenthe heeft verzocht om toewijzing van radiozendtijd met ingang van 1 januari 1988, te gebruiken voor een programma dat in het bijzonder betrekking heeft op de provincie Drenthe. Zoals bekend, verzorgt de regionale omroep Radio Noord uitzendingen voor de provincies Groningen en Drenthe. De NOS voert thans overleg over de gevolgen voor Radio Noord van de oprichting van een zelfstandige regionale omroep met de provincie Drenthe als verzorgingsgebied. De zendtijdaanvraag is inmiddels voor advies aan de Omroepraad toegezonden. Bij de te nemen beslissing is uiteraard van groot belang, welk standpunt het provinciale bestuur van Drenthe inneemt over een regionale omroep in Drenthe en de bekostiging daarvan. Ook de beslissing van Provinciale Staten van Groningen over een regionale omroep in Groningen en de financiering daarvan is relevant in dit kader.

Het Bestuur van de Stichting Regionale Omroep Brabant drong in juni 1987 bij de Minister van WVC aan op een positieve beslissing met betrekking tot de in het verleden gedane verzoeken om zendtijdtoewijzing voor de verzorging van de regio's West, Midden- en Noord Oost Brabant.

Aanvraag zendtijd door de Omroepstichting Nederlandse Senioren

De Minister van WVC heeft het in april 1986 door de Omroepstichting Nederlandse Senioren gedane verzoek om toewijzing van zendtijd, afgewezen. Daarbij is overwogen, dat de stichting niet een instelling is als bedoeld in artikel 19 van de Omroepwet, omdat blijkens de aanvraag en de statuten een volledige omroepstaak wordt nagestreefd. De Minister van WVC heeft er voorts op gewezen, dat in het wetsvoorstel Mediawet voornoemd artikel 19 is geschrapt, omdat de regering van oordeel is, dat het belang van de vrije meningsuiting en de veelzijdigheid van het cultuurpatroon in onze samenleving evenzeer kunnen worden gediend indien programma's die ingevolge dit artikel worden uitgezonden, opgenomen worden in het programmapakket van een zendgemachtigde die hiervoor een wettelijke taak heeft, zoals de NOS.

Aanvraag zendtijd door de Stichting Nieuwe Vrijzinnige Omroep, de «Sanatan Hindoe Parishad Nederland» en het Nederlands Islamitisch Parlement

De Stichting Nieuwe Vrijzinnige Omroep diende in april 1985 een aanvraag in voor radio- en televisiezendtijd.

Het hoofdbestuur van de «Sanatan Hindoe Parishad Nederland» verzocht in april 1985 om toewijzing van radio- en televisiezendtijd.

Het Nederlandse Islamitisch Parlement verzocht in april 1985 om toewijzing van zendtijd.

Door de Minister van WVC en door de Omroepraad zijn naar aanleiding van vorengenoemde aanvragen aan de verzoekers om nadere inlichtingen gevraagd. Na ontvangst daarvan en van de nog door de Omroepraad uit te brengen adviezen zal over de zendtijdaanvragen worden beslist.

Aanvraag zendtijd Unie van Marokkaanse Moslimorganisaties in Nederland, Stifting Taal en Kultuer, Stichting Mandaat, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en het Humanistisch Verbond

De Unie van Marokkaanse Moslimorganisaties in Nederland (UMMON) verzocht in december 1986 om toewijzing van zendtijd voor radio en televisie. Deze aanvraag is in april 1987 herhaald.

Het Bestuur van de Stichting S.T.E.K. (Stifting Taal en Kultuer) verzocht in april 1987 om toewijzing van zendtijd voor het uitzenden van televisieprogramma's welke betrekking hebben op de Friese taal en cultuur.

Het Bestuur van de Stichting Mandaat, Stichting Homo-omroep Nederland, diende in april 1987 een verzoek in tot toewijzing van zendtijd.

Het kerkgenootschap De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verzocht in april 1987 om toewijzing van zendtijd voor het uitzenden van kerkelijke televisie-programma's.

Het Humanistisch Verbond verzocht in april 1987 om een verviervoudiging van de thans toegestane radio- en televisiezendtijd.

PARAGRAAF 2.3. DE EXPLOITATIE-UITGAVEN VAN DE OMROEP

Binnenlandse omroep

De structurele begrotingsomvang van de binnenlandse omroep is voor het jaar 1986 vastgesteld op een bedrag van circa f 851,8 mln. Aan dit bedrag zijn de voor 1986 geraamde NOZEMA-lasten ad f 34,9 mln. toegevoegd zodat de begrotingsomvang 1986 in totaal circa f 886,7 mln. bedraagt. Deze begrotingsomvang is voor het jaar 1987 verhoogd met een bedrag van circa f 8,1 mln. voor de financiering van de arbeidskostenontwikkeling, de zgn. WAGGS-ruimte. Deze ruimte is voor 1987 bepaald op 1,58 pct voor omroepwerkgevers die eigen risicodragers zijn in de zin van de ziekwet. Voor de overige omroepwerkgevers geldt een percentage van 0,69. De financiële gevolgen van de toewijzing van zendtijd per 1 oktober 1986 aan de Islamitische Omroep Stichting (IOS) worden voorshands geraamd op een bedrag van circa f 2,8 mln. op jaarbasis. Voorts wordt rekening gehouden met extra uitgaven ad circa f 1,4 mln. voor de bekostiging van de uitbreiding van de zendtijd van de NOS met 15 minuten per week ten behoeve van voorlichtingsprogramma's in samenwerking met de Voorlichtingsraad.

Op verzoek van de NOS is een extra bedrag van circa f 0,3 mln. op jaarbasis beschikbaar gesteld voor de financiering van de uitgaven die zijn gemoeid met de ondertiteling van het NOS-journaal. In 1987 is hiervoor een bedrag van circa f 0,2 mln. nodig. Voor de ten behoeve van het vervroegen van het aanvangstijdstip van Radio 4 naar 07.00 uur toegestane uitbreiding van de radiozendtijd is een extra bedrag van circa f 0,2 mln. op jaarbasis toegestaan. Voor de uitbreidingen van de NOS-zendtijd ten behoeve van het programma «Paspoort» is op jaarbasis een bedrag van circa f 3,3 mln. beschikbaar gesteld, tot het tijdstip waarop

het derde televisieprogramma begint. Vanaf bedoelde datum (4 april 1988) zullen de financiële middelen die met deze zendtijduitbreiding zijn gemoeid, moeten worden gevonden binnen het voor de binnenlandse omroep – inclusief de extra beschikbaar te stellen middelen voor de uitbreiding van de zendtijd ten behoeve van het derde televisieprogramma – in totaal beschikbare budget. Voor de financiering van huisvestingskosten van de VOO (A-status) wordt met ingang van 1987 een extra bedrag van circa f 0,7 mln. beschikbaar gesteld.

Indien de in het vorengaande genoemde, voor het jaar 1987 beschikbaar te stellen bedragen bij elkaar worden opgeteld, levert dit in totaal een bedrag van f 903,4 mln. op. Aan dit totaal wordt voor 1987 nog een bedrag van maximaal f 7,2 mln. toegevoegd in verband met de gedane toezegging om bepaalde financiële gevolgen van in het verleden toegekende statuswijzigingen gedurende een aanpassingsperiode te vergoeden.

Hiervoor zij verwezen naar het elders in deze paragraaf ter zake gestelde. Voorts wordt aan genoemde begrotingsomvang nog een bedrag toegevoegd in verband met de reeds in 1987 beschikbaar te stellen middelen voor de bekostiging van de uitbreiding van de televisiezendtijd ten behoeve van het op 4 april 1988 in te voeren derde televisieprogramma. Voor 1987 wordt hiervoor voorshands een bedrag geraamd van circa f 39,5 mln.

Voor het vaststellen van de begrotingsomvang voor het jaar 1988 wordt uitgegaan van de structurele begrotingsomvang 1987, waarbij de voor 1987 toegestane bedragen voor de ondertiteling van de journaaluitzendingen en de uitbreiding van de zendtijd ten behoeve van Radio 4 op jaarbasis zijn gebracht. Aldus kan het uitgangspunt voor de vaststelling van de begrotingsomvang 1988 worden berekend op een bedrag van circa f 900,2 mln. Aan dit bedrag wordt het voor 1988 toe te stane accres voor de financiering van de arbeidskostenontwikkeling (WAGGS-ruimte) toegevoegd. Hiervoor wordt in de ramingen een percentage van 1,76 gehanteerd, hetgeen voor de binnenlandse omroep overeen komt met een bedrag van circa f 10,5 mln. Voor de jaren ná 1988 wordt in de ramingen uitgegaan van een voorlopig accres van 1 pct. voor de financiering van de arbeidskostenontwikkeling.

Aan de op deze wijze te berekenen begrotingsomvang 1988 worden voorts toegevoegd de voor de uitbreiding van de televisiezendtijd met 520 uur per jaar ten behoeve van het derde televisieprogramma beschikbaar te stellen middelen. Deze worden voor 1988 voorshands geraamd op circa f 36,5 mln. Voor een specificatie hiervan zij verwezen naar het elders in deze paragraaf opgenomen overzicht van de financiële gevolgen van de invoering van het derde televisieprogramma. Voor de bekostiging van de uitbreiding van de televisiezendtijd met 3 uur per dag ten behoeve van herhalingen van eerder uitgezonden programma's wordt in 1988 een bedrag van maximaal f 7,6 mln. beschikbaar gesteld. Op jaarbasis wordt een bedrag van maximaal f 10 mln. hiervoor toegestaan. De definitief toe te stane bedragen zullen uiteraard eerst na indiening van een begroting worden vastgesteld.

In verband met samenloop in 1988 van de Olympische winter- en zomerspelen heeft de Minister van WVC zich bereid verklaard om de omroep tegemoet te komen in de extra kosten waarmee de omroep wordt geconfronteerd. Het hiermee gemoeide bedrag dat ten laste van de door de autonome groei te verkrijgen middelen wordt gebracht, zal nog nader worden vastgesteld.

Uurbedragen radio en televisie

Tijdens het mondeling overleg met de Vaste Commissie voor Welzijn en Cultuur van de Tweede Kamer op 11 februari 1987 over onder meer de middagtelevisie (Kamerstukken II, 1986–1987, 18 035, nr. 99) maar ook

in het voorlopig verslag en nader voorlopig verslag van de Vaste Commissie voor Cultuur van de Eerste Kamer inzake het wetsvoorstel Mediawet.

(Kamerstukken I, 1986-1987, 19 136 nr. 27a en 27c), is aandacht gevraagd voor de ontwikkeling van de bedragen die per uur zendtijd beschikbaar zijn.

De heer Beinema stelde tijdens genoemd mondeling overleg de vraag of deze cijfers in de toelichting bij het Besluit waarmee de omroepbijdragetarieven voor het jaar 1988 worden vastgesteld, kunnen worden gespecificeerd.

Door de Minister van WVC is inmiddels aan de Regeringscommissaris voor de Omroep verzocht om in overleg met de NOS gegevens te verstrekken over de ontwikkeling van de bedragen die vanaf 1984 per uur televisie respectievelijk radio beschikbaar waren c.q. zijn. Hierbij gaat het om gespecificeerde uurbedragen, inclusief de kosten van faciliteiten, de directe programmakosten en overhead, dus om het totale beschikbare bedrag voor exploitatie-uitgaven. Verzocht is om onderscheid te maken tussen de uurbedragen voor de NOS, de omroeporganisaties A en B, de kerken, de kleine zendgemachtigden en de zendtijd ex artikel 26, zesde lid, van de Omroepwet. Zodra de berekeningen beschikbaar zijn, zal het parlement worden ingelicht.

Financiële gevolgen van statuswijzigingen

In de nota van toelichting omroepbijdragetarieven 1987 is (opnieuw) melding gemaakt van de bij het toekennen van de B-status aan de VOO per 3 oktober 1982, de verdubbeling van de radiozendtijd en de toewijzing van televisiezendtijd aan de RVU per 3 oktober 1982, de toekenning van de B-status aan de VPRO en de EO per 1 oktober 1984 en de toekenning van de A-status aan de VOO per 30 september 1985/1 december 1985 genomen beslissing, om geen extra middelen beschikbaar te stellen, anders dan voor de bekostiging van zogenaamde niet-genormeerde uitgaven. De zendgemachtigden moeten compensatie bieden, voornamelijk door een vermindering van de personeelsbestanden. Gedurende een aanpassingsperiode van vier jaren zouden onvermijdelijke normoverschrijdingen ten laste van de omroepmiddelen worden vergoed. Hiervoor werd een regeling getroffen op grond waarvan de omvang van de vergoedingen werd bepaald. In de nota van toelichting omroepbijdragetarieven 1987 werd meegedeeld, dat de ten laste van de omroepmiddelen komende vergoedingen maximaal f 12,1 mln. in 1985, f 10,7 mln. in 1986, f 6,1 mln. in 1987 en f 3 mln. in 1988 bedragen. De Minister van WVC heeft na kennisneming van bij enkele omroeporganisaties bestaande bezwaren tegen de regeling, alsnog besloten tot een tegemoetkoming. Deze houdt in, dat de periode waarin vergoedingen worden gegeven in verband met de toekenning van de A-status aan de VOO, wordt verlengd ten opzichte van de aanvankelijk vastgestelde periode. Als gevolg hiervan bedragen de maximaal te vergoeden bedragen nu f 12,1 mln. in 1985, f 11,8 mln. in 1986, f 7,2 mln. in 1987, f 4,1 mln. in 1988 en f 1,1 mln. in 1989.

De VARA is van mening, dat de vergoedingen zich tevens dienen uit te strekken tot de algemene kosten die betrekking hebben op formatieplaatsen. De VARA is inmiddels tegen de beslissing van de Minister van WVC om niet in te stemmen met deze opvatting, bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State in beroep gegaan.

Derde televisieprogramma

In de nota van toelichting omroepbijdragetarieven 1987 is een samenvatting gegeven van de financiële gevolgen van de invoering van een derde televisieprogramma en de daartoe uit te breiden televisiezendtijd met 520 uur per jaar, er vanuit gaande, dat de ingangsdatum zou worden gesteld op 1 oktober 1987. Inmiddels is besloten de invoering van het derde televisieprogramma uit te stellen tot 4 april 1988. Aan de NOS is

gevraagd om een gespecificeerde begroting van de kosten van de zendtijduitbreiding in te dienen. Vooruitlopend op de daarover te nemen beslissingen, wordt in het navolgende overzicht een voorlopige raming gepresenteerd, waarbij is uitgegaan van de financiële opzet die door de Minister van WVC is aangegeven in de op 2 september 1985 aan de Tweede Kamer toegezonden notitie over het derde televisieprogramma (Kamerstukken II, 1984-1985, 18 035 nr. 90). Aan de thans geraamde bedragen voor exploitatie-uitgaven kunnen door de omroep geen rechten worden ontleend.

Uitgaven ten behoeve van het derde televisieprogramma (in mln. guldens)

	1987	1988	1989	1990	1991
Facilitair Bedrijf (exploitatie)	—	12,1	16,3	16,4	16,6
(voorbereidingskosten)	6,7	4,2	—	—	—
Facilitair Bedrijf (investerings)	30,5	—	—	—	—
Directe programmakosten	—	15,0	20,3	20,4	20,5
Aanloopkosten	2,0	p.m.	—	—	—
BUMA/STEMRA + kijk- en luisteronderzoek	—	0,5	1,0	1,0	1,0
NOZEMA-kosten	0,3	4,6	5,9	5,9	6,0
Totaal	39,5	36,4	43,6	43,8	44,1

De aan te stellen medewerkers dienen uiteraard te worden opgeleid en ingewerkt. Elf medewerkers die door de NOS zijn aangesteld ten behoeve van werkzaamheden voor Europa-TV zullen zo heeft de NOS medegedeeld, worden ingezet voor het derde televisieprogramma. Extra financiële middelen (circa f 2 mln.) zijn beschikbaar gesteld voor promotie- en voorlichtingsactiviteiten en programma-leaders.

Opgemerkt zij nog, dat als uitgangspunt voor de eerder genoemde, door de Minister van WVC op 2 september 1985 aan de Tweede Kamer toegezonden notitie, de door de NOS in 1984 berekende bedragen voor investeringen en exploitatie-uitgaven hebben gediend.

Verloop uitgaven

In navolgend overzicht wordt de ontwikkeling van de uitgaven van de binnenlandse omroep samengevat:

Verloop exploitatie-uitgaven binnenlandse omroep (in mln. guldens)

	1986	1987	1988	1989	1990	1991
Het bedrag in kolom 1986 is het begrotings-totaal 1986 inclusief de voor dat jaar begrote NOZEMA-lasten (851,8 mln. + 34,9 mln.)	886,7	895,5	906,0	912,2	918,4	924,7
Uitbreiding NOS-zendtijd t.b.v. het programma «Paspoort»	2,0	3,3	0,7	—	—	—
Toewijzing zendtijd Islamitische Omroep	2,1	2,8	2,8	2,8	2,8	2,9
Stichting Toewijzing televisie-zendtijd aan NOS t.b.v. voorlichtingsprogramma's in samenwerking met de Voorlichtingsraad	0,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,5

	1986	1987	1988	1989	1990	1991
Ondertiteling journaal-uitzendingen	—	0,2	0,3	0,3	0,3	0,3
Uitbreiding zendtijd t.b.v. Radio 4	—	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
Derde TV-programma						
— exploitatie	—	8,7	31,8	37,7	37,9	38,1
— investeringen	—	30,5	—	—	—	—
— NOZEMA-lasten	—	0,3	4,6	5,9	5,9	6,0
Uitbreiding televisie-zendtijd met 3 uur per week t.b.v. herhalingen per 4 april 1988	—	—	7,6	10,3	10,4	10,5
Totaal	891,2	942,9	955,4	970,8	977,3	984,2

De totalen voor de jaren 1988 tot en met 1991 zijn opgenomen in de eerste regel van het overzicht van uitgaven en inkomsten in de periode 1983–1991 (blz. 58 van deze nota van toelichting).

Stimuleringsfonds Nederlandse Culturele Omroepproducties

Op het aandeel van de binnenlandse omroep in de autonome groei van de omroepmiddelen ad f 17,7 mln. in 1987, wordt beslag gelegd voor de financiering van de arbeidskostenontwikkeling 1987 (circa f 8,1 mln.), de toewijzing van de zendtijd per 1 oktober 1986 aan de Islamitische Omroep Stichting (circa f 2,8 mln. op jaarbasis), de uitbreiding van de zendtijd van de NOS t.b.v. het uitzenden van voorlichtingsprogramma's in samenwerking met de Voorlichtingsraad (circa f 1,4 mln. op jaarbasis), alsmede voor de bekostiging van de uitbreiding van de zendtijd van Radio 4 en de ondertiteling van journaaluitzendingen (circa f 0,4 mln. in 1987). In totaal is van het aandeel van de binnenlandse omroep in de autonome stijging van de omroepmiddelen ad f 17,7 mln. voor een bedrag van circa f 12,7 voor structurele uitgaven aangewend zodat – eveneens structureel – nog een bedrag van f 5,0 mln. resteert.

De Minister van WVC heeft besloten laatstgenoemd bedrag te storten in het in te stellen stimuleringsfonds Nederlandse culturele omroepproducties. De vorming van dit fonds is mogelijk geworden door aanvaarding door het parlement van het wetsvoorstel Mediawet waarvan artikel 170 voorziet in de oprichting van de Stichting stimuleringsfonds Nederlandse culturele omroepproducties. De Minister van WVC heeft met brief van 2 april 1987 een notitie aan de Tweede Kamer toegezonden waarin onder meer een beschrijving wordt gegeven van de opzet en werkwijze van het stimuleringsfonds. (Kamerstukken II, 1986–1987, 19928, nr. 1,2 en 3). Over de inhoud van bedoelde notitie heeft op 10 juni 1987 met de Vaste Commissie voor Cultuur en Welzijn van de Tweede Kamer overleg plaatsgevonden.

Het van de autonome stijging van de omroepmiddelen resterende bedrag ad f 5,0 mln. komt jaarlijks beschikbaar en zal ook jaarlijks aan de middelen van het stimuleringsfonds worden toegevoegd. Daarmee is derhalve de jaarlijkse minimum-dotatie bepaald. Na 1987 wordt ieder jaar opnieuw bezien of de autonome groei van de omroepmiddelen financiële ruimte biedt voor een verhoging van deze minimum-dotatie. De ondergetekenden delen voorts mee, dat de Minister van WVC voornemens is om bij de oprichting van het stimuleringsfonds een nader te bepalen extra bedrag te doteren, ten laste van de middelen van de algemene reserve.

In de nota van toelichting omroepbijdragetarieven 1987 is uiteengezet, dat bij een gelijkblijvend niveau van de omroepbijdragetarieven en een gelijkblijvende omvang van de reclamezendtijd een autonome vermeerdering van de omroepmiddelen wordt voorzien. Dit is een gevolg van de toeneming van het aantal geregistreerde betalers van de omroepbijdrage en de stijging van de reclametarieven. Deze meerontvangsten zijn jaarlijks in principe beschikbaar voor een toeneming van de ten laste van de omroepmiddelen komende uitgaven. Voor het jaar 1987 bedraagt de bedoelde autonome groei van de omroepmiddelen circa f 20 mln. Het aandeel hierin van de binnenlandse omroep bedraagt f 17,7 mln. en dat van de Wereldomroep f 1,3 mln. Andere instellingen leggen voor een bedrag van circa f 1 mln. beslag op de autonome groei.

De autonome groei van de omroepmiddelen wordt voor de jaren na 1987 voorshands geraamd op een bedrag van jaarlijks f 21 mln. Hierbij is rekening gehouden met enige vermindering van de jaarlijkse stijging van het aantal geregistreerde betalers van de omroepbijdrage A (zie hiervoor de paragraaf over de opbrengst van de omroepbijdragen). Voorts wordt (voorshands) aangenomen, dat de stijging van de reclame-opbrengst in de komende jaren 3 pct. zal bedragen. Indien dit niet mogelijk blijkt te zijn, zal dit uiteraard van invloed zijn op de omvang van de autonome groei van de omroepmiddelen. De beschikbare opbrengst van de etherreclame wordt verminderd, indien op een deel van de door tariefstijgingen te verkrijgen meeropbrengsten beslag wordt gelegd voor uitkeringen aan uitgevers van persorganen. De aandelen van de binnenlandse omroep en de Wereldomroep in de voorlopig berekende jaarlijkse autonome groei na 1987, bedragen f 18,6 mln. respectievelijk f 1,4 mln.

In het in deze nota (blz. 58) opgenomen overzicht van de uitgaven en inkomsten in de periode 1983-1991, zijn zowel voor de binnenlandse omroep als voor de Wereldomroep voorlopige ramingen opgenomen die het restant van de door de autonome groei verkregen middelen aangeven. Voor de binnenlandse omroep zijn de daar vermelde bedragen als volgt berekend (in mln. guldens, cumulatief):

	1987	1988	1989	1990	1991
Geraamde Autonome groei	20,0	41,0	62,0	83,0	104,0
Hiervan beschikbaar voor uitgaven					
<i>binnenlandse omroep:</i>	17,7	36,3	54,9	73,5	92,1
Hierop wordt beslag gelegd voor:					
— arbeidskosten ontwikkeling	8,1	18,6	24,8	31,0	37,3
— zendtijduitbreidingen e.d.	4,6	4,7	4,7	4,7	4,8
— extra uitgaven in verband met samenloop Olympische winter- en zomerspelen in 1988	—	p.m.	—	—	—
— dotatie Stimuleringsfonds	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
Voorlopig geraamd restant autonome groei binnenlandse omroep	—	8,0	20,4	32,8	45,0

Wereldomroep

De begrotingsomvang van de Wereldomroep werd voor 1986 voorlopig vastgesteld op een bedrag van circa f 48,7 mln. Inclusief de voor 1986 geraamde NOZEMA-lasten ad f 17,4 mln. bedroeg de totale begrotingsomvang 1986 aanvankelijk derhalve circa f 66,1 mln. De begrotingsomvang

1986 is inmiddels met inachtneming van de loon- en prijsontwikkeling op de relaystations Bonaire en Madagascar alsmede van de koersontwikkeling van de plaatselijke munteenheden ten opzichte van de Nederlandse gulden, bijgesteld tot circa f 63,9 mln.

Het aandeel van de Wereldomroep in de zgn. autonome stijging van de omroepmiddelen komt voor 1987 overeen met een bedrag van f 1,3 mln. Op dit bedrag wordt in ieder geval beslag gelegd voor de financiering van de arbeidskostenontwikkeling (WAGGS-ruimte) in 1987. De financiële gevolgen hiervan worden geraamd op circa f 0,6 mln. Het resterende bedrag ad circa f 0,7 mln. is, in afwachting van beslissingen over de besteding daarvan, zo is in de nota van toelichting omroepbijdragetarieven 1987 meegedeeld, voorshands toegevoegd aan de algemene reserve. Inmiddels is hiervan voor het oplossen van knelpunten in 1987 een bedrag van circa f 0,5 mln. beschikbaar gesteld voor uitgaven van incidentele aard alsmede een bedrag van f 0,1 mln. in 1987, oplopend tot f 0,4 mln. op jaarbasis, voor structurele uitgaven. Voorts is ingestemd met de beschikbaarstelling van een bedrag van f 0,2 mln. ten behoeve van een door de Wereldomroep te ondernemen studie naar de relay mogelijkheden ten behoeve van de regio Azië. Gedacht wordt aan een structurele uitbreiding van de uitzendingen met programma's bestemd voor het Chinese continent. De Wereldomroep streeft naar samenwerking met een of meerdere collega-internationale omroepen, ook al, omdat het gelet op de kosten van een dergelijk project niet reëel wordt geacht, om dit alleen te realiseren. De Wereldomroep raamt de investeringsuitgaven van een relaystation op circa f 40 mln. en de jaarlijkse exploitatiekosten van een dergelijk station op circa f 6 mln. Bij samenwerking met een andere internationale omroep, zou halvering van deze bedragen mogelijk zijn. De overige kosten (programma-produktiekosten en overhead) worden (eveneens globaal en voorlopig) geraamd op een bedrag van circa f 3,5 mln. per jaar. De Minister van WVC heeft het bestuur van de Wereldomroep meegedeeld, dat met de beschikbaarstelling van het bedrag van f 0,2 mln. voor vorenbedoeld onderzoek, niet wordt vooruitgelopen op de te zijner tijd over de plannen te nemen beslissing.

In overleg met het bestuur van de Wereldomroep is besloten om het jaarlijkse eventuele restant van het aan de Wereldomroep toegerekende deel van de autonome groei van de omroepmiddelen te reserveren voor de bekostiging te zijner tijd van de exploitatielasten van de eventuele Azië-relay. Het restant van de autonome groei dat onder aftrek van structurele aanwendungen in verband met de arbeidskostenontwikkeling nog beschikbaar is, kan dan gedurende de periode die voorafgaat aan de mogelijke totstandkoming van de Azië-relay slechts worden aangewend voor incidentele uitgaven, opdat de middelen te zijner tijd structureel voor de Azië-relay beschikbaar zijn.

Wat betreft de uitgaven voor de relaystations Bonaire en Madagascar wordt conform het met de Wereldomroep overeengekomen budgetteringscontract, uitgegaan van een systeem van nacalculatie. De begrotingsomvang wordt bijgesteld, indien de loon- en prijsontwikkeling alsmede de ontwikkeling van de koersen van de desbetreffende munteenheden ten opzichte van de Nederlandse gulden daartoe aanleiding geven. De Minister van WVC heeft besloten, dat mee- en tegenvallers als hiervoor bedoeld, ten bate respectievelijk ten laste van de algemene reserve komen.

In verband met het 40-jarig bestaan van de Wereldomroep in april 1987, is een extra bedrag van f 1,4 mln. toegestaan. Als gevolg hiervan kon door de Wereldomroep gebruik worden gemaakt van de door een bij de omroep bestaande regeling geboden mogelijkheid, om aan de medewerk(st)ers een gratificatie toe te kennen.

Voor de vaststelling van de begrotingsomvang 1988 wordt ook voor de Wereldomroep uitgegaan van de structurele begrotingsomvang 1987. Deze bedraagt met inachtneming van de bijstellingen in verband met de nacalculaties over 1986 van de eerder bepaalde begrotingsomvang van de vestigingen te Bonaire en Madagascar, en de definitieve vaststelling van het accres voor arbeidskostenontwikkeling 1987 en het structureel beschikbaar gestelde bedrag voor het oplossen van knelpunten ad f 0,4 mln., circa f 64,6 mln. Het accres van 1,76 pct. voor arbeidskostenontwikkeling in 1988, komt overeen met een bedrag van circa f 0,7 mln. De begrotingsomvang 1988 is derhalve voorshands vastgesteld op circa f 65,3 mln. Voorts is voor uitgaven ten behoeve van de Wereldomroep nog beschikbaar het in 1987 niet structureel aangewende deel van de autonome groei van de omroepmiddelen ad circa f 0,6 mln. Het aandeel van de Wereldomroep in de autonome groei in 1988 is becijferd op een bedrag van circa f 1,4 mln. structureel.

In het in paragraaf 2.10 opgenomen overzicht van de uitgaven en inkomsten in de periode 1983 – 1991 is voor de Wereldomroep een voorlopige raming opgenomen van het restant van de door de autonome groei verkregen middelen. Deze is als volgt berekend (in mln. guldens, cumulatief):

	1987	1988	1989	1990	1991
Geraande Autonome groei beschikbaar voor uitgaven Wereldomroep:	1,3	2,7	4,1	5,5	6,9
Hierop wordt beslag gelegd voor:					
– arbeidskostenontwikkeling	0,6	1,2	1,6	2,0	2,4
– andere uitgaven	0,7	0,4	0,4	0,4	0,4
Voorlopig geraamd restant autonome groei Wereldomroep (het incidentele beslag in 1987 ad f 0,6 mln. is na 1987 nog structureel beschikbaar):	–	1,1	2,1	3,1	4,1

Op de door de autonome groei van de omroepmiddelen te verkrijgen financiële ruimte, wordt in ieder geval beslag gelegd voor de financiering van de arbeidskostenontwikkeling (WAGGS-ruimte). Hiervoor wordt voor het jaar 1988 een percentage van 1,76 geraamd. Voor de jaren na 1987 wordt voorlopig uitgegaan van een percentage van 1. De voor de binnenlandse omroep en de Wereldomroep van de autonome groei resterende bedragen vermeerderen en verminderen uiteraard, indien een lager respectievelijk hoger percentage als WAGGS-ruimte wordt vastgesteld.

Europa Televisie project

Over het Europa Televisie project (ETV) zond de Minister van WVC met brief van 4 december 1986 een evaluatie – notitie aan de Tweede Kamer (Kamerstukken II, 1986–1987, 18 035, nr. 97). Over deze notitie vond vervolgens op 11 december 1986 mondeling overleg plaats met de Vaste Commissie voor Welzijn en Cultuur van de Tweede Kamer (Kamerstukken II, 1986–1987, 18 035, nr. 98). De Minister van WVC zegde toe, de Kamer na het kerstreces schriftelijk te informeren over het door hem te voeren overleg over onder meer de eventuele mogelijkheden om ETV voort te zetten, het door McKinsey over het project uitgebrachte rapport, de aanspraken van de NOS en de juridische aspecten van het beëindigen van het ETV-contract. Met brief van 18 december 1986 berichtte de

Minister van WVC de Tweede Kamer onder meer het, gelet op de vooruitzichten voor ETV, onverantwoord te achten de NOS toe te staan om ten laste van de reserve Europees Programma financiële middelen te onttrekken om het met de PTT gesloten transpondercontract te verlengen. Aan de Kamer werd toegezegd om over de afwikkeling van ETV een rapport samen te stellen. Deze rapportage is de Kamer inmiddels toegezonden met brief van 8 april 1987 (Kamerstukken II, 1986-1987, 18035, nr. 104).

Wat betreft de financiële afwikkeling berichtte de Minister van WVC de Kamer als volgt. De voor deelname door de NOS aan het Europees Programma gereserveerde financiële middelen bedragen f 42 mln. Tot dusver is een bedrag van circa f 27,3 mln. ten laste van de reserve Europees Programma gebracht.

Het betreft hier de door de NOS betaalde transponderhuur (f 19,2 mln.), de NOS-contributies 1985 en 1986 (tesamen f 7,2 mln.), voorbereidingskosten (f 0,5 mln.) en de kosten van het door het Bureau McKinsey verrichte onderzoek (f 0,5 mln.).

Door onderverhuur van de transponder aan Drei-sat, is er een bedrag van f 1,5 mln. door de NOS ontvangen. Per saldo resteert van het gereserveerde bedrag van f 42 mln. derhalve circa f 16,2 mln. Over de schulden en aansprakelijkheden van Europa-TV wordt thans onderhandeld. De NOS claimt een bedrag van circa f 52,8 mln., van welk bedrag overigens een deel ten laste komt van de NOS als consortiumspartner. Er komt derhalve nog een bedrag ten laste van de middelen van de reserve Europees Programma, waarvan de omvang nog niet definitief is vastgesteld.

Budgetsysteem

In de nota van toelichting omroepbijdragetarieven 1986 zijn mededelingen gedaan over de hoofdlijnen van een op de omroep toe te passen budgetsysteem. Inmiddels zijn met de besturen van een groot aantal instellingen die zendtijd hebben verkregen voor landelijke omroep, de Wereldomroep en de vier autonome regionale omroepen zgn. budgetteringscontracten gesloten waarin de hoofdlijnen van het budgetsysteem nader zijn uitgewerkt.

De budgetteringsregelingen voldoen aan de te stellen eisen aan een regeling tot beheersing van de kosten, als bedoeld in artikel 2 lid 3 van de Wet arbeidsvoorwaardenontwikkeling gepremieerde en gesubsidieerde sector (WAGGS).

Daarop is de aanwijzing door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid met diens besluit van 31 december 1985, nr. 85/5193 (Stcrt. 1985, 253) van de omroeporganisaties en -instellingen in de zin van de WAGGS (artikel 2, lid 2) met terugwerkende kracht per 1 januari 1986 ingetrokken (Stcrt. 1986, 250 en Stcrt. 1987, 21). Vanaf die datum zijn op de omroep de in de WAGGS opgenomen bepalingen ten aanzien van niet-aangewezen werkgevers van toepassing.

Werkgelegenheid

Uit navolgend overzicht blijkt de ontwikkeling van de personeelsbestanden bij de omroep vanaf ultimo 1983.

	Ultimo 1983		Ultimo 1984		Ultimo 1985		Ultimo 1986	
NOT	30	3/12	30	9/12	31	9/12	30	4/12
TELEAC	54	7/12	54	7/12	53	4/12	55	8/12
AVRO	291		258	11/12	234	4/12	222	11/12
KRO	283	1/12	251	6/12	230	7/12	218	11/12
NCRV	278	11/12	247	8/12	230	3/12	218	5/12
TROS	263	3/12	223	4/12	208	7/12	197	3/12
VARA	303	8/12	263	3/12	245	9/12	234	2/12
VOO	151	11/12	135	9/12	208	7/12	197	8/12
EO	84	14/60	137	2/12	125	3/12	117	7/12
VPRO	83	19/60	139	5/12	127	8/12	119	9/12
IKON	47	6/12	44		43	1/12	43	5/12
RKK	31	5/12	29	2/12	28	8/12	28	9/12
HV	7	11/12	7	4/12	7	2/12	7	5/12
RVU	38	8/12	38		35	10/12	36	1/12
IOS	—		—		—		8	5/12
NOS	1949	43/60	1860	10/12	1810	10/12	1736	9/12
	3871		3651	6/12	3703	1/12	3685	11/12
Wereldomroep	5820	43/60	5512	4/12	5513	11/12	5422	8/12
	424	1/12	409	7/12	408	5/12	408	7/12
	6244	48/60	5921	11/12	5922	4/12	5831	3/12
STAD	27	6/12	27	6/12	27	6/12	28	6/12
SROB	22	9/12	22	11/12	22	5/12	24	6/12
SRORR	26		26		24		26	7/12
OHW	—		—		—		27	
	6321	1/20	5998	4/12	5996	3/12	5937	9/12

De weergegeven bezettingen zijn, met uitzondering van de NOS (exclusief de programmadiensten), de Wereldomroep en de vier zelfstandige regionale omroepen, gebaseerd op de toegestane c.q. aangevraagde personeelsnorm. Wat betreft de binnenlandse omroep is rekening gehouden met de kortingen in verband met de statuswijzigingen van de VOO/RVU, de EO/VPRO en de VOO-A. De personele bezettingen van de NOS ultimo 1986 zijn gebaseerd op de personeelsbegroting 1986.

PARAGRAAF 2.4. REGIONALE OMROEP

Per 1 januari 1989 zal een ander systeem van financiering van de regionale omroep worden ingevoerd. Aan de provincies wordt dan de mogelijkheid geboden tot het heffen van een opslag op de hoofdsom van de omroepbijdragen. Het voor de financiering van regionale omroep nu nog gedane beroep op de algemene omroepmiddelen zal dan afnemen. Tot de genoemde datum zullen deze instellingen nog uit de algemene omroepmiddelen worden bekostigd, zodat een redelijke termijn voor besluitvorming op provinciaal niveau in acht wordt genomen.

Het bedrag van de provinciale opslag kan slechts eens in de vijf jaar door de Provinciale Staten worden vastgesteld. De maxima van de provinciale opslagen worden in het jaar van invoering van het gewijzigde systeem van financiering vastgesteld op f 10,— op de omroepbijdrage A en f 3,— op de omroepbijdrage B.

Inmiddels is een werkgroep Regionale Omroep ingesteld die tot taak heeft al die werkzaamheden te verrichten die nodig zijn om de overgang van het regime van de Omroepwet naar dat van de Mediawet zo goed mogelijk te laten verlopen. De werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van de NOS, de Stichting Federatie ROOS a.i. (Regionale Omroep, Overleg en Samenwerking), het Interprovinciaal Overleg voor Cultuur (IPO) en van het ministerie van WVC, heeft inmiddels aan de Minister van WVC gerapporteerd.

Wat betreft de financiële gevolgen voor de algemene omroepmiddelen zij het volgende opgemerkt. Voor die provincies waar de maximale opbrengst, gelet op de aantallen betalende van de omroepbijdrage A, respectievelijk omroepbijdrage B, niet toereikend zal zijn zal een aanvullende bijdrage van het Rijk ten laste van de omroepmiddelen worden verstrekt. Bij het vaststellen van de omvang van de ten laste van de omroepmiddelen komende eventuele bijdrage zal worden uitgegaan van het uitgavenniveau van de regionale omroepen STAD, SROB, SRORR en OHW. Hun uitgavenniveau is nader becijferd op een bedrag van f 3,2 mln. op jaarbasis.

Naar aanleiding van het advies van de werkgroep Regionale Omroep is besloten het normbedrag van f 3,2 mln. op te hogen met f 0,36 mln. tot f 3,56 mln.

De reden hiervoor is gelegen in het feit dat in het normbedrag van f 3,2 mln. geen rekening is gehouden met zenderkosten (f 55 000,-), auteursrechten (f 25 000,-), kosten van een coördinerend orgaan (f 30 000,-) en afschrijvingen (f 250 000,-).

Het advies van de werkgroep Regionale Omroep m.b.t. het editiestelsel wordt niet onderschreven. De provincies zijn uiteraard vrij een editiestelsel in te voeren, indien zij dat wensen.

Daarvoor zullen echter geen extra middelen ter beschikking worden gesteld.

Op basis van het voorgaande belooft het beslag op algemene omroepmiddelen voor bijdragen t.b.v. regionale omroepen in 1989 ca f 11 mln.

Thans functioneren naast de autonome regionale omroepen, zoals STAD, SROB en SRORR en OHW nog de regionale omroepen van de NOS. De uitgaven ten behoeve van deze laatste categorie worden begroot op een bedrag van f 23 mln. per jaar. Dit bedrag zal met ingang van 1989 aan het budget van de NOS worden onttrokken.

Het totaal van de bijdragen wordt voorshands geraamd op circa f 11 mln. op jaarbasis. Indien ook nog rekening wordt gehouden met de ten laste van de algemene omroepmiddelen komende mééruitgaven van de Dienst Omroepbijdragen ad circa f 1 mln., wordt als gevolg van de invoering van het nieuwe financieringssysteem per saldo structureel circa f 24 mln. minder beslag op de algemene omroepmiddelen gelegd.

Nadat de Minister van WVC in april 1986 aan Omroep Holland West met ingang van 1 januari 1987 zendtijd had toegewezen voor regionale omroep, heeft het bestuur van deze omroep in november 1986 meegedeeld dat het niet mogelijk bleek te zijn, om de toegewezen zendtijd reeds per 1 januari 1987 geheel te benutten. Ingestemd is met het voorstel, om de zendtijden aan te passen, tot de datum waarop het oorspronkelijke zendschema zou kunnen worden gerealiseerd. Dit laatste is inmiddels het geval.

Het aan de autonome regionale omroepen toekomende aandeel in autonome stijging van de omroepmiddelen komt overeen met 2 pct. van de structurele begrotingsomvang van het voorafgaande jaar. Op het aldus te berekenen bedrag wordt in ieder geval beslag gelegd voor de bekostiging van de arbeidskostenontwikkeling (WAGGS-ruimte). Over de besteding van het eventueel resterende bedrag zal in overleg met de regionale omroepinstellingen een beslissing worden genomen.

In de paragraaf over de zendtijd is reeds melding gemaakt van het door het bestuur van de Stichting Omroep Drenthe gedane verzoek om toewijzing van radiozendtijd met ingang van 1 januari 1988, alsmede van het door het bestuur van de Stichting Regionale Omroep Brabant op de Minister van WVC gedane beroep om zendtijd toe te wijzen voor de verzorging van de regio's West-, Midden- en Noord Oost Brabant.

PARAGRAAF 2.5. RESERVE EDUCATIEVE UITZENDINGEN

Voor uitzending van programma's in het kader van Open School/Projectenbeleid Volwasseneneducatie is per 1 oktober 1987 de volgende zendtijd toegewezen:

- 52 uur landelijke televisiezendtijd ten behoeve van programma's die voorbereid en samengesteld worden in samenwerking met Teleac;
- 4 uur landelijke televisiezendtijd ten behoeve van programma's die in samenwerking met een of meerdere omroeporganisaties worden verzorgd;
- 52 uur landelijke televisiezendtijd ten behoeve van culturele minderheden;
- 21 uur en 8 minuten televisiezendtijd ten behoeve van Telebordcursus Fries;
- 30 uur televisiezendtijd ten behoeve van beroepsgerichte educatie;
- 21 uur en 14 minuten regionale radiozendtijd, verzorgd door de Regionale Omroep Friesland;
- 90 uur en 8 minuten landelijke radiozendtijd ten behoeve van programma's die in samenwerking met een of meer omroeporganisaties worden verzorgd;
- 28 uur landelijke radiozendtijd ten behoeve van beroepsgerichte educatie;
- 20 uur regionale radiozendtijd, verzorgd door de Regionale Omroep Zuid.

In de paragraaf over de zendtijd is reeds meegedeeld, dat over het verzoek van de NOS om de zendtijd ten behoeve van FEDUCO per 1 oktober 1987 uit te breiden met 15 uur televisiezendtijd per jaar en 15 minuten radiozendtijd per week voor beroepsgerichte educatie, inmiddels een positieve beslissing is genomen. Deze uitbreiding is in vorenstaand overzicht verwerkt.

Tot en met het jaar 1986 is in de reserve educatieve uitzendingen een bedrag gestort van f 47 mln. Tot en met 1985 is een bedrag van circa f 20,8 mln. aan de middelen van de reserve onttrokken. De uitgaven worden voor 1986 begroot op een bedrag van circa f 6,4 mln, terwijl voor 1987 een uitgaventotaal van circa f 7,0 mln. wordt geraamd. Voor 1988 wordt, rekening houdend met de financiële gevolgen van de zendtijduitbreiding per 1 oktober 1987, het uitgaventotaal geraamd op circa f 8 mln.

In de nota van toelichting omroepbijdragetarieven 1987 is opgemerkt, dat gelet op het jaarlijkse uitgavenniveau, de omvang van de reserve en de jaarlijkse dotatie van f 2,5 mln. deze naar verwachting in de loop van 1991 zal zijn uitgeput. Dan zal ook, zo werd voorts gesteld, moeten worden voorzien in een structurele financiering van de onderhavige zendtijd. De Minister van WVC heeft in verband hiermee besloten om de jaarlijkse dotatie van f 2,5 mln. tot en met 1990 voort te zetten en vervolgens een structurele voorziening te treffen. Rekening houdend met de naar raming ultimo 1990 nog in de reserve aanwezige middelen zal er in 1991 een aanvulling van circa f 6,4 mln. nodig zijn. Na 1991 zal het te ramen bedrag in overeenstemming zijn met het te verwachten werkelijke uitgavenverloop.

PARAGRAAF 2.6. INVESTERINGEN TEN BEHOEVE VAN DE NIEUWBOUW

Binnenlandse omroep

De jaarlijkse dotatie aan het investeringsfonds van de binnenlandse omroep bedraagt reeds een aantal jaren f 33 mln. Gelet op de bevindingen van het Bureau McKinsey wat betreft de investeringen in produktiefaciliteiten, is aan de omroep verzocht om een geactualiseerd investeringsprogramma voor te leggen op basis waarvan de omvang van de jaarlijkse dotatie aan het investeringsfonds opnieuw kan worden vastgesteld.

Voornoemd Bureau is onder meer van mening dat nieuwbouw van meerdere televisiestudio's niet noodzakelijk is. Het bestuur van de NOS is inmiddels tot de conclusie gekomen, dat het investeringsbeleid herziening behoeft.

Wereldomroep

De jaarlijkse dotatie van f 3 mln. aan het investeringsfonds van de Wereldomroep, wordt voortgezet. Aan het bestuur van de Wereldomroep is verzocht om aan te geven welk beroep naar zijn opvatting in de komende jaren op de middelen van het investeringsfonds zal moeten worden gedaan.

PARAGRAAF 2.7. ANDERE UITGAVEN

Kosten Radio Controle Dienst

In de nota van toelichting omroepbijdragetarieven 1987 is meegedeeld, dat in de ramingen van de ten laste van de omroepmiddelen komende uitgaven van de Radio Controle Dienst rekening is gehouden met de mogelijkheid dat het personeelsbestand met 10 opsporingsambtenaren, te weten 5 ambtenaren in 1987 en nog eens 5 ambtenaren in 1989, wordt uitgebreid. Inmiddels is besloten om in 1987 geen uitbreiding te realiseren omdat de personele bezetting van de desbetreffende afdeling van de Radio Controle Dienst vooralsnog voldoende wordt geacht.

Bijdrage aan het Europees Ruimte Agentschap ESA

In de ramingen wordt rekening gehouden met een bijdrage ten laste van de omroepmiddelen aan het Europees Ruimte Agentschap ESA, voor de bekostiging van ruimte-onderzoek. Nederland heeft ingestemd met een lange termijn programma van de ESA dat onder meer voorziet in de voortzetting en uitbreiding van het verplichte ESA-programma (wetenschappelijk ruimte-onderzoek, ESTEC en het Basic Technology Research Programme) en de uitbouw van het vrijwillige ESA-programma (bemande ruimtevaart, aardobservatie, telecommunicatie enz.). Wat betreft het onderdeel telecommunicatie gaat het om voortzetting van de ontwikkeling van nieuwe technieken en apparatuur en de beproeving daarvan in de ruimte. De bijdrage van het ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur in de kosten, is bepaald op een bedrag van f 29 mln. over de periode 1988 t/m 1995, te beginnen in 1988 met een bedrag van f 2 mln., welk bedrag toeneemt tot f 3 mln. in 1989 en tot f 4 mln. in de jaren daarna. Het is verdedigbaar om deze bijdragen ten laste van de omroepmiddelen te brengen, gelet op het omroepbelang met betrekking tot het onderdeel telecommunicatie waarbij technologische ontwikkelingen op het gebied van satelliet-omroep aan de orde zijn.

Mediaraad

Vooruitlopend op de vaststelling van een begroting van de uitgaven ten behoeve van de Mediaraad, is in de ramingen uitgegaan van de uitgaven ten behoeve van de huidige adviesorganen. Deze uitgaven werden voor het jaar 1988 begroot op een bedrag van in totaal circa f 0,5 mln.

Commissariaat voor de Media

In de in deze nota van toelichting opgenomen ramingen van de ten laste van de omroepmiddelen komende uitgaven van het Commissariaat, worden voor het jaar 1988 voorshands geraamd op circa f 4,3 mln. Dit bedrag wordt bijgesteld nadat over een aan de Minister van WVC voor te leggen begroting van de uitgaven van het Commissariaat een beslissing is genomen.

Organisatie van Lokale Omroepen in Nederland (OLON)

In de ramingen is rekening gehouden met de subsidiëring van de Organisatie van Lokale Omroepen in Nederland (OLON) ten laste van de omroepmiddelen.

PARAGRAAF 2.8. ETHERRECLAME

Het Bestuur van de Stichting Etherreclame (STER) heeft bij de aanbidding van een geactualiseerde meerjarenraming van de reclame-opbrengsten meegedeeld, dat de vraag naar reclamezendtijd zich gunstig blijft ontwikkelen. Deze ontwikkeling blijkt uit navolgend overzicht:

	Televisie	Radio I/II	Radio III
Aantallen malen meer vraag dan aanbod			
1983	1,5	2,3	1,7
1984	1,4	2,4	1,7
1985	1,0	1,7	1,4
1986	1,1	1,6	1,3
1987	1,1	1,9	1,5
Aantallen aanvragen			
1983	972	715	794
1984	937	765	833
1985	942	738	800
1986	965	666	741
1987	1047	735	792

Voor genoemd bestuur heeft er overigens op gewezen, dat rekening moet worden gehouden met een toenemende concurrentie op de markt van televisiereclame door de opkomst van buitenlandse satelliet stations (Sky Channel, Superchannel/Music Box).

Met brief van 17 december 1986 heeft de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur namens het kabinet aan de Tweede Kamer de nota Alcohol en Samenleving aangeboden. (Kamerstukken II, 1986-1987, 19 243, nr. 2-3). In de nota wordt ter beperking van afzetbevorderende activiteiten onder meer aanbevolen, om radio- en televisiereclame voor alcoholhoudende dranken te verbieden.

Hier zij opgemerkt, dat circa 6 pct. van de televisiezendtijd en circa 4 pct. van de radiozendtijd voor reclame, bestaat uit reclame voor alcohol-producten. De omzet bedraagt in totaal circa f 28 mln. Bij afschaffing van de alcoholreclame zal er, zolang er nog meer vraag dan aanbod is naar reclameseconden, naar valt aan te nemen, substitutie plaatsvinden door reclame voor andere producten. De vraag is uiteraard of er sprake zal zijn van volledige compensatie. Een verdere verbetering van de economische situatie is een belangrijke factor bij de instandhouding van de reclameopbrengsten.

Het bestuur van de STER ziet mogelijkheden voor uitbreiding van de reclamezendtijd door invoering van meer niet-journaalgebonden reclameblokken.

Voor genoemd bestuur heeft in april 1987 verzocht om de televisiereclamezendtijd als volgt uit te breiden:

- Periode 1 januari-4 april 1988

- zwevend blok Nederland 2 (19.30 uur-21.30 uur) 5 minuten netto per dag; geschatte opbrengst f 5,5 mln.
- zwevend blok Nederland 1 (16.00 uur-17.00 uur) 5 minuten netto per dag; geschatte opbrengst f 4,4 mln.

– *Periode ingaande 4 april 1988*

- zwevend blok Nederland 1 (19.30 uur–21.30 uur) 5 minuten netto per dag; geschatte opbrengst f 26,4 mln.
- zwevend blok Nederland 1 (16.00 uur–17.00 uur) 5 minuten netto per dag; geschatte opbrengst f 13,2 mln. op voorwaarde van aantrekkelijke programmering
- zwevend blok Nederland 2 (16.00 uur–17.00 uur) 5 minuten netto per dag; geschatte opbrengst f 13,2 mln. op voorwaarde van aantrekkelijke programmering.
- reclameblokken Nederland 3, gemiddeld 5 minuten netto per dag, uitsluitend te plaatsen bij aantrekkelijke programma's. Geschatte opbrengst f 16,5 mln.

De aanvraag is er onder meer op gebaseerd, dat de middag-televisie op Nederland 1 en Nederland 2 met een aantrekkelijke programmering wordt gehandhaafd. Voorts wordt er van uitgegaan, dat het zwevend reclameblok dat nu wordt uitgezonden op Nederland 1, per 4 april 1988 naar Nederland 2 verhuist. Met dit laatste voorstel is inmiddels ingestemd.

Bij invoering van de door het STER-bestuur voorgestelde uitbreiding van de reclamezendtijd, zouden de reclameopbrengsten met circa f 90 mln. op jaarbasis toenemen.

De Minister van WVC heeft besloten om het verzoek van het STER-bestuur slechts gedeeltelijk in te willigen. Indien nu reeds zou worden ingestemd met alle gedane voorstellen zou in strijd worden gehandeld met het standpunt, dat er sprake moet zijn van een geleidelijke groei van de reclamezendtijd. De Minister van WVC is akkoord gegaan met een uitbreiding van de reclamezendtijd voor televisie op 4 april 1988 ten behoeve van een zwevend reclameblok op Nederland 1 tussen 19.30 en 21.30 uur alsmede een zwevend reclameblok op Nederland 3. Op jaarbasis zou aldus een meeropbrengst van circa f 54 mln. (prijspeil 1987) worden verkregen. In de in deze nota van toelichting opgenomen ramingen is rekening gehouden met de mogelijkheid dat van vorengenoemde meeropbrengsten alsmede van de meeropbrengsten uit tariefstijgingen 25 pct. wordt uitgekeerd aan uitgevers van persorganen.

Uitkeringen aan uitgevers van persorganen

In artikel 133 van de Mediawet is bepaald, dat indien de inkomsten van de STER in een jaar de inkomsten overtreffen in het kalenderjaar voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze wet, een deel van dat meerdere wordt uitgekeerd aan uitgevers van persorganen. Indien tussen de NOS en door de Minister van WVC representatief geachte vertegenwoordigende organisaties van uitgevers van persorganen over de hoogte en de verdeling van het bedrag overeenstemming bestaat, geschiedt de verdeling dienovereenkomstig. In artikel 133 lid 2 wordt bepaald, dat bij algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld over de vaststelling van het bedrag en de verdeling daaraan in gevallen dat geen overeenstemming wordt bereikt.

Inmiddels is tussen de NOS, de vereniging De Nederlandse Dagbladpers, de Nederlandse Organisatie van Tijdschrift-Uitgevers en de Nederlandse Nieuwsbladpers op basis van een door prof. Driehuis verricht onderzoek naar de mogelijke gevolgen van uitbreidingen van de reclamezendtijd voor de advertentie-inkomsten van persorganen, een overeenkomst gesloten met betrekking tot de aan uitgevers van persorganen uit te keren bedragen.

Deze overeenkomst houdt onder meer in, dat aan NDP, NOTU en NNP jaarlijks in totaal zal worden uitgekeerd 25 pct. van het bedrag, waarmee de bruto-omzet van de STER uit welken hoofde dan ook in het betrokken

kalenderjaar ten opzichte van 1986 is gestegen. In de overeenkomst zijn enkele ontbindende voorwaarden opgenomen. Zo zou de Minister van WVC moeten instemmen met de ingangsdatum van 1 januari 1987 voor de eerste uitkering aan de desbetreffende uitgevers. Voorts dient te worden ingestemd met de door het Bestuur van de STER in april 1987 gevraagde zendtjduitbreiding en/of een structurele verhoging van de omroepbijdrage met ten minste f 10,- in 1988 of 1989.

De Minister van WVC heeft de contractpartners gelet op deze ontbindende voorwaarden dringend in overweging gegeven de overeenkomst nog eens te bezien.

Uitbreidingen van de etherreclame en van de omroepbijdragetarieven dienen immers op eigen merites te worden gezien en niet als noodzakelijk onderdeel van de overeenstemming tussen NOS en uitgevers.

Compensatieregeling voor de Dagbladpers

In de nota van toelichting omroepbijdragetarieven 1987 is melding gemaakt van de instemming met het advies van het Bestuur van het Bedrijfsfonds voor de Pers om de werkingsperiode van de Compensatieregeling voor Dagbladen met twee jaar te verlengen en wel voor de boekjaren 1985 en 1986. Het boekjaar 1984 zou naar de mening van voornoemd bestuur moeten worden overgeslagen mede om de termijn tussen boekjaren en uitkeringstijdstip niet verder te vergroten. Voor de uitvoering van de regeling wordt een bedrag van maximaal f 15 mln. per jaar beschikbaar gesteld. De Minister van WVC heeft besloten, dat voor de dekking van een deel van de kosten van voortzetting van de regeling, een deel van de nog in het Fonds aanwezige middelen dient te worden aangewend. Het gaat hierbij om de middelen die nog beschikbaar zijn omdat voor aanvullende maatregelen waarvoor drie maal f 5 mln. in het Fonds is gestort, minder is uitgegeven dan voorzien en omdat door belegging van de dotaties gedurende de periode waarin deze niet nodig bleken te zijn voor het doen van uitgaven, rente-opbrengsten zijn verkregen. In verband hiermee is in de ramingen rekening gehouden met een dotatie van f 5 mln. in 1987 en van f 15 mln. in 1988. Er zijn geen middelen geraamd voor het geval zou worden besloten tot verdere voortzetting van de regeling voor boekjaren ná 1986. Eerst zullen de resultaten van een evaluatie van het experiment met de compensatieregeling worden afgewacht waarna over een eventuele voortzetting een beslissing wordt genomen.

In onderstaand overzicht worden de reclame-opbrengsten en de kosten van STER en Reclameraad in de periode 1984-1987 gespecificeerd (in mln. guldens).

	1984		1985		1986		1987
	begro- ting	jaarre- kening	begro- ting	jaarre- kening	begro- ting	begro- ting	begro- ting
<i>Ontvangsten</i>							
Televisiezendtijd	227,9	227,5	240,6	245,8	260,6	324,5	
Radiozendtijd	52,4	53,1	60,4	60,0	59,7	56,9	
	280,3	280,6	301,0	305,8	320,3	381,4	
<i>Uitgaven</i>							
STER	7,6	6,4	8,5	7,2	7,8	8,4	
Reclameraad	0,5	0,3	0,5	0,3	0,4	0,3	
	8,1	6,7	9,0	7,5	8,2	8,7	
Beschikbaar	272,2	273,9	292,0	298,3	312,1	372,7	

In de ramingen van de reclameopbrengsten ná 1987 wordt uitgegaan van een jaarlijkse stijging van de reclame-opbrengst met 3 pct. Over de omvang van de stijging van de tarieven wordt ieder jaar opnieuw een beslissing genomen.

PARAGRAAF 2.9. DE OPBRENGST VAN DE OMROEPBIJDRAGEN

Bij de berekening van de opbrengst van de omroepbijdragen is uitgegaan van de navolgende aantallen geregistreerden:

	A-houders	B-houders
1987	4 700 000	152 000
1988	4 760 000	146 000
1989	4 820 000	140 000
1990	4 875 000	135 000
1991	4 925 000	131 000

De ontwikkeling van het aantal vrijstellingen wordt als volgt geraamd (per 31 december):

	A-houders	B-houders
1987	52 000	8 500
1988	48 000	7 500
1989	44 000	6 500
1990	41 000	5 500
1991	38 000	4 500

Omroepbijdrage hotels, pensions en bungalowbedrijven

In 1986 is, evenals in de jaren 1984 en 1985, ten laste van de begroting van het ministerie van Economische Zaken een korting toegepast op de door hotels, toeristenpensions en bungalowbedrijven te betalen omroepbijdrage A. Thans is in het Mediabesluit de bepaling opgenomen, waarbij van de verplichting tot het betalen van de omroepbijdrage A gedeeltelijk worden vrijgesteld zij, die bedrijfsmatig exploiteren hotels en toeristenpensions, die op grond van de inschrijfverordening van het bedrijfsschap HORECA zijn ingeschreven en als zodanig geregistreerd en voorts zij die bedrijfsmatig exploiteren bungalows, appartementen of soortgelijke voor tijdelijke huisvesting ten dienste van het toerisme bestemde verblijven voor zover deze zijn ingeschreven in het handelsregister bij de Kamer van Koophandel.

Nu komen de kosten van de regeling ten laste van de opbrengst van de omroepbijdragen.

PARAGRAAF 2.10. RAMINGEN VAN UITGAVEN EN INKOMSTEN IN DE PERIODE 1983-1991

De nieuwe tarieven

Ook voor het jaar 1988 blijven de omroepbijdragetarieven gehandhaafd op een bedrag van f 158,- voor de omroepbijdrage A en op f 46,- voor de omroepbijdrage B. De autonome vermeerdering van de financiële middelen die jaarlijks wordt gerealiseerd en de ontwikkeling van uitgaven en inkomsten van andere aard bieden voldoende financiële ruimte. De ramingen van de opbrengst van de omroepbijdragen in de jaren ná 1988 zijn gebaseerd op ongewijzigde tarieven. Daarmee is uiteraard niet nu reeds bepaald, dat deze tarieven, in ieder geval tot en met 1991, op het huidige niveau blijven gehandhaafd. Hierover wordt jaarlijks een beslissing genomen.

Uit het in deze paragraaf opgenomen overzicht van de ontwikkeling van de algemene reserve blijkt, dat deze reserve, er vanuit gaande dat de uitgaven en inkomsten conform de ramingen daarvan zullen blijken te zijn, toeneemt van circa f 134 mln. ultimo 1987 tot circa f 371 mln. ultimo 1991. Er zij echter op gewezen dat hierbij nog geen rekening is gehouden met onttrekkingen wegens de aan de omroep te bieden compensatie gedurende een drietal jaren van de meeruitgaven als gevolg van de invoering van een nieuw BTW-systeem. Bedoelde meeruitgaven worden voorshands, in afwachting van precieze berekeningen, geraamd op f 25 à f 30 mln. per jaar.

In de memorie van antwoord op het voorlopig verslag van de Tweede Kamer inzake het voorstel Mediawet (Kamerstukken II, 1985-1986, 19 136, nr. 7) is meegedeeld, dat de regering bereid is en blijft om te bevorderen, dat de effectuering van de toepassing van het communautaire recht en de Wet op de omzetbelasting 1968 zo mogelijk kan samenvallen met het moment van invoering van de Mediawet. Uitgaande van invoering van het nieuwe BTW-systeem in 1988 zullen na verloop van drie jaren, dus na 1990, de meeruitgaven binnen de normaal ter beschikking te stellen middelen moeten worden gefinancierd.

Voorts zullen, indien de noodzaak daartoe aanwezig blijkt te zijn, voor incidentele uitgaven in verband met de reorganisatie bij de omroep, tot bepaalde maxima extra middelen beschikbaar worden gesteld ten laste van de algemene reserve. Hiervoor zij verwezen naar het ter zake gestelde in de memorie van toelichting bij de oorspronkelijke tekst voor het wetsvoorstel Mediawet (Kamerstukken II, 1984-1985, 19 136, nr. A, C, blz. 43). Het gaat hierbij om een bedrag van maximaal f 10 mln. ter dekking van kosten die verband houden met de invoering van een bedrijfseconomische administratie, de stroomlijning van de automatisering en de her-, om- en bijscholing van het personeel van het Bedrijf. Voorts zal er ten behoeve van het opvangen van exploitatie- en aanloopverliezen in het eerste jaar na de verzelfstandiging maximaal f 15 mln. beschikbaar kunnen worden gesteld. Voor onvoorziene tegenvallers wordt een bedrag van maximaal f 20 mln. gereserveerd. De Minister van WVC is ook bereid om extra financiële middelen beschikbaar te stellen voor de dekking van uitgaven ten behoeve van het in 1987 plaats vindende reorganisatieproces. Hierbij ware bijvoorbeeld te denken aan de kosten van door externe bureaux te verschaffen adviezen. Voor uitgaven als hier bedoeld is inmiddels een bedrag van circa f 3,2 mln. gereserveerd.

De ondergetekenden delen voorts mee, dat aan de middelen van de algemene reserve over een periode van vijf jaren voor een bedrag van in totaal circa f 2,2 mln. beslag wordt gelegd ten behoeve van de conservering van het Polygoon-archief.

Navolgend overzicht biedt een samenvatting van de ontwikkeling van uitgaven en inkomsten tot en met het jaar 1991.

Uitgaven en inkomsten in de periode 1983--1991 (in miljoenen guldens)

	1983	1984		1985		1986		1987		1988	1989	1990	1991			
	begro- ting	jaar- kening	begro- ting	jaar- kening	begro- ting	jaar- kening ¹	begro- ting	jaar- kening ¹	begro- ting	raming	raming	raming	raming			
Binnenlandse omroep:																
Exploitatie	820,0	820,8	843,9 ²	867,9	836,8 ²	865,0	856,3	872,6	942,9	955,4	970,8	977,3	984,2			
Investeringsfonds	40,0	40,0	33,0 ²	15,7	33,0 ²	19,8	33,0	33,0	33,0	33,0	33,0	33,0	33,0			
NOZEMA-kosten	34,2	32,0	33,2	30,1	34,3	31,8	34,9	31,9								
Restant autonome toeneming omroep- middelen binnenl. omr.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8,0	20,4	32,8	45,0			
Andere uitgaven:																
Inningskosten en kosten radio- controledienst	39,9	37,0	37,5	36,4	37,4	37,4	39,0	39,6	40,7	41,4	43,2	44,1	45,0			
Omroepraad, Regeringscommissaris, subsidies en bijdragen	1,7	1,5	1,8	1,6	1,8	1,8	1,9	1,9	2,4	7,2	8,4	9,6	9,8			
Wereldomroep:																
Exploitatie	49,1	48,5	47,4 ²	49,9	47,5 ²	49,7	48,7	48,0	66,5	65,3	65,7	66,1	66,5			
NOZEMA-kosten	6,9	5,7	7,7	6,5	17,8	15,5	17,4	15,9								
Investeringsfonds	3,0	3,0	3,0 ²	1,2	3,0 ²	2,9	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0	3,0			
Restant autonome toeneming omroep- middelen Wereldomroep	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,1	2,4	3,1	4,1			
Dotatie Bedrijfsfonds voor de Pers	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0	—	15,0	—	5,0	15,0	—	—	—			
Autonome reg. omroepen	5,9	6,6	8,7	8,1	8,5 ²	9,1	13,5	13,9	12,5	12,8	—	—	—			
Bijdrage regionale omroepen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,0	11,4	11,6	11,8			
Vermindering beslag op omroepmiddelen bij invoering van het opslagsysteem regionale omroep	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7,0	24,0	7,0	24,5	7,0	25,0
Reservering deelneming omroep aan een Europees programma	(7,0)	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0	—	—	—			
Dotatie Cultuurfonds	—	—	—	—	—	—	—	—	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0			
Reserveringen:																
Algemene Reserve	7,47,4	7,40,9	7,19,5	7,18,8	+ 4,8	+ 21,1	+ 2,9	+ 32,0	7,183,8	+ 27,3	+ 75,7	+ 72,9	+ 66,2			
Educatieve uitzendingen	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	6,4			
Totaal	975,8	983,7	1026,2	1028,1	1054,4	1063,6	1075,1	1101,3	936,7	1189,0	1217,5	1236,5	1255,0			
Opbrengst omroepbijdragen	677,0	674,6	714,0	714,6	718,0	726,4	728,0	740,0	739,0	749,0	758,8	767,5	776,0			
Netto opbrengst reclame	258,8	260,3	272,2	273,9	296,4	298,3	312,1	325,3	162,7	415,0	434,0	444,0	454,0			
Opbrengst rente	40,0	48,8	40,0	39,6	40,0	38,9	35,0	36,0	35,0	25,0	25,0	25,0	25,0			
Totaal inkomsten	975,8	983,7	1026,2	1028,1	1054,4	1063,6	1075,1	1101,3	936,7	1189,0	1217,5	1236,5	1255,0			

¹ Niet alle cijfers zijn reeds definitief
vastgesteld.

² Exclusief bijstelling in verband met oplos-
sing financiële problematiek omroep-c.a.o.
1984/1985.

Ontwikkeling Algemene Reserve (in mln. guldens)

Ultimo 1982		349,6
1983: uitgaven	1026,5 ¹	
middelen	983,7	
		7. 42,8
Saldo ultimo 1983		306,8
1984: middelen	1056,3 ²	
middelen	1028,1	
		7. 28,2
Saldo ultimo 1984		278,6
1985: uitgaven	1042,6 ³	
middelen	1063,6	
		+ 21,0
Saldo ultimo 1985		299,6
1986: uitgaven	1069,3	
middelen	1101,3	
		+ 32,0
Saldo ultimo 1986		331,6
1987: uitgaven	1134,2 ³	
middelen	936,7	
		7. 197,5
Saldo ultimo 1987		134,1
1988: uitgaven	1165,8 ³	
middelen	1189,0	
		+ 23,2
Saldo ultimo 1988		157,3
1989: uitgaven	1142,9 ³	
middelen	1217,5	
		+ 74,6
Saldo ultimo 1989		231,9
1990: uitgaven	1163,6	
middelen	1236,5	
		+ 72,9
Saldo ultimo 1990		304,8
1991: uitgaven	1188,8	
middelen	1255,0	
		+ 66,2
Saldo ultimo 1991		371,0

1 Inclusief een in 1983 aan de algemene reserve onttrokken bedrag van circa f 1,9 mln. voor de financiering van televisie-apparatuur voor de televisiestudio Binnenhof 18/19.

2 Inclusief een in 1984 aan de algemene reserve onttrokken bedrag van circa f 4,1 mln. voor de bekostiging van de overname door de NOS van het polygoon-filmarchief van Cinecentrum. Voorts is rekening gehouden met in 1984 ten laste van de algemene reserve komende back-service verplichtingen ad circa f 5,1 mln. in verband met de eenmalige 57 1/2 jaar-VUT-regeling. Op de middelen van de algemene reserve wordt tevens een beroep van circa f 0,2 mln. gedaan voor uitgaven in 1984 ten behoeve van de SRORR die wegens uitputting van de reserve regionale omroep niet meer ten laste van laatstbedoelde reserve konden worden gebracht.

- 3 Inklusief de ten laste van de algemene reserve komende gevolgen van de compensatieregeling wegens statuswijzigingen ad maximaal f 7,2 mln. in 1987, f 4,1 mln. in 1988 en f 1,1 mln. in 1989. In 1985 is voorts f 0,1 mln. beschikbaar gesteld voor de overname door de Wereldomroep van één NOZEMA-aandeel van de Staat. In 1987 is een bedrag van circa f 3,2 mln. beschikbaar gesteld voor de financiering van het door het bureau McKinsey & Company op verzoek van de NOS verrichte onderzoek naar het niveau van de dienstverlening door het Facilitair bedrijf van de NOS. Aan de NOS wordt in 1987 een bedrag van circa f 3,3 mln. beschikbaar gesteld ten behoeve van de financiering van de kosten van reorganisatie tot het moment van implementatie van de Mediawet.

Artikel 34

Jaarlijks kan worden gezien in hoeverre de noodzaak aanwezig is om genoemde bedragen aan te passen.

In geval een provincie, gelet op de aantallen betalers van de omroepbijdragen in die provincie en de hoogte van de maximale opslag, over onvoldoende middelen kan beschikken om een regionale omroepinstelling te bekostigen, zal er ten laste van de algemene omroepmiddelen een bijdrage door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur worden verstrekt.

Bij de vaststelling van de omvang van die bijdrage zal het uitgavenniveau van de regionale omroepinstelling STAD/Radio Amsterdam (STAD) de Regionale Omroep Rotterdam-Rijnmond (SRORR) en de Regionale Omroep Brabant (SROB) als uitgangspunt worden gehanteerd.

Artikel 43

Vanuit beleidsmatige overwegingen wordt het wenselijk geacht de toeristische dienstverlening te stimuleren en de concurrentiepositie van de bedrijven werkzaam in deze sector ten opzichte van het buitenland, waar reeds regelingen als deze bestaan, te verbeteren. De begrenzing van de werking van de gedeeltelijke ontheffingsregeling op grond van artikel 116, tweede lid, van de Mediawet is gevonden:

- a. in de inschrijving bij het bedrijf HORECA, van hotels en toeristenpensions, die per exploitatieplaats dient te geschieden. Deze inschrijving is verplicht op grond van de publiekrechtelijke verordeningbevoegdheid van het bedrijf;
- b. in de toevoeging «als zodanig geregistreerd» teneinde de als gevolg van de codering van het bedrijf wel ingeschreven, maar niet in de doelgroep werkzame bedrijven uit te sluiten; en
- c. in het vereiste van bedrijfsmatig «exploiteren» hetgeen controle van de in artikel 43 aangegeven verblijven via de inschrijving in het handelsregister bij de Kamers van Koophandel mogelijk maakt.

Voor de jaren 1984 t/m 1987 is vooruitlopend op onderhavige op de Mediawet stoelende regeling een interimregeling van kracht geweest. Deze regeling hield in een restitutie aan de hier bedoelde bedrijfssector van 50 procent van de omroepbijdrage A voor per exploitatieplaats aanwezige toestellen, waarvan het aantal de vijf te boven ging, ten laste van de financiële middelen van het departement van Economische Zaken.

De invoering van de regeling houdt een derving van omroepmiddelen in.

De opbrengst van de omroepbijdrage is, waar het onderhavige zakelijke heffingen betreft, voor het jaar 1986 circa 4,1 miljoen gulden. Voor 1987 wordt een opbrengst van circa 4,6 miljoen gulden geraamd. Als gevolg van de interimreductieregeling is door het departement van Economische Zaken in 1986 circa 1,9 miljoen gulden gerestitueerd aan de bedoelde sector, voor 1987 wordt een bedrag van circa 2,1 miljoen gulden geraamd. Uitgaande van deze cijfers kan worden gesteld dat de derving aan omroepmiddelen na inwerkingtreding van het onderhavige besluit – op grond daarvan de kosten van de regeling leiden tot een geringere opbrengst van de omroepbijdragen – op circa 2,5 miljoen gulden per jaar wordt geschat.

Er mag van worden uitgegaan dat de maatregel leidt tot de extra aanschaf van televisietoestellen. Als gevolg van dit zogenaamde inverteer-effect kan de bedoelde derving van omroepmiddelen enigszins afnemen.

Artikel 49

Controle-ambtenaren constateren soms dat naast een reeds verzegelde een andere ontvanginrichting is bijgeplaatst. Aangezien in het onderhavige geval artikel 199 van het Wetboek van Strafrecht (verbreken, vrijdelen of op andere wijze ondeugdelijk maken van de verzegeling) onvoldoende basis lijkt te bieden, is hierover een aparte bepaling in artikel 49, vierde lid, opgenomen.

Artikel 50

De kosten van verzegeling (op verzoek en ambtshalve) zijn verhoogd van respectievelijk tien gulden en vijftientig gulden naar een bedrag van veertig gulden. Er is meer dan vroeger rekening gehouden met de kosten van de verzegeling.

HOOFDSTUK 3. HET BEDRIJF

(artikel 52)

Gebaseerd op artikel 91, vierde lid, van de Mediawet

Deze bepaling is opgenomen om de risico's van verzelfstandiging voor het Nederlands Omroepproductie Bedrijf en de Staat uit het oogpunt van het algemeen belang zoveel mogelijk te verkleinen.

Bij de bepaling van de hoogte van het bedrag van de geldlening genoemd in artikel 52, eerste lid, (te weten 50 miljoen gulden) is rekening gehouden met het feit dat het Bedrijf normaal zal dienen te kunnen blijven functioneren.

Er is vanuit gegaan dat een lening ter grootte van een bedrag dat gemoeid is met de voorfinanciering gedurende twee maanden van de lopende kosten (salarissen, facturen, belastingen) mogelijk moet zijn, zonder de President-Commissaris, of bij zijn afwezigheid de onder-voorzitter, hiervan terstond op de hoogte te behoeven brengen.

Dit bedrag is nodig om de continuïteit te verzekeren in de bedrijfsvoering.

Het bedrag van 100 miljoen gulden in het tweede lid komt ongeveer overeen met het geschatte normale afschrijvingsniveau op basis van vervangingswaarde op jaarbasis.

Expansie-investeringen dienen derhalve terstond gemeld te worden. Dit bedrag kan enigszins afwijken van het bedrag bedoeld in artikel 164, eerste lid, onderdeel f, boek 2, Burgerlijk Wetboek (bedrag gelijk aan tenminste een vierde gedeelte van het geplaatste kapitaal met reserves).

De genoemde bedragen worden redelijk geacht met het oog op de bijzondere positie van de President-Commissaris en de afgrenzing van de invloed van de Staat.

HOOFDSTUK 4. ABONNEEPROGRAMMA'S

(artikel 53)

Gebaseerd op artikel 72, vierde lid, van de Mediawet

Om ook abonneetelevisie een functie te verschaffen in het cultuurpolitieke beleid van de regering, zijn exploitanten van abonneetelevisie ertoe gehouden vanaf het tweede jaar na afgifte van de vergunning minimaal 10 procent van hun totale zendtijd te besteden aan onderdelen van Nederlandse culturele aard. Dit percentage is lager dan het vereiste percentage van 20 procent voor de omroepinstellingen. Dit ligt in de rede omdat via abonneetelevisie voornamelijk films worden uitgezonden en het aanbod van bijvoorbeeld Nederlandse films nu eenmaal beperkt is.

Om abonnee-televisie-exploitanten voldoende gelegenheid te geven deze taak naar behoren te vervullen, is gekozen voor een zekere geleidelijkheid. Het eerste jaar na afgifte van de vergunning zal daarom een minimumpercentage van 5 procent worden geëist.

Onder culturele programma's worden programma's verstaan die vallen onder de categorie cultuur van het volledig-programmavoorschrift. Het toetsingsinstrument van het Commissariaat, in casu het ESCORT-systeem in aangepaste vorm, is op een ruime interpretatie van het begrip cultuur toegesneden.

Wat betreft het begrip «Nederlands» kan worden opgemerkt dat de produktie op enigerlei wijze blijk dient te geven van een Nederlandse signatuur. Dit kan bijvoorbeeld blijken uit het onderwerp waarop het programma betrekking heeft of de betrokkenheid van Nederlandse acteurs in de produktie.

De culturele programma's waarop dit onderdeel betrekking heeft, behoeven dus niet uitsluitend van Nederlandse makelij en/of bodem te zijn. Deze programma's kunnen ook in een ander land worden geproduceerd, dan wel met onderdanen van andere landen.

De aanvullende eis van «Nederlandse» culturele aard is verklaarbaar door het gegeven dat abonneetelevisie-exploitanten anders dan de Nederlandse omroepverenigingen en de Stichting niet per definitie in hun programmering aandacht zullen geven aan programma's die van belang zijn voor de Nederlandse cultuur. De aanbieder van abonneetelevisieprogramma's maakt geen deel uit van het Nederlandse omroepbestel. Voorschriften met betrekking tot een percentage eigen produkties, een bestemming van zijn programma's voor het Nederlandse publiek en de vertegenwoordiging van een segment van de Nederlandse samenleving zijn bijvoorbeeld niet op hem van toepassing. De ruime opvatting van het begrip «Nederlandse culturele aard» en de mogelijkheid van internationale co-produkties bieden de exploitanten van abonneetelevisie voldoende mogelijkheden om het minimum-percentage Nederlandse culturele onderdelen te realiseren.

HOOFDSTUK 5. PERSORGANEN

(artikelen 54 t/m 67)

Gebaseerd op artikel 131 en 132, tweede en derde lid, van de Mediawet

Bij de invulling van de regelingen die betrekking hebben op steunmaatregelen voor persorganen, is aangesloten bij de voorwaarden en procedures zoals die reeds lange tijd worden gehanteerd door de Stichting Bedrijfsfonds voor de Pers.

Artikel 54

Financiële steun in de vorm van uitkeringen kan verleend worden bij compensatie aan dagbladen wegens ongelijke concurrentievoorwaarden (compensatieregeling voor dagbladen), bij projecten waarbij meerdere persorganen betrokken zijn en bij diverse vormen van onderzoek. Een en ander conform de bestaande praktijk van het Bedrijfsfonds.

De compensatieregeling voor dagbladen is bedoeld voor dagbladen die verlies lijden als gevolg van hun zwakke positie op de advertentiemarkt. Door hun oplage en spreidingsdichtheid zijn zij voor adverteerders minder aantrekkelijk als advertentiemedium in vergelijking met andere dagbladen, huis-aan-huis-bladen e.d. Om deze dagbladen compensatie te bieden voor hun nadelige concurrentiepositie heeft de Compensatieregeling voor dagbladen als experimentele regeling gewerkt over de boekjaren 1981–1983. Op grond van een positieve evaluatie werd besloten de regeling te verlengen over de boekjaren 1985 en 1986; daarna zal in overleg met de Kamer besloten worden of deze regeling al dan niet in gewijzigde vorm

zal worden voortgezet. Naar verwachting zal dit overleg in de zomer van 1988 plaats kunnen vinden. De compensatieregeling zal dus (vooralsnog) uitsluitend worden toegepast over de boekjaren 1985 en 1986.

Het organisatie-onderzoek (onderdeel c) is bedoeld voor persorganen die in een verlieslijdende positie (dreigen te) verkeren.

De hoogte van de in artikel 54, onderdeel a, bedoelde compensatie-uitkering aan dagbladen wordt thans bepaald op grond van de formule $S_i = F \cdot (1 - O_i/O_{\max} - D_i/D_{\max}) \cdot K_i$

De weergegeven symbolen hebben de volgende betekenis:

S_i = de door dagblad i te ontvangen compensatie-uitkering;

O_i = de oplage van dagblad i over 1986;

D_i = de verspreidingsdichtheid van dagblad i over 1986;

$O_{\max}$ = de in artikel 55, eerste lid, onderdeel b, genoemde grenswaarde voor de gemiddelde betaalde oplage;

$D_{\max}$ = de in artikel 55, eerste lid, onderdeel b, genoemde grenswaarde voor de verspreidingsdichtheid;

F = de schaalfactor, berekend volgens de door het Bedrijfsfonds aangegeven methode;

K_i = de waarde voor dagblad i van het aantal kilogrammen verbruikt papier voor redactionele tekst.

Onder redactionele tekst wordt verstaan de tekst van de inhoud van een dagblad die geen als zodanig aangeduide advertenties bevat.

Evenals de F-waarde wordt ook de K-waarde van de genoemde formule berekend op basis van door het Bedrijfsfonds aangegeven richtlijnen.

Voor de berekening van de uitkeringen wordt tevens als grondslag genomen het totaal van de in het boekjaar 1986 geleden verliezen, berekend volgens door het Bedrijfsfonds gegeven richtlijnen, van de in artikel 55 bedoelde dagbladen, die een aanvraag hebben ingediend.

Voor de uitvoering van de regeling over 1986 is een bedrag beschikbaar van maximaal 15 miljoen gulden.

Artikel 55, eerste lid, onderdeel b

Bij de Compensatieregeling voor Dagbladen worden als belangrijke criteria gehanteerd: gemiddelde betaalde oplage en verspreidingsdichtheid van het betreffende dagblad. Bij de Compensatieregeling voor Dagbladen over het boekjaar 1985 is bepaald, dat als grenswaarden zullen gelden een gemiddelde betaalde oplage van ten hoogste 278 000 exemplaren en een verspreidingsdichtheid van ten hoogste 0,44. Het is mogelijk dat bij de uitvoering van deze regeling over 1986 afwijkende voorwaarden worden gehanteerd.

Idem, eerste lid, onderdeel c

Deze bepaling werd reeds gehanteerd bij de Compensatieregeling voor Dagbladen over 1982 en 1983; deze voorwaarde vloeit voort uit het oogmerk van de regeling om uitsluitend steun te bieden aan redactioneel zelfstandige dagbladen.

Idem, eerste lid, onderdeel d

Onder «een projekt» wordt in dit verband verstaan een samenhangend geheel van maatregelen en beleidslijnen die het dagblad mede met behulp van de financiële steun ten uitvoer beoogt te brengen en die gericht zijn op een structurele verbetering van de exploitatiepositie van het dagblad.

Idem, vierde lid

Het plafond van 75 procent wordt expliciet gehanteerd om te voorkomen dat de prikkel om te streven naar een rendabele exploitatie-positie wordt weggenomen.

Artikel 56, onderdeel a

Voor deze financiële steun kunnen alleen meerdere persorganen gezamenlijk in aanmerking komen. De persorganen die deelnemen aan een dergelijk gezamenlijk project dienen alle te vallen binnen de grenzen van de werkingssfeer van het Bedrijfsfonds, zoals aangeduid in artikel 129, tweede lid, van de Mediawet.

Artikel 57, eerste lid, onderdeel a

Dit organisatie-onderzoek is bedoeld voor persorganen, die in een verlieslijdende positie (dreigen te) verkeren en gericht op het opsporen van de oorzaken van die positie.

Idem, onderdeel c

Dit «plafond» in de bijstand is conform de tot dusverre geldende regels.

Artikel 59, tweede lid

Het hier bepaalde houdt verband met artikel 63, tweede lid.

Artikel 60, algemeen

Het Bedrijfsfonds voor de Pers dient te kunnen beschikken over alle relevante informatie met betrekking tot een aanvraag voor financiële steun.

Idem, tweede lid, onderdeel b

De additionele gegevens welke verlangd worden van persorganen die in concernverband verschijnen, strekken ertoe vast te stellen of zij in juridische en economische zin kunnen worden aangemerkt als zelfstandige eenheid binnen het betreffende concern. Dat is van belang omdat de steun van het Bedrijfsfonds ten goede moet komen aan het persorgaan van de uitgever die de steun aanvraagt en niet primair aan het concern dat (ondermeer) dat persorgaan uitgeeft.

Artikel 62

Bij een «externe adviesinstantie» kan gedacht worden aan een bankinstelling, maar ook aan bijvoorbeeld een organisatie-deskundige of aan een wetenschappelijke instelling. Oogmerk van deze bepaling is, dat het bestuur van het Bedrijfsfonds optimaal geïnformeerd en geadviseerd een beslissing kan nemen over een aanvraag welke in behandeling is genomen.

Artikel 63, tweede lid

De Compensatieregeling voor Dagbladen wordt beschouwd als een zogeheten gericht-generieke maatregel, bedoeld voor een aantal dagbladen die in een nadelige concurrentiepositie verkeren. Na openstelling van deze regeling door afkondiging in de Staatscourant op een door het Bedrijfsfonds nader te bepalen datum, dienen binnen een periode van twee maanden de aanvragen te worden ingediend bij het Bedrijfsfonds. Vervolgens worden de aanvragen gelijktijdig behandeld.

Artikel 64

Dergelijke bepalingen worden reeds jarenlang gehanteerd door het Bedrijfsfonds bij een besluit tot steunverlening.

Bijvoorbeeld, dat:

a. geen ander krediet wordt aangenomen zonder dat afstemming van eventuele voorschriften verbonden aan dat krediet heeft plaatsgevonden met de voorschriften verbonden aan het krediet dat door het Bedrijfsfonds wordt verleend;

b. geen werving van abonnees of advertenties plaatsvindt op een wijze die belangen van andere qua functie en marktpositie vergelijkbare persorganen wezenlijk schaadt;

c. de uitgaverechten en de exploitatie van het persorgaan gedurende de looptijd van het krediet niet in andere handen worden gesteld zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het Bedrijfsfonds;

d. geen wijziging van de statuten van de aanvrager plaatsvindt gedurende de looptijd van het krediet, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het Bedrijfsfonds;

e. de contracten betreffende druk- en zetwerk niet gewijzigd worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het Bedrijfsfonds;

f. verslaglegging van de uitvoering van het project en van tussentijdse bedrijfsgegevens plaatsvindt overeenkomstig de aanwijzingen van het Bedrijfsfonds.

Artikel 66

De mogelijkheid om een voorschot toe te kennen was tot nu toe enkel aanwezig binnen de Compensatieregeling voor Dagbladen; aan deze voorziening was behoefte gelet op de complexiteit van diverse aanvragen die ertoe leidde dat een tamelijk lange «wachttijd» ontstond alvorens tot uitbetaling van de definitieve uitkeringsbedragen kon worden overgegaan.

Hoewel artikel 63 van het onderhavige besluit bepaalt, dat het bestuur van het Bedrijfsfonds als regel binnen drie maanden na het in behandeling nemen van een aanvraag een beslissing neemt, lijkt het wenselijk met het oog op eventuele «noodgevallen» om de mogelijkheid van het verstrekken van voorschotten uit te breiden naar het gehele steun-instrumentarium van het Bedrijfsfonds.

Artikel 67, eerste lid

De gegevens als bedoeld in onderdeel b kunnen ook onjuist zijn indien de gegevens onvolledig zijn.

HOOFDSTUK 6. PROGRAMMA'S VOOR BUITENLANDSE MILITAIRES

(artikelen 68 t/m 73)

Gebaseerd op artikel 168 van de Mediawet

Voor de uitzending van programma's en mededelingen ten behoeve van buitenlandse militairen wordt een regeling sui generis geboden. Bij de aanvragen voor toestemming tot het verzorgen van programma's is een coördinerende rol aan de Minister van Defensie toegedacht. De verlening van de toestemmingen en het toezicht op de programma's vormen een taak van het Commissariaat voor de Media.

De toestemming is in principe permanent op basis van 24 uur per dag zendmogelijkheid. Reden hiervoor is dat deze zenders ook dienen om personeelsleden van de buitenlandse strijdkrachten te allen tijde te kunnen bereiken.

Naast de toestemming voor het verzorgen van een programma uitsluitend bestemd voor buitenlandse militairen en hun gezinnen is een machtiging nodig voor de aanleg en exploitatie van zendinrichtingen op grond van artikel 3ter Telegraaf- en Telefoonwet jo artikel E.4.1. van het Besluit Radio-elektrische inrichtingen.

De machtiging voor de zendinrichting en de toestemming voor het verzorgen van een programma, wordt verleend aan dezelfde militaire autoriteit. De machtiging wordt afgegeven nadat de toestemming van het Commissariaat verkregen is.

De technische aspecten ten aanzien van de aanleg en exploitatie van de betreffende zenders (zoals frequentiewaarde, zendvermogen etc.) zullen worden opgenomen in de voorwaarden behorende bij de machtiging door de Minister van Verkeer en Waterstaat.

In de machtigingsvoorwaarden zullen ook bepalingen worden opgenomen die de in artikel 68 neergelegde eisen zoveel mogelijk zullen waarborgen, bijvoorbeeld via technische voorwaarden (bijvoorbeeld het Amerikaanse NTSC-standaard) waaraan moet zijn voldaan.

De omvang van het verzorgingsgebied is in beginsel beperkt.

Veelal zal het bereik van de zender beperkt zijn tot een straal van 15 à 20 kilometer zoals dat ook nu het geval is.

HOOFDSTUK 7. INVOERINGSMAATREGELEN

(artikel 74 t/m 77)

Gebaseerd op artikel 160 van de Mediawet

Artikel 74

Op grond van artikel 50 van de Omroepwet kon de Minister bepalen dat geen reclameboodschappen worden uitgezonden voor bepaalde goederen en diensten. Bij beschikking van 22 februari 1980 (Stcrt. 40) heeft de Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk een dergelijk verbod uitgevaardigd voor tabaksprodukten. De Mediawet bevat een dergelijke mogelijkheid niet. In het voorstel van wet voor een Tabakswet is echter voorzien in een verbod van reclameboodschappen voor tabaksprodukten in radio- en televisieprogramma's. Aangezien niet zeker is dat de Tabakswet op 1 januari 1988 in werking zal zijn getreden zou door het per die datum vervallen van de Omroepwet het gevaar bestaan dat er een leemte optreedt. Om de uitdrukkelijke wens van de wetgever tot handhaving van een dergelijk verbod niet te frustreren is met gebruikmaking van artikel 160 van de Mediawet voorzien in een overgangsregime.

Artikel 75

Gelet op de wijziging van de Provinciewet in artikel 166D kan de opslag op de omroepbijdrage op z'n worden geheven met ingang van 1 januari 1989.

Aangezien echter op grond van de Mediawet, het provinciebestuur voor financiering moet zorgdragen, wordt de bekostiging van regionale omroep in 1988, met in achtneming van de toezeggingen die aan het Parlement zijn gedaan, in dit overgangsartikel geregeld.

De artikelen 43, derde lid, 104 en 109 van de Mediawet treden dan ook pas in werking op 1 januari 1989.

Artikel 76

Door de intrekking van de Omroepwet wordt de Reclameraad opgeheven. Voor zover dat voor een juiste afwikkeling van de werkzaamheden nodig is, blijft de Raad op grond van dit artikel in functie. Daarbij valt met name te denken aan de afhandeling van beroepen die op grond van de Wet AROB zijn ingesteld op het moment van inwerkingtreding van de Mediawet. Daarnaast kan gedacht worden aan de interne, binnen de Raad nog lopende procedures, die zijn aangespannen met toepassing van de op grond van de Omroepwet geldende regels. In deze nog lopende procedures kan de Raad nog een beslissing nemen, waarbij kan worden uitgesproken of, naar het oordeel van de Raad, sprake was van een overtreding van de destijds geldende regels. Deze uitspraken van de Raad zullen, evenals de eerdere uitspraken, zowel voor de STER als voor de Stichting Reclamecode

ook in de toekomst van belang kunnen zijn bij het bepalen van hun standpunt over de vraag naar de toelaatbaarheid van een reclameboodschap. Overigens kan een uitspraak van de Reclameraad nooit zonder meer bepalend zijn voor de beantwoording van die vraag; na de inwerkingtreding van de Mediawet is dit immers een taak geworden die geheel in handen ligt van de STER en de Stichting Reclamecode.

Artikel 77

De uitvoering van de compensatieregeling voor dagbladen over 1985 komt bij inwerkingtreding van de Mediawet en het Mediabesluit geheel te berusten bij het zelfstandige Bedrijfsfonds voor de Pers.

HOOFDSTUK 8. SLOTBEPALINGEN

(artikel 78 t/m 82)

Artikelen 78 en 79

In de memorie van antwoord (Kamerstukken I, 1986/87, 19 136, nr. 27b, blz. 36) is, in antwoord op vragen naar de wijze waarop de uitoefening van het beleid en de controle op de naleving van de voorschriften door het Commissariaat toetsbaar zou zijn, kenbaar gemaakt dat overwogen werd het Commissariaat en het Bedrijfsfonds voor de Pers aan te wijzen als orgaan, waarop de Wet openbaarheid van bestuur van toepassing is. Die aanwijzing is neergelegd in artikel 78.

In dezelfde memorie van antwoord is op pagina 37 de bereidheid uitgesproken, na nader overleg met de betrokken ministers, de Wet nationale ombudsman op beide organen van toepassing te laten zijn. Artikel 79 voorziet daar in.

Artikel 80

Artikel 7, onderdeel a, van het Besluit bijdragen handelsregister (Stb. 1984, 660) regelt welke bedragen omroepinstellingen ten hoogste verschuldigd zijn voor hun inschrijving in het handelsregister. De tekst van deze bepaling wordt thans aan de Mediawet aangepast.

Artikel 81

Het onderhavige besluit bevat een uitwerking van een groot aantal artikelen van de Mediawet. Een aantal van de onderwerpen dient de procedure van artikel 175 van de Mediawet te doorlopen. Indien een deel van een der beide Kamers te kennen geeft dat een onderwerp bij wet geregeld dient te worden, dan zullen de artikelen van het onderhavige besluit die daar betrekking op hebben niet in werking treden.

In principe zal het besluit gelijktijdig met de Mediawet in werking treden. Daarvoor is als datum 1 januari 1988 voorzien.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman

De Minister-President, Minister van Algemene Zaken,
R. F. M. Lubbers

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk

INHOUDSOPGAVE NOTA VAN TOE- LICHTING

	Blz.
algemeen	23
1. binnenlandse omroep	24
1.1. landelijke omroep	24
1.2. regionale en lokale omroep	33
1.3. reclame-uitingen	33
2. omroepbijdragen	37
2.1. inleiding	37
2.2. zendtijd	38
2.3. de exploitatie-uitgaven van de omroepen	41
2.4. regionale omroep	50
2.5. reserve educatieve programma's	52
2.6. investeringen ten behoeve van de nieuwbouw	52
2.7. andere uitgaven	53
2.8. etherreclame	54
2.9. de opbrengst van de omroepbijdragen	57
2.10. ramingen uitgaven en inkomsten in de periode 1983-1991;	57
3. het Bedrijf	62
4. abonneeprogramma's	62
5. persorganen	63
6. programma's voor buitenlandse militairen	66
7. invoeringsmaatregelen	67
8. slotbepalingen	68
bijlagen	70

Zendtijdverdeling per week vanaf 6 oktober 1985

	Vanaf 06-10-1985	Vanaf 01-12-1985	Vanaf 01-10-1986	Vanaf 05-10-1987
NOS	86 uur 28 1/2	84 uur 24 1/2	84 uur 39 1/2	84 uur 31
AVRO	65 uur	63 uur 35	63 uur 35	64 uur 17 1/2
KRO	65 uur	63 uur 35	63 uur 35	64 uur 17 1/2
NCRV	65 uur	63 uur 35	63 uur 35	64 uur 17 1/2
VARA	65 uur	63 uur 35	63 uur 35	64 uur 17 1/2
TROS	65 uur	63 uur 35	63 uur 35	64 uur 17 1/2
VOO	39 uur	63 uur 35	63 uur 35	64 uur 17 1/2
VPRO	39 uur	38 uur 9	38 uur 9	38 uur 34 1/2
EO	39 uur	38 uur 9	38 uur 9	38 uur 34 1/2
Totaal	528 uur 28 1/2	542 uur 12 1/2	542 uur 27 1/2	548 uur 25
Kerken	7 uur 41 1/4	7 uur 41 1/4	7 uur 41 1/4	7 uur 41 1/4
Pol. Partijen	55	55	40	40
Kl. Zendgem.	3 uur 48 3/4	3 uur 48 3/4	4 uur 48 3/4	4 uur 48 3/4
RVD	1 uur 7 1/2	1 uur 7 1/2	1 uur 7 1/2	1 uur 10
STER	8 uur 15	8 uur 15	8 uur 15	8 uur 15
NOS/FEDUCO	2 uur	2 uur	2 uur 20	2 uur 35
NOS/Teleac	5 uur	5 uur	5 uur	5 uur
Totaal	557 uur 16	571 uur	572 uur 20	580 uur 55

Televisie

Zendtijdverdeling¹ per jaar vanaf 1 januari 1985

	Vanaf 01-01-1985	Vanaf 30-09-1985	Vanaf 01-10-1986	Vanaf 01-01-1987	Vanaf 05-10-1987
NOS	1042 uur 52	1077 uur 32	1077 uur 32	1077 uur 32	1077 uur 32
AVRO	519 uur 50	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30
KRO	519 uur 50	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30
NCRV	519 uur 50	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30
VARA	519 uur 50	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30
TROS	519 uur 50	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30
VOO	311 uur 54	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30	541 uur 30
VPRO	311 uur 54	324 uur 54	324 uur 54	324 uur 54	324 uur 54
EO	311 uur 54	324 uur 54	324 uur 54	324 uur 54	324 uur 54
	4577 uur 44	4976 uur 20	4976 uur 20	4976 uur 20	4976 uur 20
Kerken	136 uur 38	136 uur 38	136 uur 38	136 uur 38	136 uur 38
Pol. Partijen	7 uur	7 uur	7 uur	7 uur	7 uur
Kl. Zendgem.	72 uur 30	72 uur 30	85 uur 30	85 uur 30	85 uur 30
STER	226 uur 12	226 uur 12	226 uur 12	257 uur 24	257 uur 24
	5020 uur 04	5418 uur 40	5431 uur 40	5462 uur 52	5462 uur 52
	Vanaf 01-01-1985	Vanaf 30-09-1985	Vanaf 01-10-1986	Vanaf 01-01-1987	Vanaf 05-10-1987
Zendtijd ex art. 26, zesde lid, van de Omroep- wet					
NOS/Teleac	181 uur 8	181 uur 8	181 uur 8	181 uur 8	181 uur 8
NOS/NOT	174 uur 40	174 uur 40	174 uur 40	174 uur 40	174 uur 40
NOS/NOT verdie- pingspr. Jeugd- Journaal	16 uur	16 uur	16 uur	16 uur	16 uur
NOS/Telebord	10 uur	10 uur	10 uur	10 uur	10 uur
NOS/Nieuws voor gehoor- gestoorden	212 uur 20	212 uur 20	212 uur 20	212 uur 20	212 uur 20
NOS/FEO ² / omroeporganisaties	4 uur	4 uur	4 uur	4 uur	4 uur
NOS/FEO/Teleac	52 uur	52 uur	52 uur	52 uur	52 uur
NOS/FEO/Telebord	21 uur 8	21 uur 8	21 uur 8	21 uur 8	21 uur 8
NOS/FEO/Projec- tenbeleid volw. educatie	34 uur	44 uur	52 uur	52 uur	52 uur
NOS/FEO/beroeps- gerichte educatie		15 uur	15 uur	15 uur	30 uur
NOS/Jeugdjournaal	14 uur 40	14 uur 40	14 uur 40	14 uur 40	14 uur 40
NOS/FEO/open Universiteit	40 uur	40 uur	40 uur	40 uur	40 uur
NOS/Overheids- voorlichting			13 uur	13 uur	13 uur
STER/reviews ³				13 uur	13 uur
Totaal	5780 uur	6203 uur 36	6237 uur 36	6281 uur 48	6296 uur 48

¹ In de zendtijdverdeling is geen rekening gehouden met voor belangrijke dan wel niet voorziene gebeurtenissen die buiten de vastgestelde schematijden van de zendgemachtigden vallen te verlenen extra zendtijd. Deze mag voor de omroeporganisaties A ten hoogste 12 uur per jaar, voor omroeporganisaties B ten hoogste 8 uur per jaar en voor de omroeporganisaties C ten hoogste 4 uur per jaar bedragen.

² Federatie Educatieve Omroep.

³ Aan de Stichting Ether Reclame is 13 uur televisiezendtijd per jaar toegewezen ten behoeve van reviewuitzendingen. Het gaat hierbij om formalisering van een reeds jarenlang bestaande praktijk.

Behoort bij koninklijk besluit van 19 november 1987, Stb. 573

Mij bekend,

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman